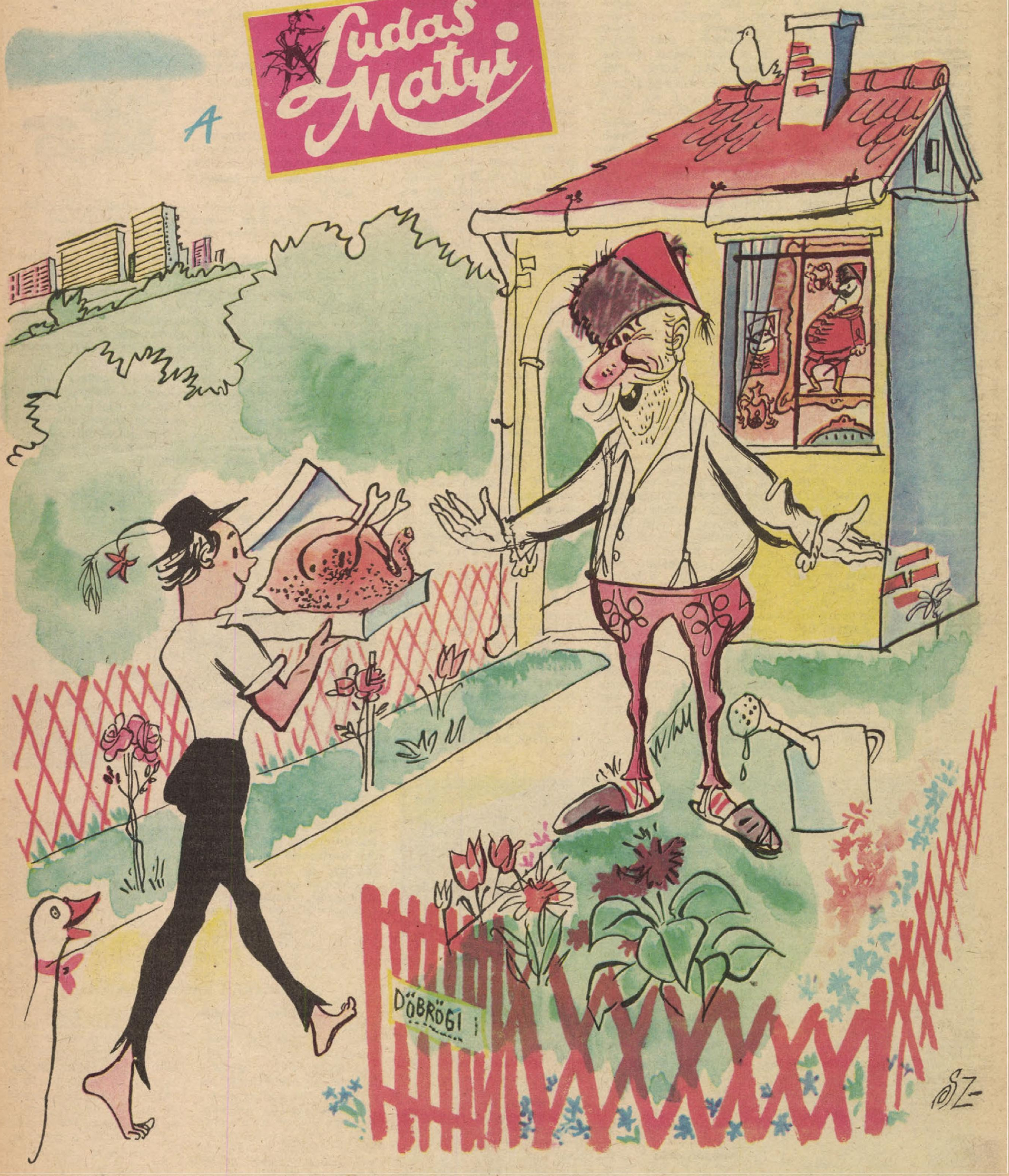
MOST 30 ÉVE JELENT MEG ELŐSZÖR LAPUNK

A Ludas Matyi

XXXI. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1975. MÁJUS 22.

— *Döbrögi bácsi, a jubileumunkra hoztam magának egy sült libát!*

Szür-Szabó József rajza

KEDVES LUDAS!

ÜNNEPI PANASZCSOKOR

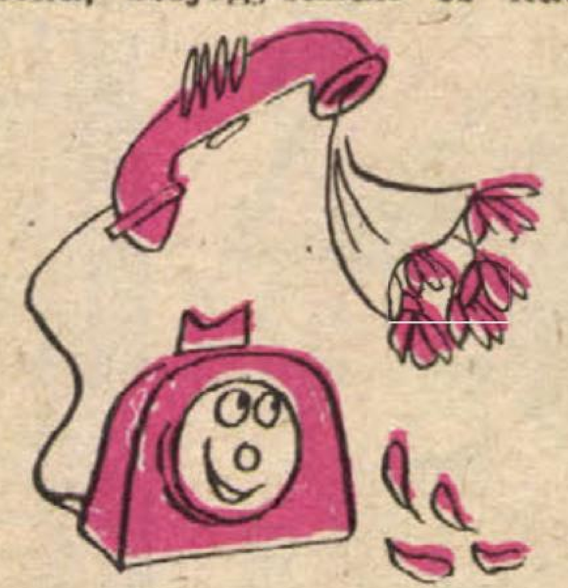
Úgy érzem, hogy ezen a héten, a szokásostól eltérően, néhány csöndes ünnepi szóval illenék megnyitni a második oldalt, elvégre nem mindennap harmincéves az újság... Mottóul talán fel is írhatnánk a régi reklám szabad átköltését: ma mi sem húzunk, — ma mi is boldog születésnapot kívánunk (önmagunknak)! Ezen az ünnepi héten nem ártana egy-két pillantást vetni arra az útra, amelyet 1945. május 20-a, első számának megjelenése óta a Ludas Matyi megtett.

De még mielőtt visszapillanthatnék, megszólal a telefonom. Ismeretlen fiatal férfi panaszkodik a drót másik végén:

— Szeretnénk egy új tévét venni, OTP-re. A feleségem jövedelme az enyémmel együtt elegendő fedezet a hitelre. A Keravillban mégsem fogadták el a papírjainkat, mondván, hogy nincs meg a kötelezően előírt egyéves egyhelyben lakásunk. Való igaz: két héttel ezelőtt mindketten lakást változtattunk, mert az esküvőnk másnapján a saját lakásunkba költöztünk. Az új lakáshoz kellene az új televízió, a hitel meg azért kellene, mert a tévén kívül még sok minden mást is be kell szerezni... Most mit tegyünk? Váljunk el, s nézze ki-ki továbbra is otthon a régi családi készüléken a műsort?

Pár nyugtató szó után leteszem a kagylót, s nekikészülődöm az ünnepi visszaemlékezésnek, ám a telefon ismét békétlenül beleberreg gondolataimba. Most éppen kitűnő komikánk hív:

— Baj van a sóderral!... Képzelje, az egész fővárosban egyetlen TÜZÉP-telep árul sódert, az is csak hetente egyszer, hétfőn. Már korán sorba állnak az emberek a telep előtt, s még a sor feléig sem érnek, amikorra rendszerint elfogy a sóder. Felhívtam őket telefonon, egy kis protekcióért. Magának mindent, drága művésznő, mondták nagyon kedvesen, nem kell sorba állnia, úgy vesszük, mintha személyesen itt járt volna, feljegyezzük és hat

hét múlva megkapja az árut. Sóderom így tehát nincs, de protekcióm legalább van... Írják már meg ezt a sóderdolgot az újságban, hátha segít... Ja, és kerítéshez való sodrony sincsen! Tudja most építkezem, magam szerzek be mindent, s most látom csak, mennyi fontos apróság nem kapható. Soroljam?... Egyébként hogy vannak? Mi újság?... Harmincéves a Ludas? Istenem, hogy öregszenek az újságok! Gratulálok maguknak. Majd a századik évforduló előtt szóljanak ide, személyesen is elmegyek!... Apropó, száz! Bánk bán éppen százas szöget keres, de nem kap sehol, nem fordult még magukhoz?

Ijedten kapom fel a fejem, de nincs semmi baj, hamarosan tisztázzuk, hogy a Bánk bánt alakító jeles színészünkről van szó. Nem, ő még nem panaszkodott, az különben is a Tiborc profilja.

Hát akkor kezdhetem végre az ünnepi megemlékezést... De most meg jőnek, kopogtatnak, illemtudóan kérik, szaladnék ki velük a Dayka Gábor utcába, nézzem meg, hogy a 15-ös számú üres telken, eszményi környezetben, modern társasházak között, milyen szeméttelep alakult ki, egyesek teherautóval hordják oda a hulladékot. Több rendszámot felírtak már, jelentették a Köjálnak, a tanácsnak, ígérték is, hogy rendet teremtenek a Dayka utcában, de eddig az ígéret csak dajkameséének bizonyult...

Ám most már igazán kezdem az ünnepi... Tessék, most meg a postás kopogtat! Vaskos portóslevelet hoz. Kibontom, s kiesik belőle a 2405-ös pasaréti közért panaszkönyve. „Ásványvizet vásároltam, de a raktárból kijött egy eladó, s az egyik üveget kivette a kosaramból, azzal, hogy összesen két üveggel van, s ebből az egyik neki kell... Kértem a panaszkönyvet, erre azt mondta: „vigye el és..." Tovább hadd ne idézzem, mert kiskorúak is olvassák a lapot.

Különben is, nekem most ünnepi sorokat kell írnom... De lehet így, ha folyton csöng a telefon, jönnek a levelek, a panaszosok? Abba is hagyom, nem, erre most nem érünk rá, dolgozni kell.

S mi lesz az ünnepi visszaemlékezéssel? Azt megírjuk majd a századikra.

R. B.

ÜGYFÉL VOLTAM AZ IBUSZNÁL

Az „Ismerd meg hazádat" jelmondattól áthatva, elhatároztam, hogy befizetek egy hétvégi utazásra. Felkerestem az IBUSZ November 7. téri irodáját és az egyik ügyintézőnek elmondtam utazási szándékomat.

— Tessék átfáradni a Lenin körút 6. szám alatti kirendeltségünkhöz. Jelentkezését itt nem fogadhatjuk el.

— Vajon miért nem? — tudakozódtam szívósan. — Kirakatjukban propagálják a különféle bel- és külföldi utazásokat. Nem először fordulok meg önöknél.

— Sajnos, nincs bent a kartársnő, aki a belföldi utakat intézi.

— Más nem helyettesíthetné? — kérdeztem meglepve.

— Nem értünk az ő munkájához. Tessék csak elmenni a már említett kirendeltségünkre. Nincs messze. Villamossal néhány megálló, a Bástya mozi mellett...

Mit tehettem, elmentem. Tizenöt perces szelíd várakozás után megtudtam, hogy az általában megjelölt túrára már betelt a létszám, újabb jelentkezést nem fogadnak el. Mindezt megmondhatták volna a November 7. téri IBUSZ-nál is, ha felemelik a telefont. Talán nem volt benn az a kartársnő, aki fel szokta emelni a telefont...

(f. i.)

VELENCEI TÁJKÉP?

Nem, a felvétel nem Velencében készült, hanem a mi utcánkban, Kőbányán, eső után. Évtizedek óta ilyen elhanyagolt állapotban van az utca, szinte lehetetlen közlekedni rajta, pedig eléggé forgalmas hely, mert van itt egy húselosztó és egy kártolóüzem is. Járda sincs az utcánkban, így aztán igazán nem tudjuk, hogyan közelítsük meg a lakásunkat egy kiadósabb eső után. A helikopter jó megoldás lenne, csak kissé költséges. Talán a tanács tudna ennél jobb megoldást is?!

Buru János dr.
1107 Budapest,
X., Teherkocsi u. 10/c.

PAPÍRT GYŰJTÜNK

A papírgyűjtő kampány kellős közepén, kislányom és én, felpakoltuk az 1. sz. Vásárcsarnokból kölcsönkért kézikocsira az összebálázott, papírzsákba gyömöszölt, különféle vegyes papírhulladékot, ami háztartásunkból egy év alatt összegyűlt. Irány a legközelebbi MÉH-átvevőhely: V. ker., Só utca 3.

— Papírt hoztunk!

— Nem tudom átvenni, mert nincs pénzem.

— Nem baj, — válaszolom naivan —, kapok átvételi jegyzéket, ráírják, hogy nincs kifizetve, és utólag megkapom a pénzt.

— Csak az ön felelősségére, jegyzék nélkül, mert ha netán elszállítják a készletemet, ugrik a papír is, pénz is! — hangzik az okos válasz.

Nem hagytam ott a papírt. Irány a következő MÉH-átvevőhely: IX. ker. Szamuely u. 46. Bájos, kedves hölgy az átvevő, sajnálattal jelenti ki, hogy átvenné, de nem tudja hol elhelyezni. (Valóban, még a mázsán is felbálázva áll az el nem szállított papírhulladék.)

— Tessék elvinni a legközelebbi átvevőhelyre! — és megadja az V. ker., Só utca 3. címet.

— Onnan hozom...!

— Nagyon sajnálom, uram, akkor talán tessék megpróbálni a IX. ker., Mester utca 22-ben.

Szívélyesen elmesélte az útirányt is, ugyanis mi az Erzsébet-híd közelében lakunk, és nem vagyunk ismerősek arra. Irány az új cím! Boráros téri körforgalom, autódudálás, harapni-való vastag kipufogógáz, széjjelcsúszó rakomány, mert ugye ravasz a macskaköves út...! Nagy izzadtan megérkezünk.

— Kezitcsókolom, papírt hoztunk!

— Csak akkor veszem át, ha föl tetszik vinni a raktárba, mert elment a bálázóm!

Beleegyeztem, csak végre vegye át valaki, mérje le, fizesse ki, kapjak sorsjegyet és kislányom csillogó szemét nézve, mehessek már haza! Most nem tudom: ez csak az én egyéni pechem, avagy felkészületlenül indult a MÉH-akció?

D. Gy.
Budapest

SZEMETES A KATALIN-HEGYEN

A Biatorbágy melletti Katalin-hegyen van egy szép erdő. Egy részét az erdőgazdaság bekerítette, nyilván azért, mert a tanács a környéken parcellázott, és meg akarják védeni az erdei vadakat. Egy erdőrész azonban bekerítetlen maradt, s ezen a részen halomba gyűlnek a hulladékok, rossz edények, törött üvegek stb. Most még nem túl sok a szemét, könnyen el lehetne takarítani, de mi lesz később? Egyre több hétvégi ház épül, egyre többet tartózkodnak itt az emberek, így a hulladék is több lesz. Hová tegyék? Nagyon jó lenne, ha az illetékes tanács szemétgyűjtő tartályokat helyezne el a környéken. Ezzel nemcsak az erdőt, a természetet védenék, hanem az embereket is.

Hercz Zoltánné
1162 Budapest, Ida u. 62.

Egy és más

1

(ÖRÖKZÖLD TÉMA.) Elmentem a Hungária kávéházba, ahova randevút beszéltem meg valakivel. A kávéház (egyébként nemcsak a főváros, de az ország egyetlen kávéháza, pontosabban: kávéházra *emlékeztető* vendéglátóipari üzemegysége) zárva volt. Filmforgatás miatt. Újabban sok film készül a Hungária kávéházban. De találtam már zárva bál, szövetkezeti közgyűlés, zártkörű estély miatt is. Illenék ilyenkor legalább egy táblát kiakasztaniok:

> A LEGKÖZELEBBI NYITVATARTÓ KÁVÉHÁZ POZSONYBAN VAN

2

(A MŰVELETLENSÉG GYÖNGYSZEMEI.) Minden gyermek tudja, hogy a „legnagyobb magyar" nevét Szécsényinek kell mondani, bár így íratik: Széchenyi. A televízió hírmagyarázója már nem gyermek, nyilván ezért mondta Szécsenyinek. És másnap reggel a rádió bemondója is. Már ő sem gyermek.

Más. Az Astoria-presszó helyén valami más épül. Már felrakták az üzlet nevét fémből és neoncsövekből. Ezt olvasom: *GRILL INTERNACIONÁL.* Ugyan milyen nyelven íródott ez? Az, hogy „internacionál" semmilyen nyelven sem létezik. Hogyan szabad ilyen primitívséget fémbe és neoncsőbe foglalni? És egyáltalán: mi az, hogy internacionális grill? Mi lesz benne nemzetközi? A vendégsereg? Vagy az étlap? Csupa rejtély.

3

(KÉJGÁZ.) Lírai írás a békéről a Magyar Ifjúságban. „Mi is a béke? - Fehér kötés a világ véres zubbonyán. Madarak élverepülése." — így kezdődik. A madarak élverepülését mégcsak érteném, mert a döglött madár nem repül. De milyen kötés lehet egy zubbonyon? Tán vitézkötés? A legszebb mondatot még ideírom: „A békében bontakozhatunk, lombosodhatunk, mi, húszévesek, harmincévesek, akiknek magjait a Hold és a Nap bolyhos fészke csíráztatott szelíd szerelemmel."

4

(ROSSZ ÖTLET.) A Budai Ifjúsági Park megnyitása előtt ezt nyilatkozta az Esti Hírlapban a park igazgatója:

„Igyekszünk kulturáltan szórakoztatni a fiatalokat, s szeretnénk a művelődésüket is segíteni. A parkban sör helyett könyv és lemez kapható."

A szándék dicséretes, de a megvalósítás vitatható. A szomjat sem a könyv, sem a lemez nem oltja. Sör helyett tehát gyümölcslé ajánlatos. Szomjat oltó irodalom csak egyféle van: a limonádé. Az viszont nem segíti a fiatalok művelődését.

5

(IDŐJÁRÁSJELENTÉS.) Már szinte nevetséges, hogy mi minden tudja bosszantani e sorok zaklatott lelkületű íróját. Például az is, hogy „zivatar idején átmeneti szélerősödés." Ezt a Meteorológiai Intézet naponta számtalanszor közli. De minek? A zivatar fogalmában a szél benne foglaltatik, amiként arról megggyőződhetünk a Magyar Nyelv Értelmező Szótárából (1962) csakúgy, mint Ballagi Mór szótárából (1873). Jelezni csak a szélmentes zivatart kéne. Ha volna ilyen.

Apropó, zivatar. „Kedvező feltételek alakulnak ki a zivatarhoz." Mert ezt is hallom olykor. Ezen viszont mulatok. Kinek kedvez egy zivatar? A lakosságnak nem, az bizonyos. Miért ítéli meg az Intézet a feltételeket a *zivatar* szempontjából?

6

(HÁZASSÁG.) Jó jövedelmű középkorú úr keres feleséget az apróhirdetésben. A hirdető kívánalmai: lelkifinomság, mély műveltség, optimista világszemlélet, szellemi igényesség, gazdag érzésvilág. A hirdető jeligéje: „Jogositvánnyal előnyben."

7

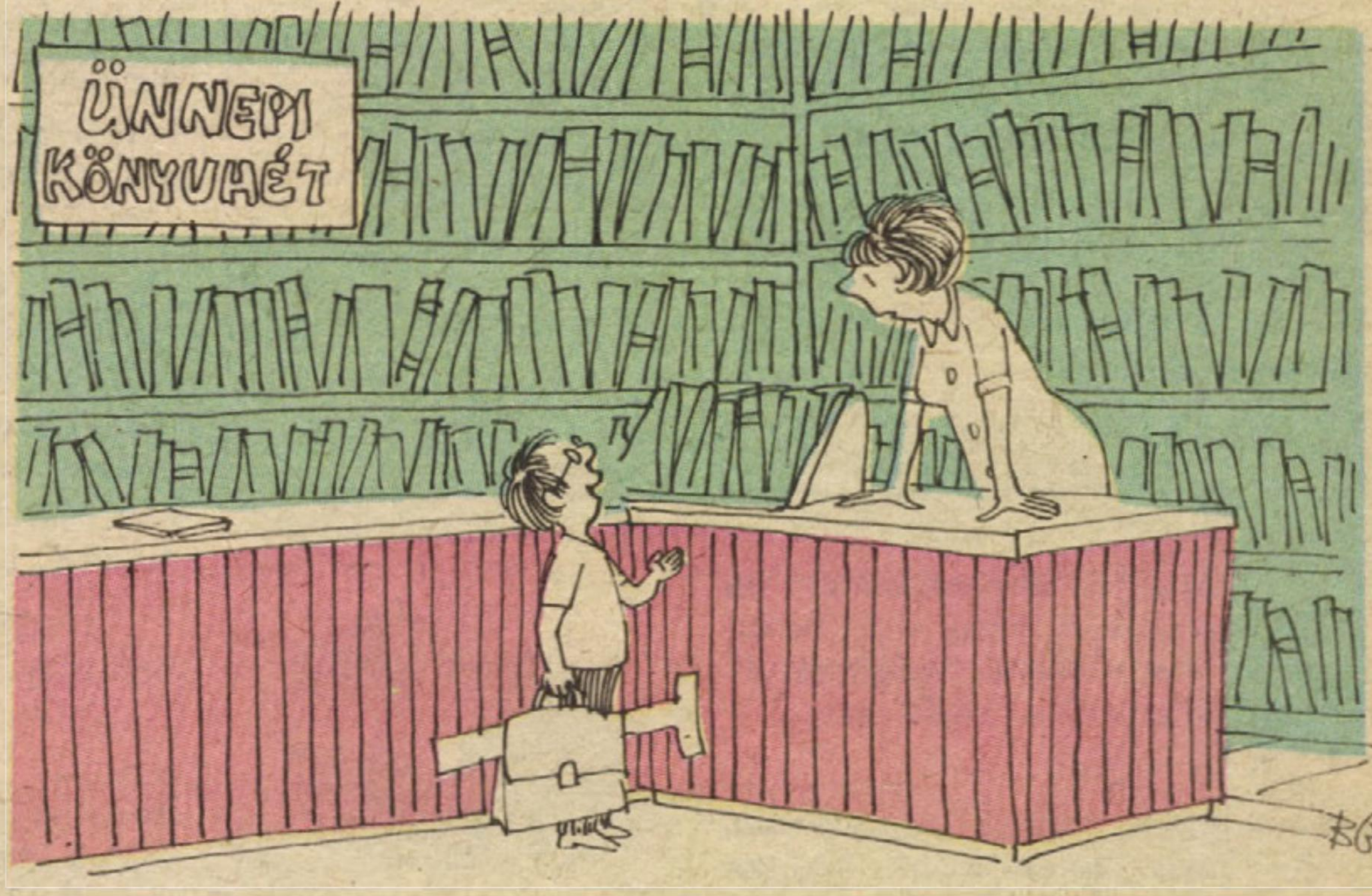
(PECH.) Sebész barátom meséli, hogy Párizsban jártakor látott egy pornófilmet. „Tetszett?" — kérdem tőle. „Képzeld csak" — feleli erre keserűen — „a legmalacabb jelenetben, amikor az ifjú hölgy levetkőzik, s vonaglani kezd, észrevettem, hogy vakbélben operálva volt. Az operáció nyomairól nem tudtam levenni a szememet, mert ilyen fölöslegesen hosszú vágást és rosszul forradt sebet még nem is láttam. Legyek őszinte? Nem is tudom, hogy a továbbiak során mi történt az egyébként csinos leányzóval."

(L)

MIRŐL RAJZOL A MORNING STAR?

KAZINCZY UTÓDA

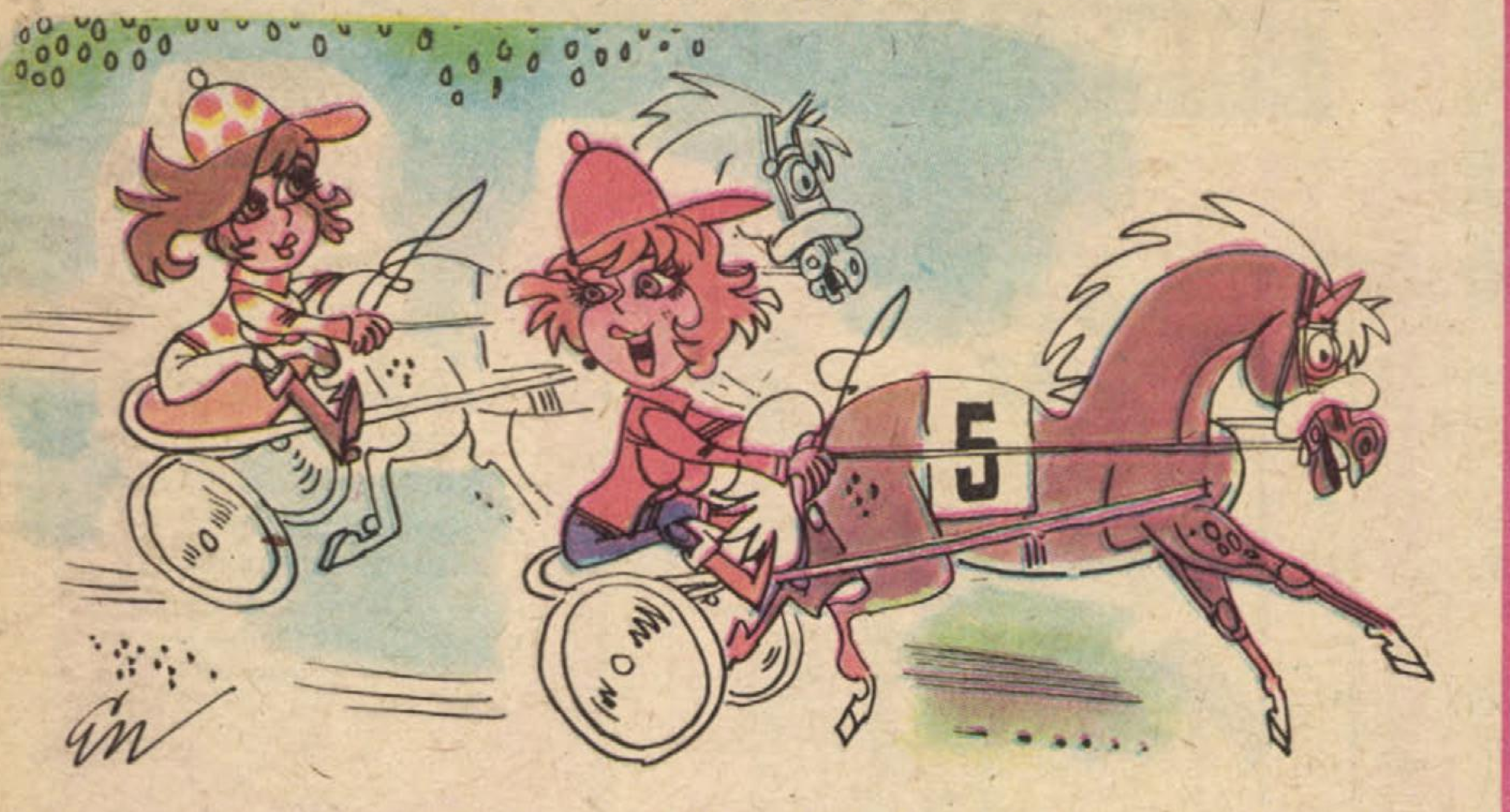

– Gyere jövőre, fiam, a sci-fire még nincs jó magyar szó!

TÉRELVÁLASZTÓ ELEM

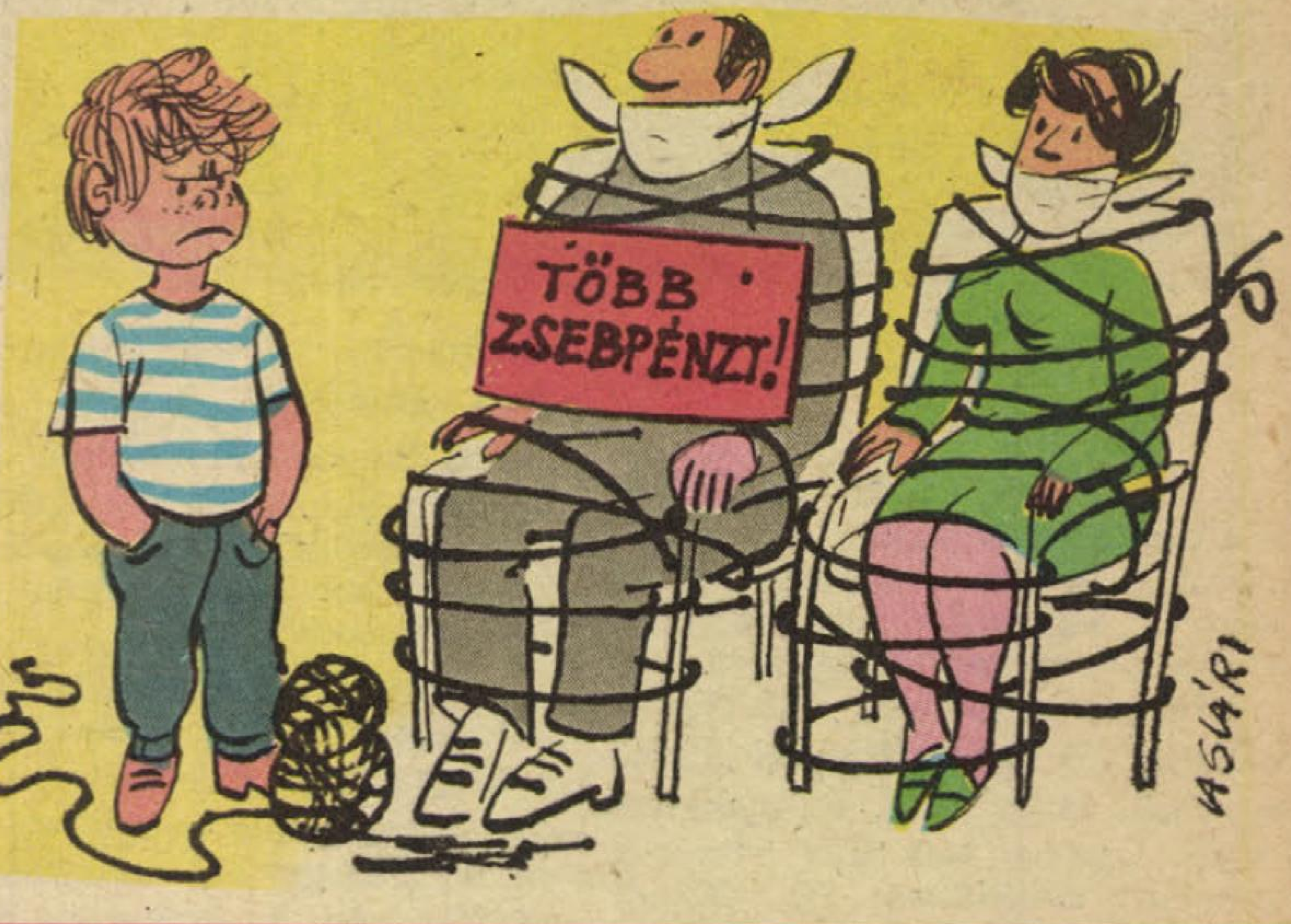
– A szüleim...

NŐI HAJTÓK AZ ÜGETŐN

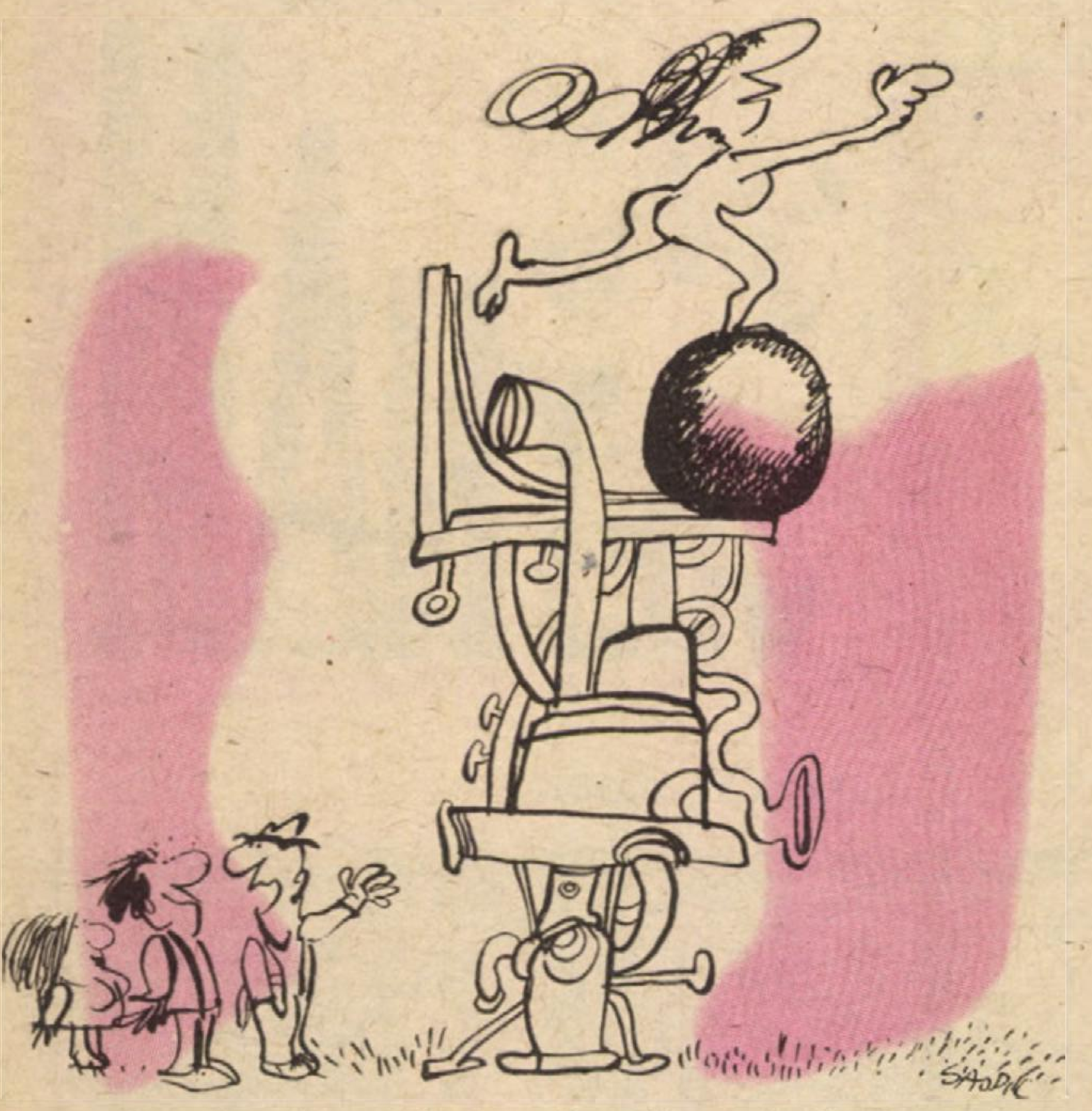

– Eredj előre, drágám, szeretném hátulról is látni az új pöttyös mezedet!

HÁZI PUCCS

REMEK ÚJÍTÁS

– Ez nem talapzat, hanem riasztóberendezés, hogy el ne lopják a szobrot.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mielőtt összeházasodnánk — mondja a lány —, szeretném, ha eljönnél hozzánk és megismernéd a szüleimet...

Mire a fiú:

— Nem volna egyszerűbb, ha most elmondanád, hogyan néznek ki...

ÖTLET egy ÖTLETHEZ

Kitűnő ötlet volt az esti mese mellett az esti, ötperces tévé-torna bevezetése! Tapasztalatból tudom, hogy roppant népszerű műsorszám lett és még azok a tévénézők is tornásznak, akik különben a fizikai mozgás elvi ellenségei. A televízió — állítom — csatát nyert, bennem pedig egy gondolatot ébresztett fel: nem szoktathatnánk-e tévénézőinket arra, hogy mindössze öt percet éljenek *egészségtelenül* naponta? Lenne egy ötperces műsorszám — mondjuk a tévé-híradó után —, amelyben egészségtelen gyakorlatokat végeznénk — a nap többi szakaszában pedig mindenki egészségesen élne. Ez lenne csak a szép fordulat.

Az új műsorszám forgatókönyvét — az alábbiakban — megvitatásra közrebocsátom:

Első gyakorlat: Az ablakot csukjuk be és vegyünk elő egy doboz filter nélküli cigarettát. Vegyünk egyszerre két cigit a szájunkba és gyújtsuk meg. Mélyen lélegezzük be, három és négy. A füstöt lassan fújjuk egymás arcába. Szívjuk, fújjuk, tüdőbe, arcba.

Második gyakorlat: Hozzunk be a konyhából zsírszalonnát, vágjuk apró kockákra. Öntsünk mellé egy merőkanálnyi sót, állítsunk bele egy kávéskanalat. Forgassuk meg a szalonnakockákat a sóban és együk kávéskanállal, nyeljük rágás nélkül. Forgatjuk, bekapjuk, sózzuk, nyeljük, kanál, hamm, szájhoz, vissza, esszük, sózzuk, negyven és elég.

Harmadik gyakorlat: Üljünk le, görnyedt testtartással. Lazítsuk meg magunkat, úgy, hogy a két vállunk a törzsünk előtt összeérjen, préseljük össze a tüdőnket. Lógassuk a fejünket előre. Apró légzés, a tüdő nem szellőzik. Ki a has, púposítsuk a gerincet, pihegés, görbén, tüdőt zárni, rogygyanni, pukli, le a vállak, görbedni, jó.

Negyedik gyakorlat: Gyógyszereket fogunk bevenni. Öntsünk az otthon található gyógyszerekből egy kis kupacot lapostányérra, hozzunk be egy pohár vizet. Mindenki, minden családtag gyógyszeréből fogyaszt, ahol kevés a családtag, a szomszédok álljanak össze. Karillal kezdjük, kettőt, kis vízzel, altató, kortyints, értágítót nyelv alá, algopirint, meg ne akadjon, köhögésre, vérnyomásra, gyomorsavra, szemcsepp, asztma ellen, klorociddal befejezzük.

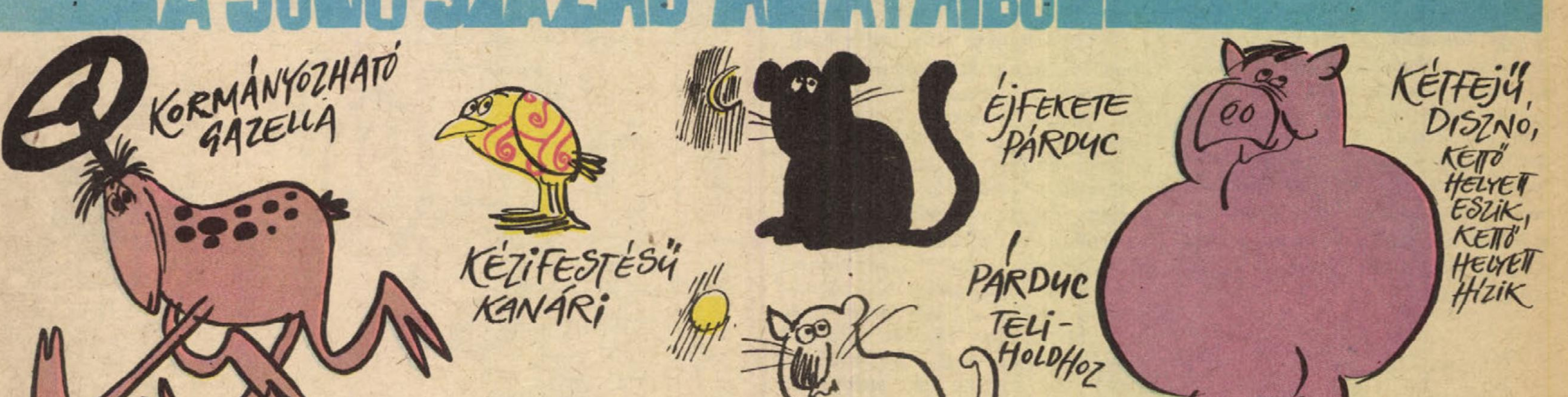
Ötödik gyakorlat: Rontsuk a fogainkat cukorral. Pofazacskónkat töltsük meg cukorkákkal és ropogtassuk. Gyerekek tovább is csinálhatják.

Hatodik gyakorlat: Pálinkázás és feketézés. Egy féldeci, egy korty kávé, egy a pia, egy a kávé...

Hetedik gyakorlat: Essünk össze a szőnyegen.

(Somogyi)

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

Levél egy figyelmetlen anyához

Tisztelt Asszonyom!

Néhány nappal ezelőtt a véletlen úgy hozta, hogy egy megállónyit önnel és kedves leányával utaztam trolibuszon. Családi kapcsolatukat nem kellett találgatni, hiszen beszélgettek, és a gyermek (pontosabban: még majdnem gyermek) olyan tizenötéves-forma leányka lehetett. Önt anyjának szólította. Ez az egyszerű tény aztán alaposan felfokozta meglepetésemet, sőt mondhatnám: megdöbbenésemet.

Ön szolidan, egyszerű komolysággal öltözött, sima és kifogástalan ruhában volt. Leánykája hasonlóan festett volna, ha... ha nincs rajta az az elképesztő pulóver.

A leányzó fehér pulóverén ugyanis, a legfrissebb vadnyugati divat szerint, rajz volt, felirattal. ***Angol nyelvű szöveggel.*** A rajz üde és ártatlan: három nyuszi beszélget, a középen álló szemérmesen félrehajtott fejjel válaszol a másik kettőnek — a tehyérnyi betűkkel festett felirat szerint ezt mondja:

„Minden kapcsolatom között leginkább a SZEXET kedvelem"

Ismétlem: elképesztő szöveg (mondhatnám felhívásnak is) egy alig felserdült leányka keblén.

Lehet, hogy Ön nem tud angolul, Asszonyom. Kislánya talán még kevésbé. De talán akad valaki ismerőseik között, akit meg lehetne kérni, hogy fordítsa le az ízléstelen szöveget. És akkor talán mégsem hordozná végig az utcán ezt a félreérthetetlen mondatot a leányka.

Mit szólna hozzá, kedves Asszonyom, ha egy ismeretlen férfi felbuzdulna ezen a merész közlésen, és megtelelő ajánlatot tenne leányának, a nyílt utca során? Egyszer megkaphatják. Hiszen, ha még ön hordaná ezt a pulóvert — hagyján. De egy fiatal leánykán, kissé erős.

Tanácsolom: ajándékozzák el ezt a kihívó ruhadarabot valahol egy olyan országban, ahol még vannak ilyesfajta felhívást foglalkozásszerűen hangoztató hölgyek.

E. J.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Gratulálhatsz, anyukám. A mi társbérletünk már megszűnt!

– Halló, IKV? Ne pocsékolják a drága repülőbenzint, én alulról is látom, hogy lyukas!

– No, anyjuk, a visszatérés örömére nagykanállal eszünk.

– Bácsi, ráérnek a spenótot tehervonattal hozni!

Ügyintézés - utcán át

Atyám, de fárasztó volt ez a mai nap!

Oly nagyon szeretnék valamit simán elintézni. Csak úgy egyszerűen, simán, mint a karikacsapás. Protekció nélkül. Kapcsolatok nélkül. Ismeretség nélkül. Borravaló, dugpénz és jatt nélkül. Anélkül, hogy aki elintézi, annak szimpatikus lennék. Anélkül, hogy megkínálnám cigarettával. Anélkül, hogy tudná, ki vagyok, vagy ki volt az apám, vagy a nénikém. Hogy kiderülne, együtt jártunk a harmadik elemibe. Hogy egy városban születtünk.

Csak úgy simán. Nekem, aki az utcáról jött be. Ezt meg ezt óhajtja. Miért ne? Hiszen ön az ügyfél, a vevő, az utas, a vendég, az állampolgár, a választópolgár, a bérlő, a lakó. Ez neki elég. Elintézi simán.

De fárasztó volt... ez a mai... de fá... fá... raszt... ó-ó...

— Kérem szépen a Honduraszy kartársat keresem... Engem a Pozsogány kartárs küldött...

— Honduraszy vagyok. De miért emlegeti Pozsogány kartársamat?

— Mert Pozsogány kartárs az ön barátja...

— Kétségtelen, Pozsogány kartárs a barátom. No és?

— De Pozsogány kartárs nekem is a barátom...

— Ennek őszintén örülök.

— Én is. Remélhetem, hogy aláírja a kérvényemet?

— Nem értem kérem. Amit mond, teljesen illogikus. Pozsogány kartárs a barátom, őt én meg nem tagadom. Nem kívánom öntől sem, hogy megtagadja. De mi köze ennek a kérvényéhez?

— Hát izé... Ugyebár, ha az ön barátja az én barátom is, akkor gondolom a kérvény...

— Lehet, hogy félreértettem? Ön a Pozsogány kérvénye ügyében jött?

— Szó se róla. Én a magam kérvénye ügyében jöttem.

— Akkor miért tetszik folytonosan a Pozsogányt emlegetni?

— Ő hatalmazott fel rá.

— Hogy emlegesse a nevét? Csak nem képzeli Pozsogány, hogy nem emlékszem a nevére? Nem vagyok szenilis.

— Ha emlékszik, annál jobb. Mert ugyebár én nem kívánhatom, hogy a kérvényemet, csak úgy... nekem... aki az utcáról jött be...

— Hogyan, hát honnan jött volna be? Azt nem gondoltam, hogy itt aludt a hivatalban. Valahonnan be kellett jönnie. Nyilván az utcáról.

— No de... Nem is tudom... Hát ha a Pozsogány nem, akkor... No jó! Én nagyon ***hálás leszek*** önnek, ha elintézi a kérvényemet.

— Hálás lesz? Hogy érti ezt?

— Hát csak úgy — hálás.

— Ön úgy látszik igen jólelkű ember. Háláról beszél. Miért kellene hálásnak lennie? Nem vagyok az eltartója. Se nem mentettem ki az áradó folyóból.

— De valamire mégis csak szüksége van?

— Persze. Az iktatószámra. Anélkül nem tudom elintézni.

— Tessék itt az iktatószám és hozzá... ez itt!

— Ez egy ötszáz forintos. Véletlenül hozzáfogta az iktatószámhoz.

— Nem véletlenül uram! Nem véletlenül!

— Ja úgy? Az illetéket okmánybélyegben kell leróni.

— Ezt nem az illetékre szánom, ember. A maga kezébe adtam.

— Hogy váltsam fel? Nem tudom, van-e apróm... Magdika, az ügyfél szeretne egy ötszázast felváltani. Szaladjon át vele a pénztárba! Ezt az apróságot igazán megtehetjük a kedves ügyfélnek, ha már abban a megtiszteltetésben van részünk, hogy elintézhetjük a kérvényét.

— Csakugyan elintézik?

— Nem uram. Mert már el is intéztük. Parancsoljon. Legyen szerencsénk máskor is.

Atyám, de fárasztó volt, ez a mai nap!

Hej, de jó volna egyszer valamit simán elintézni. Anélkül, hogy anélkül...

Novobáczky Sándor

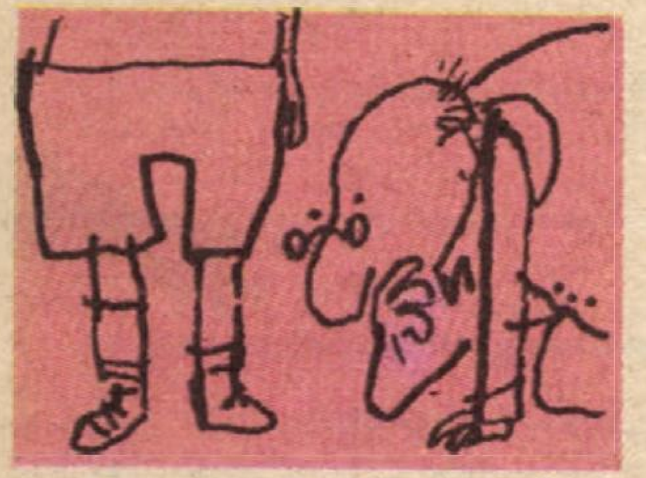
TRIBÜN

Az olasz futball szenzációja: az AC Milan átadólistára helyezte legnagyobb csillagát, Gianni Riverát. Legszívesebben elcserélnék Saláért, a Torinó játékosáért. Pianelli, a Torino elnöke egyelőre cáfolja a hírt. Nem túl tapintatosan.

— Rivera 31 éves — mondta. — Nem vásárlok öreg játékosokat. Nem vagyok régiségkereskedő.

E ponton szólalt meg először Rivera — hasonló tenorban:

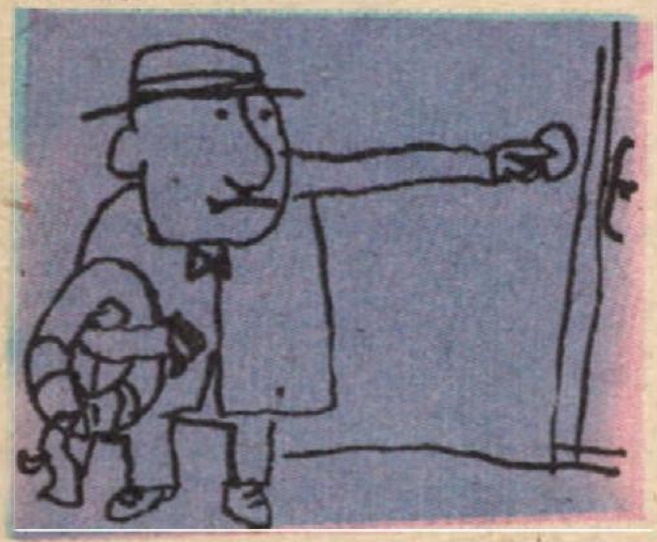
— Pianelli nem is lehetne régiségkereskedő, mert ahhoz egy csomó olyan tulajdonság szükséges, amely

sosem volt meg benne: kultúra, ízlés, intelligencia. Egyébként elárulhatom, hogy az üzletből nem lesz semmi. Sikerült erős tőkés csoportot összehoznom, s ha komolyra fordul az ügy — egyszerűen megvásárolom az AC Milant.

*

***D**ick Phelpset, a Notre Dame Egyetem kosárlabda-csapatának edzőjét — nemes egyszerűséggel — „Sírásónak” becézik a játékosai.*

— Ez még abból az időből származik — magyarázta a mester —, amikor az apám temetkezési vállalatánál dolgoztam. Voltak annak a munkakörnek előnyei is. Például, hogy naponta küldhettem friss virágot a menyasszonyomnak.

*

Az angol csatárnak nem megy a góllövés, a sportorvos azt tanácsolja, hogy fusson naponta tíz kilométert az országúton. Tizennégy nap múlva a csatár telefonon jelentkezik.

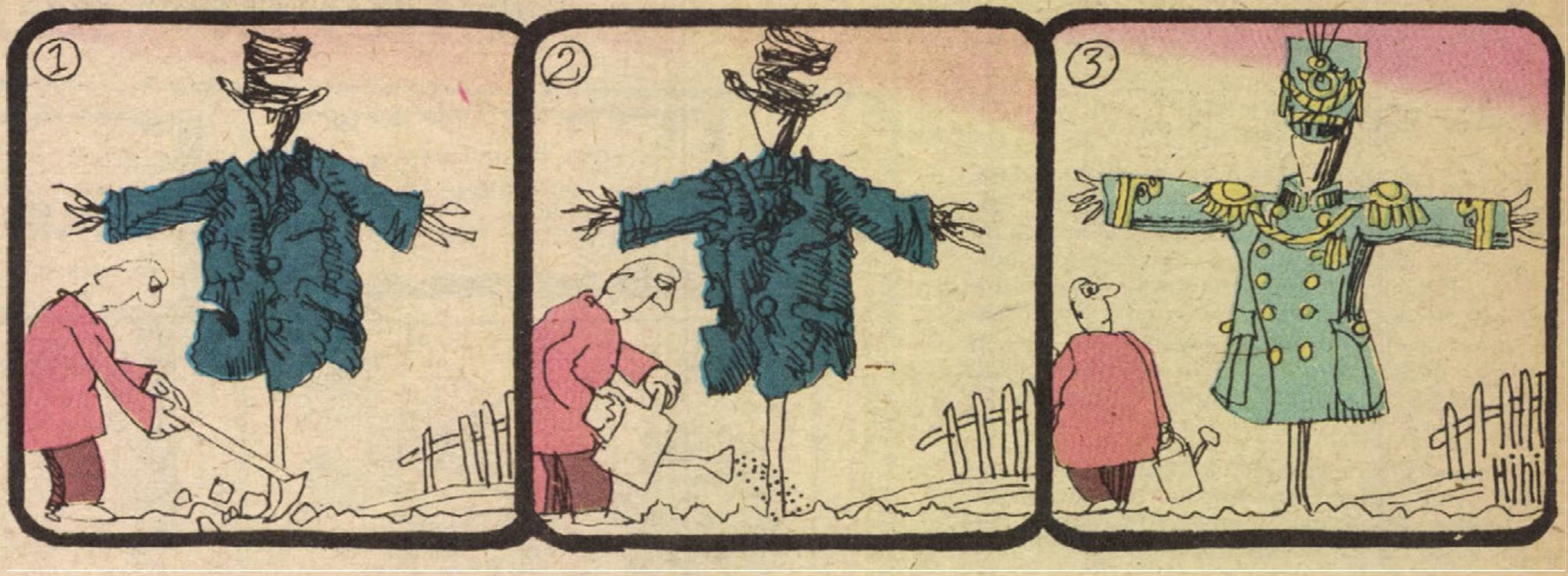
— Nos? — kérdezi az orvos. — Sikeres a kúra?

— Nem tudhatom — mondja a csatár. — Száznegyven kilométernyire vagyok hazulról.

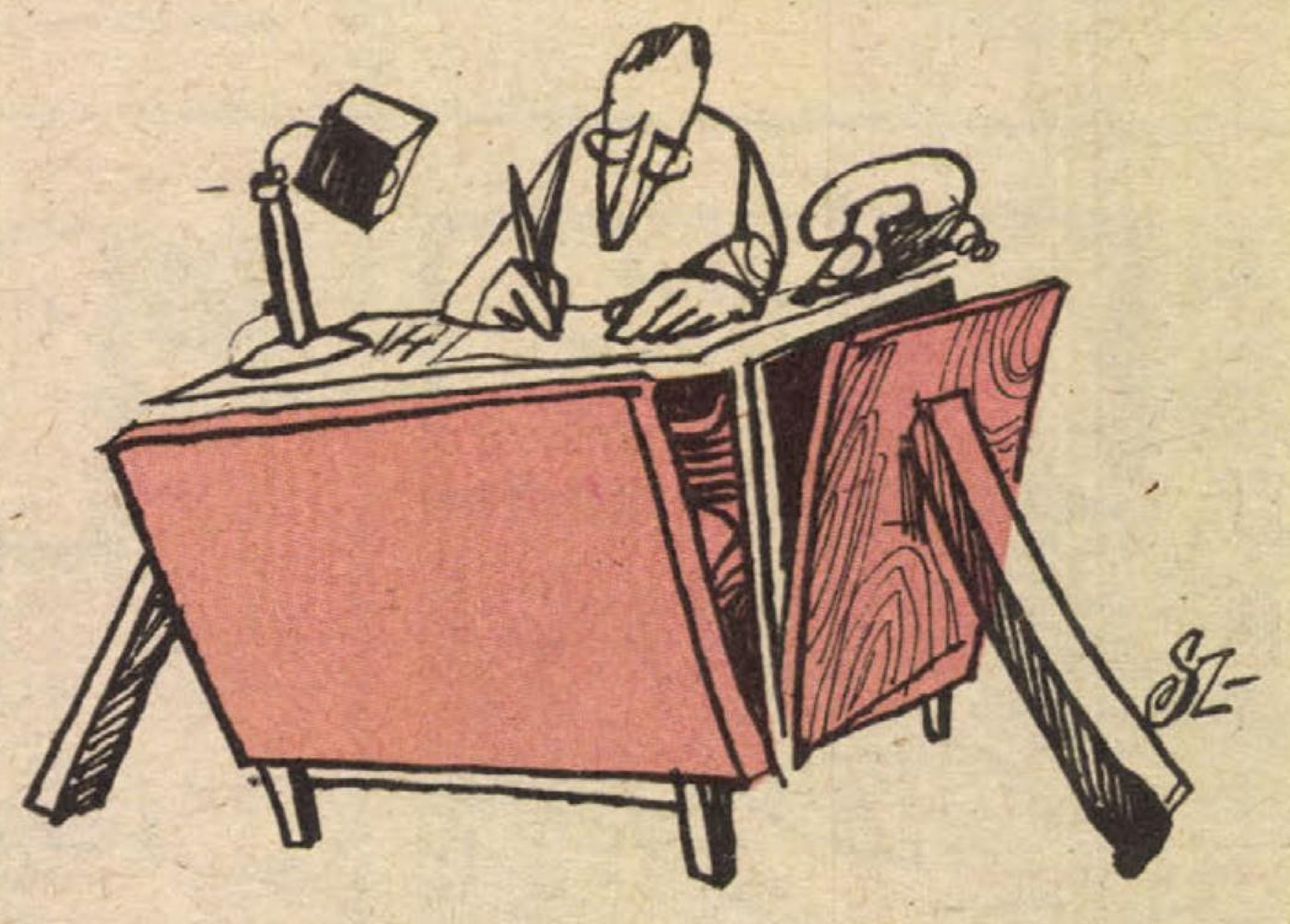
(p. p.)

IGÉNYES KERTÉSZ

MODERN IRODABÚTOR

PROGRAM

– Célunk a környezetünk fásítása.

VILÁGSZÍNVONAL

A „show” — egyszerűen káprázatos volt! Modern, kifejező, hol gyorsuló, hol lassuló, élénk és andalgó és mindig a zene ritmusához alkalmazkodó táncszámok; fantasztikus színek, fények és árnyak különös játéka, sokszor szinte teljes sötétség, amikor is csupán a mozgó alakok sziluettjeit láthattuk, vagy még azt sem... Villódzó, vibráló, vonagló villámok és zenei futamok, nem kevésbé vonagló és villámló, csillogó, ragyogó, repdeső és lebegő ruhacsodák — mindez lenyűgözte a nézőt, aki csak kapkodta a fejét, hova is nézzen, mire figyeljen? A kísérőszövegre, a revüre, vagy éppenséggel a ruhákra?

Ezt a látványos, minden igényt kielégítő művészi produkciót ugyanis a MDI (Magyar Divat Intézet) rendezte azzal a nem titkolt céllal, hogy „így adja el a divatot”. Mert most éppen ez a divat — így eladni.

Olvasóink ezek után sejthetik: a táncokat nem hivatásos művészek, hanem manökenek ropták, lejtették, ugrálták, vonaglották, méghozzá kitűnően, amit az is bizonyít, hogy — az MDI információja szerint — koreografált divatbemutatóinkkal elértük a világszínvonalat.

Hát ez a győzelmi dobogó nem kis fáradságba és költségbe kerülhetett, de igaz, ami igaz — megérte! Már csak azért is nagyszerű, hogy idáig eljutottunk, mert hiszen nyugaton is mindenütt így csinálják. S bár nem feltétlenül szoktuk mindenben a nyugatot utánozni, de ha egyszer pénzünk van, intézetünk van, lehetőségünk is van, miért is ne utánozzuk — jó üzletek reményében?

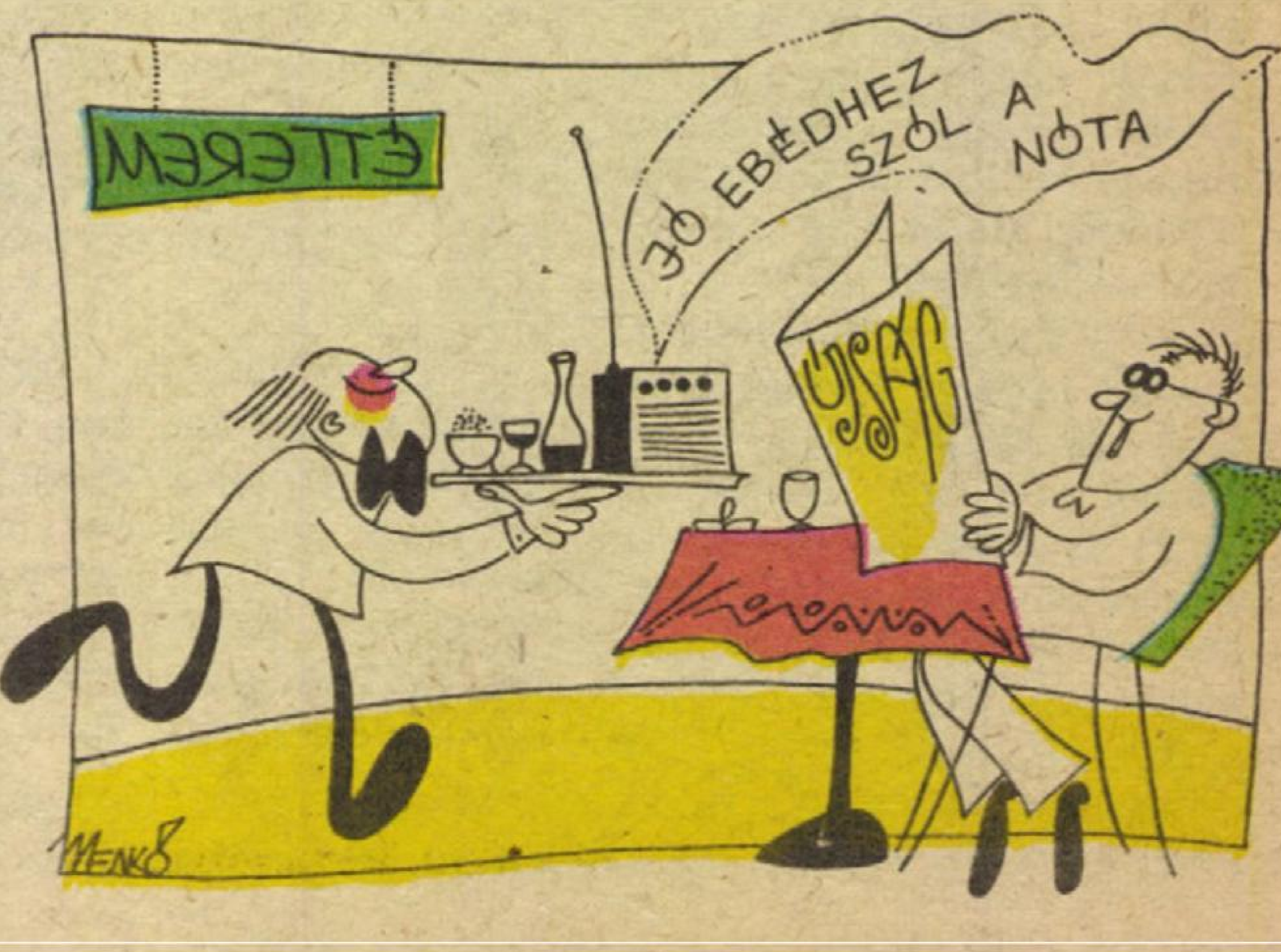
Helyeslésemet lelkesedéssé fokozná, ha bizonyos lehetnék abban, hogy mind az a sok szép és praktikus ruha (és a manökenek lábán megcsodált, remek formájú, divatos, de az üzletek kirakataiban még sohasem látott topánka) a divatbemutatót követően kapható is lenne! Mert bemutatni (divatot), hirdetni (felvágott-féléket), ígérni (péksütemény-választékot) már tudunk világszínvonalon. Remélhetjük-e, hogy mihamarébb a választékbővítés és az áruellátás tekintetében is elérjük a világszínvonalat? Az sem lesz baj, ha ez táncok, világítási effektusok és zeneszó nélkül sikerül.

Pongrácz Zsuzsa

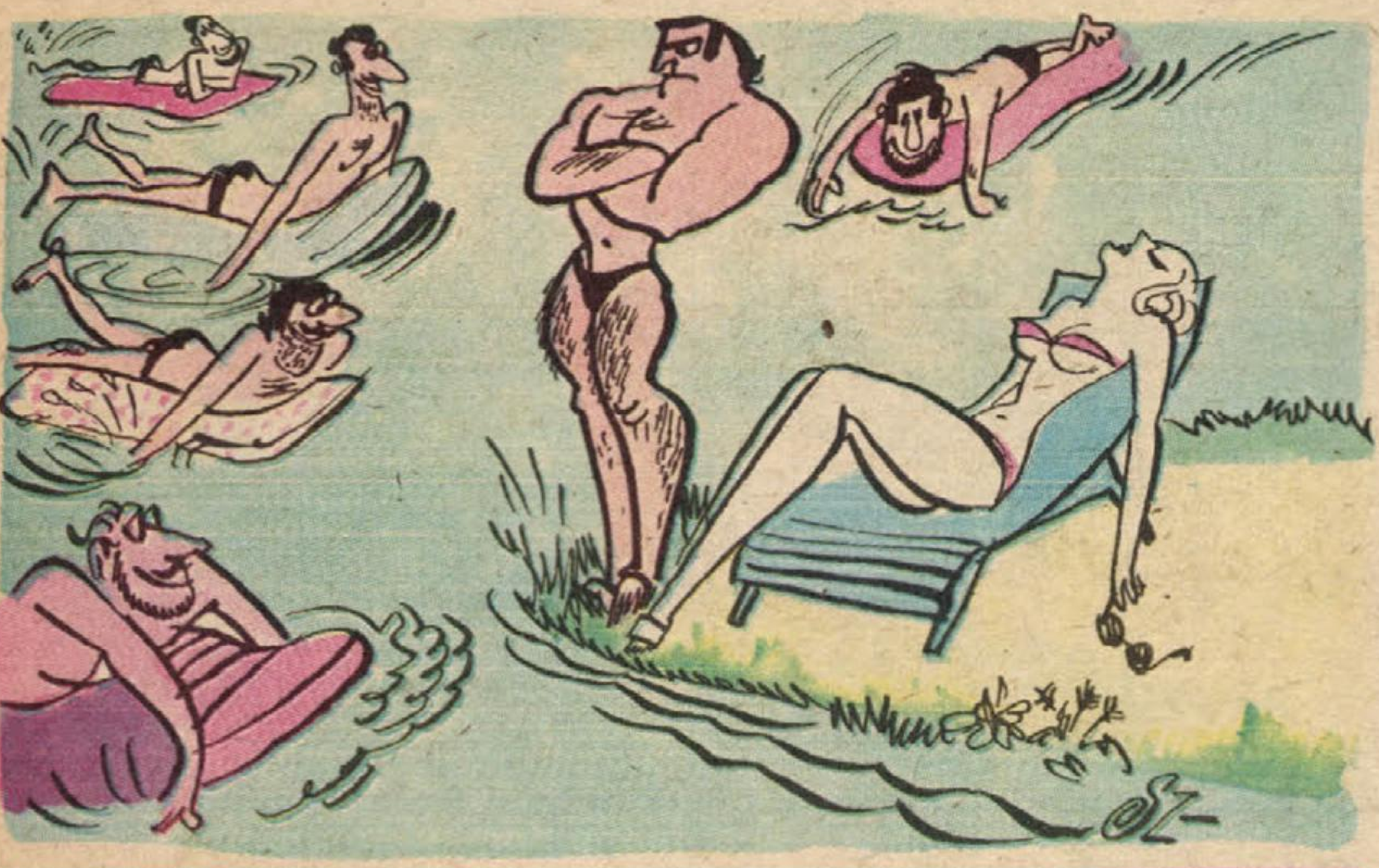
SZEMLÉLTETŐ MINTABOLT

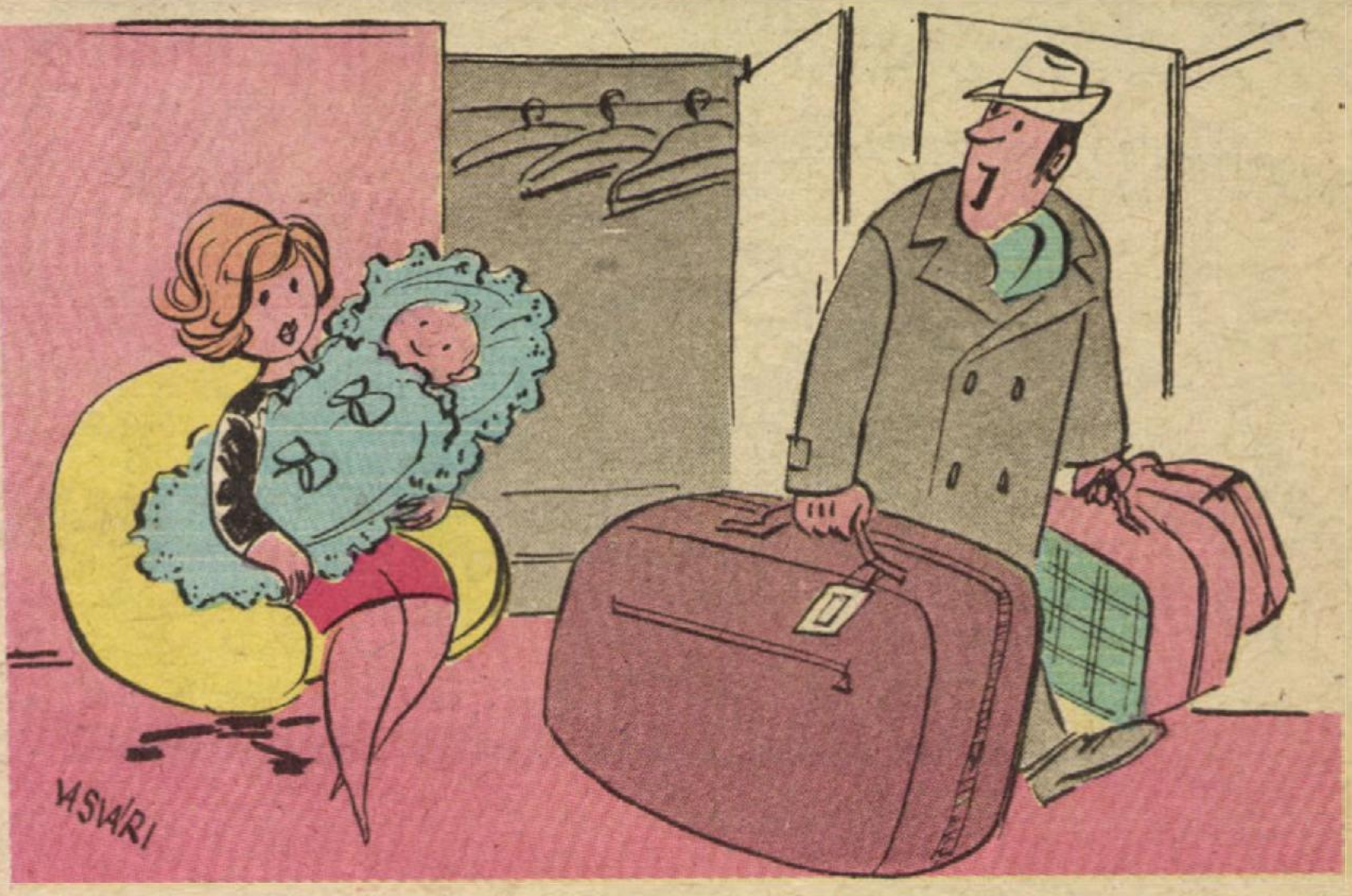

FIGYELMES KISZOLGÁLÁS

BALATONI FELSÉGVÍZ

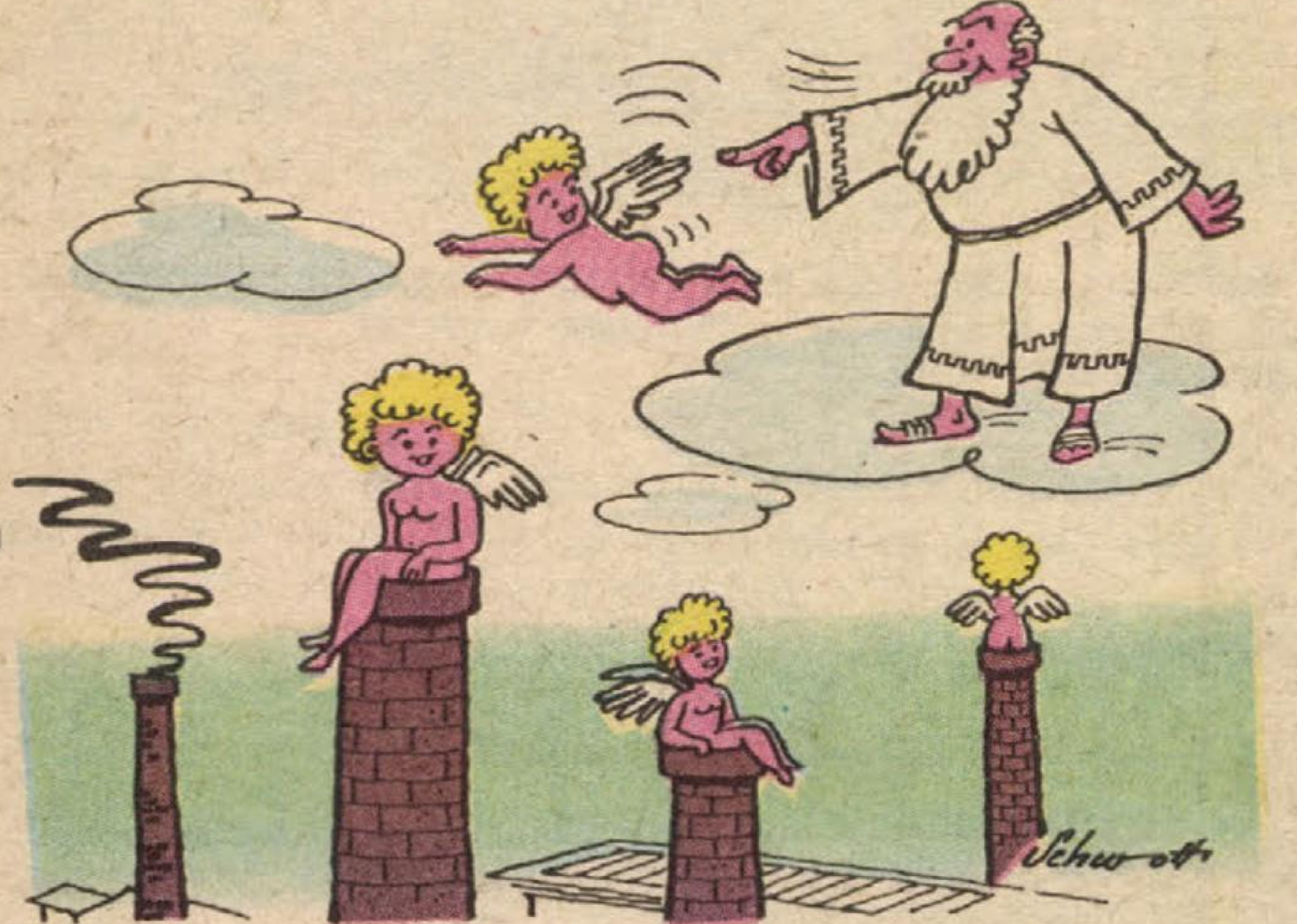
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXII.)

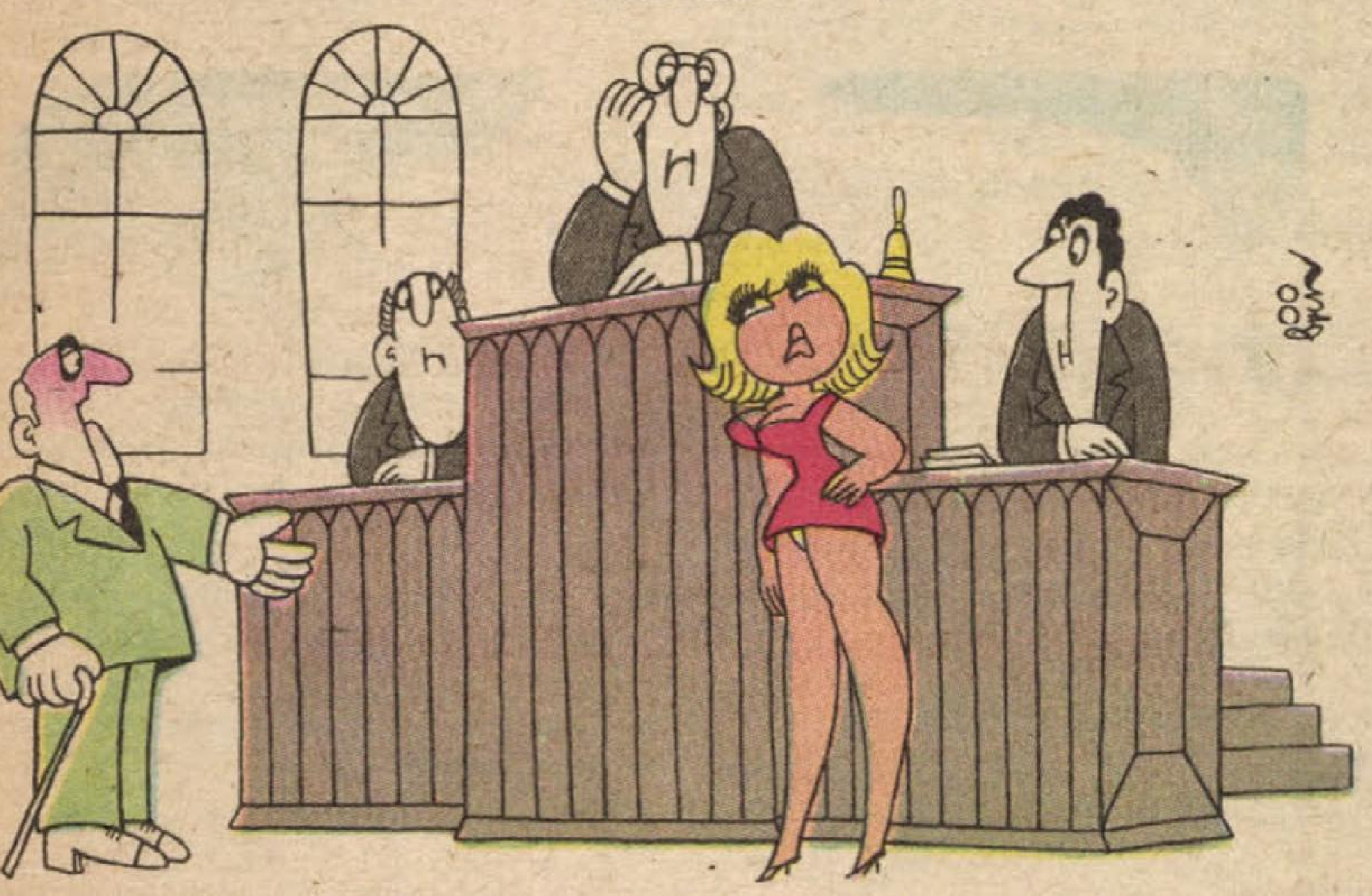
„Te anyagot szültél, én tért nyerék!" (Madách)

ÖTLET LÉGSZENNYEZŐDÉS ELLEN

– Gyorsan! Ott van még egy üres kémény!

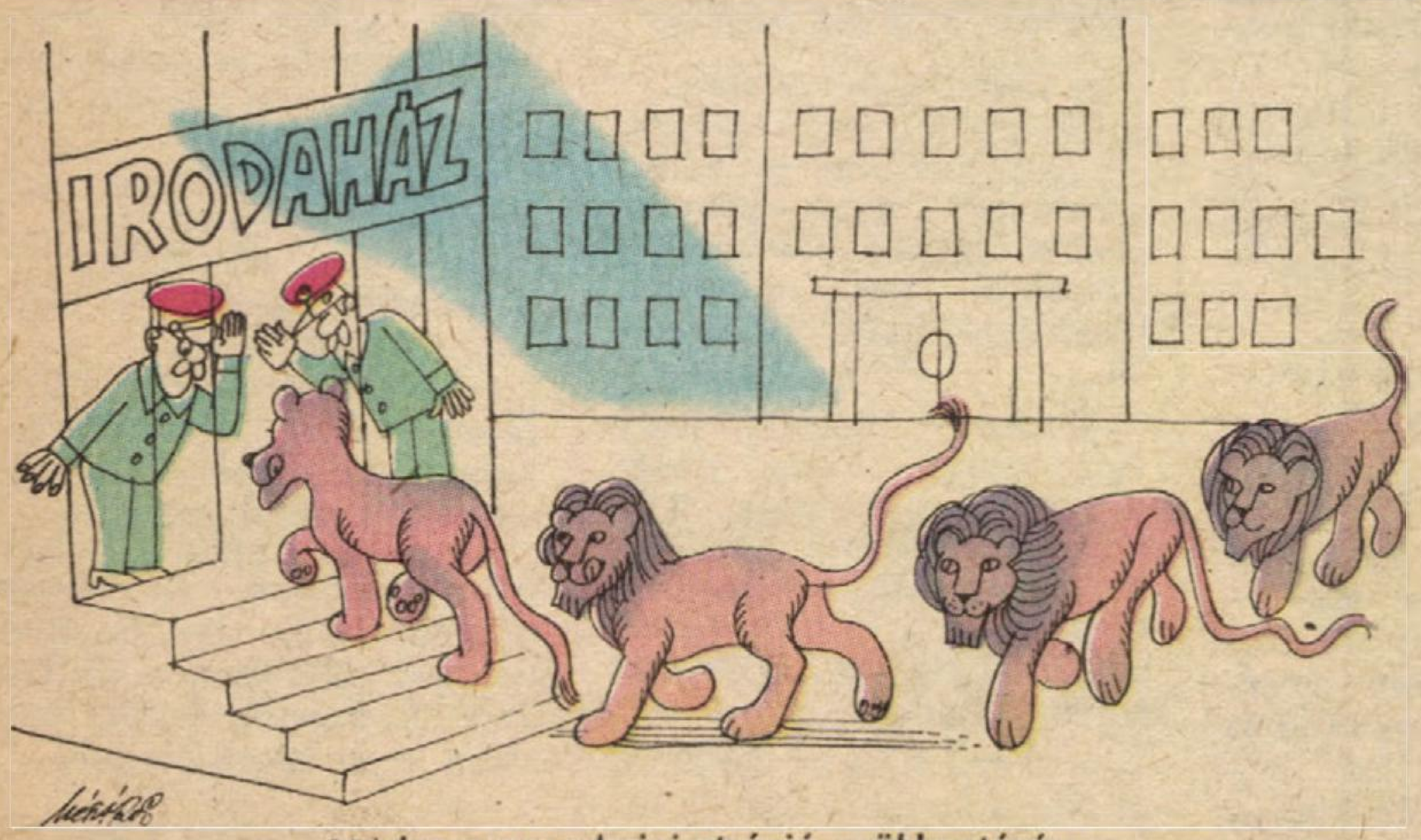

VÁLÓPER

– Ráâldoztam legszebb nyugdíjas éveimet!

FEKETE HUMOR

Módszer az adminisztráció csökkentésére.

feltételes mód

Amikor Kiskándi maganoz tért hathetes kábultságából, egy csokor virágot pillantott meg az éjjeliszekrényen. Egyszerű, bazári vázában állt a virág, az oldalán barna üvegkutyával.

— Ez... ez az izé... — mondta Kiskándi gyenge hangon -- azelőtt nem volt itt...

— Soponyai hozta — szólt a felesége.

Kiskándi agya ettől újra tompulni kezdett.

— Nem értem — motyogta. — Soponyai? Hogyhogy Soponyai? Itt valami tévedés lesz. Soponyai egy goromba fráter. Soponyai utál engem. Megfojtana egy kanál vízben. Hogyan hozhat nekem Soponyai barna üvegkutyákat? Na, mindegy. Bubukáról mesélj. Nem volt, aki tanuljon vele, mi?

— Volt — mondta az asszony. — Soponyai minden este kikérdezte. Még szolfézsra is tanítgatta, utána pedig hosszan eldominózgattak.

— Soponyaival! — kiáltott Kiskándi egészen izgatottan. — Azt hiszem megbolondultál, Rózsi. Hiszen Soponyai egy visszataszító fráter. Egy macerakirály. Ott vág, ahol ér. Pletykál rám. Fúr. Már hogyan dominózgathatott volna el Soponyai minden este Bubukával? — Kiskándi itt hirtelen feltámaszkodott a párnáján. — Már értem — kiáltotta. — Ez hasonlít Soponyaira. Rózsi, ez az alak akart tőled valamit.

— Ne bolondozz — mondta az asszony. — A feleségét is elhozta. Együtt locsolták a fikuszokat. Együtt rakták fel a karnist meg a vitrázst. Hármasban dolgoztuk fel a restanciádat, hogy ne kelljen mást felvenni a helyedre.

A lábadozó a fejét fogta.

— Semmit sem értek — nyöszörögte. — Éhes vagyok.

Rózsi diadalmasan csörömpölt be egy ételhordóval.

— Van itt egy kis tyúkleves — mondta. — Soponyai hozta. Már korán reggel.

Kiskándi tűnődve rágcsálta a zúzákat. Időként megpróbálta a fejét csóválni, de mintha lötyögött volna valami belül.

Néhány hétre rá egy csokor margarétával állított be a gépkönyvelésre.

— Soponyai... — mondta gyámoltalanul. — Izé, Soponyaikám...

Soponyai fel sem nézett a papírjaiból.

— Na, megjött? — mondta. — Nem tudtam, mi hiányzik.

— Soponyai — folytatta Kiskándi. — Kérem, fogadja mélységes hálámat, mindazért, amit értem tett.

Soponyai ledobta a ceruzát.

— Kiskándi, magának az agyára ment a kór — mondta. — Esküszöm, olyan a szövege, mint egy falvédőé a kiegyezés korából. Nézze, hagyjon békén a hülyeségeivel. És, ha megkérhetném, vegye le a kezét a vállamról. Mégiscsak furcsa. Jó, hogy nem kezd simogatni.

— Soponyai... — mondta Kiskándi könnyek között. — Maga barna üvegkutyát hozott nekem...

Soponyai felpattant.

— Menjen a pokolba, mert a fejéhez vágom ezt a szorzógépet.

Mi a fenének zokog itt nekem? Mondhatom, gusztustalan látvány. Esküszöm elmegy az életkedvem, ha magára nézek.

— A feleségem mindenről beszámolt nekem...

— A kis nagyságosasszony, mi? Na, úgy éljek, ő sem egy szellemóriás. Összetaláltak, mi, Kiskándi? Zsák, meg a foltja...

— És maga hosszan eldominózgatott az én kis Bubukámmal...

— Na, mondhatom, a maga kis Bubukája. Szintén speciális egy figura. Hájfejű az a gyerek, nem gondolja, Kiskándi? Minek etetik agyon? Aztán csodálkoznak, hogy ütődött marad, mint az apja.

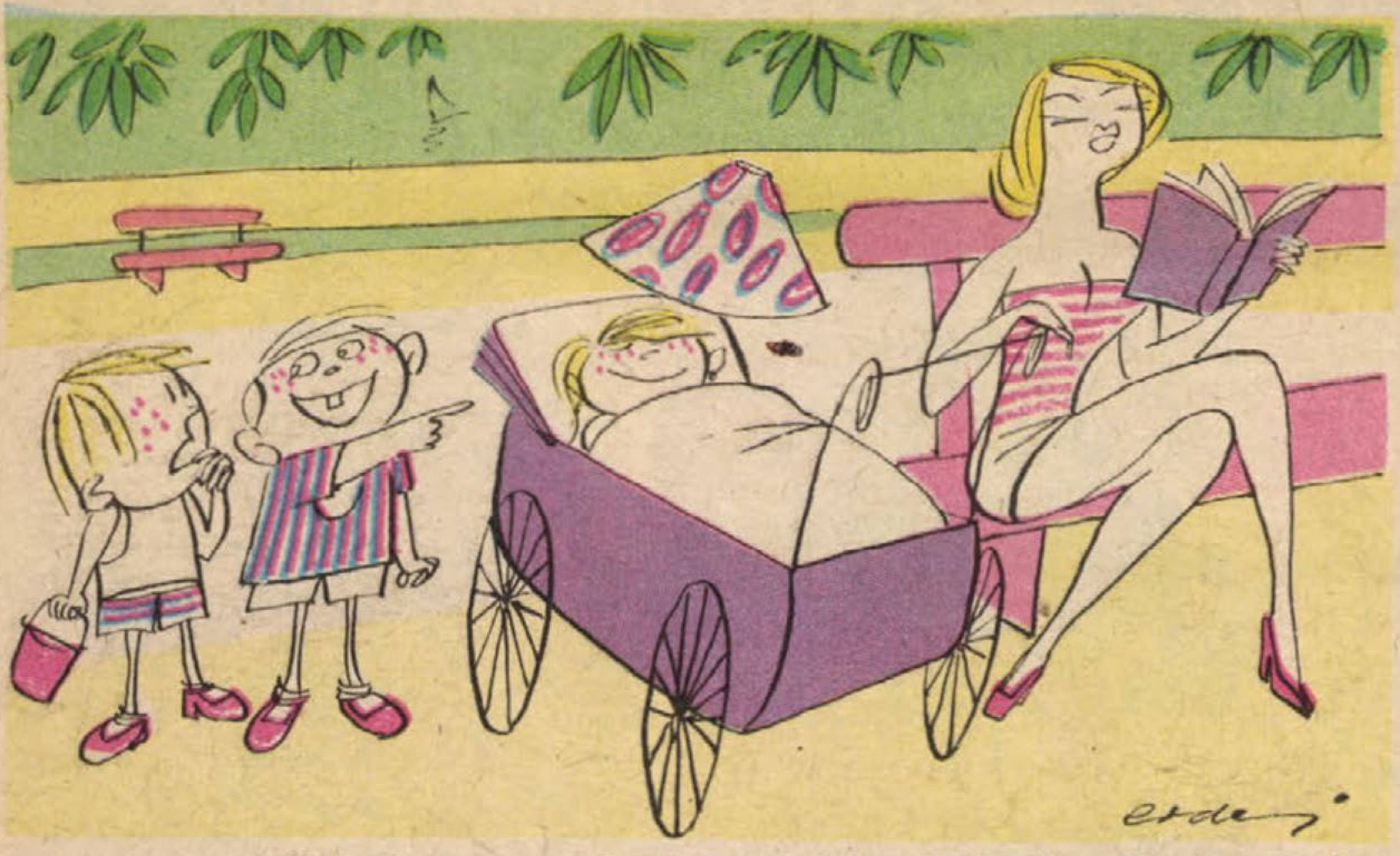
Most már a lábadozó is kijött a béketűrésből.

— Az ördög vigye el magát, Soponyai — kiáltotta. — Miért nem tud emberségesen beszélni velem, mi?

— Emberségesen? — vigyorgott Soponyai. — Most? Minek? Majd, ha újra a halálán lesz, öregem!

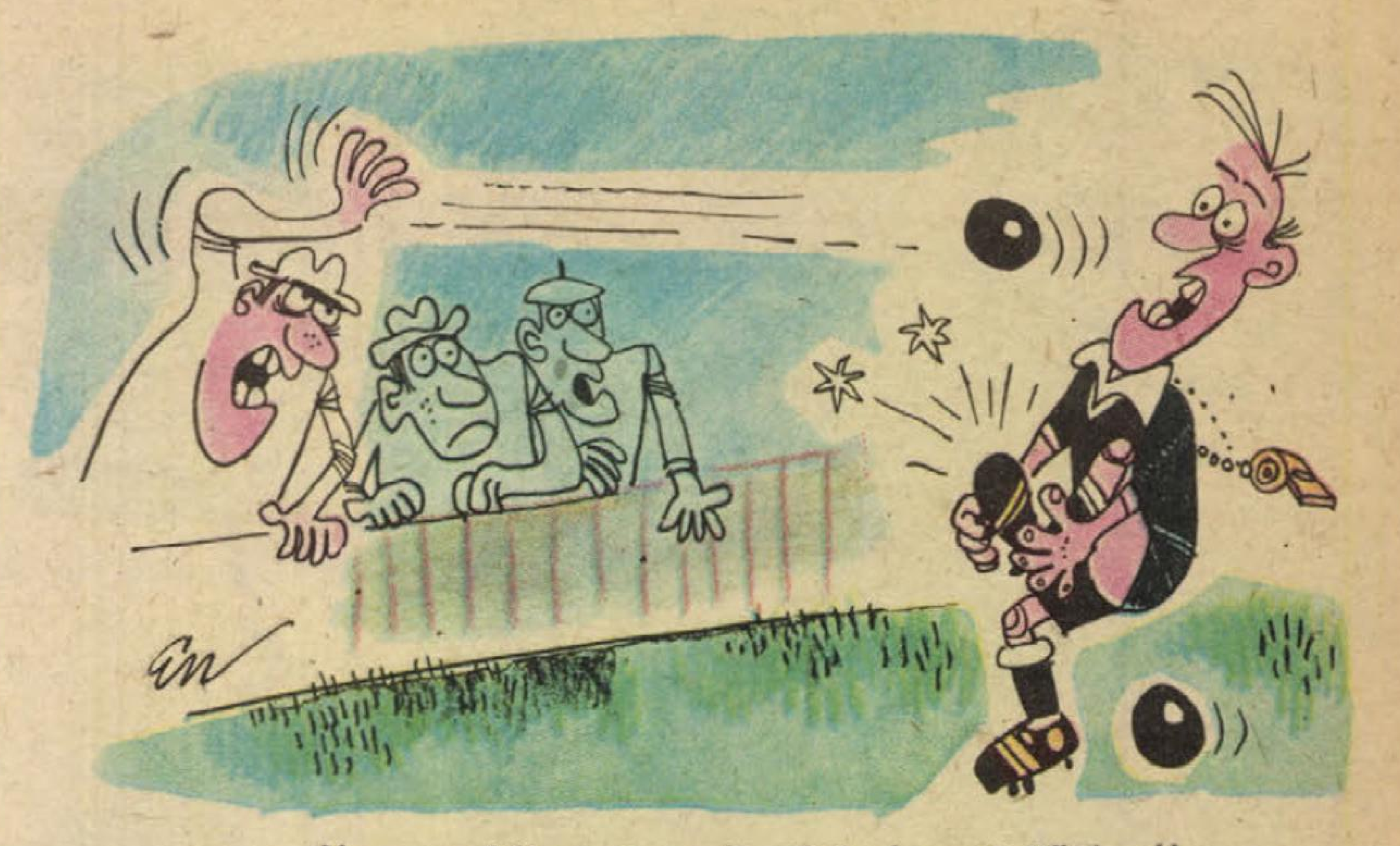
Peterdi Pál

IMPORT GYEREKKOCSI

– Neked nem gyanús, hogy a húgodnak olasz kocsija van?

ELKESEREDETT SZURKOLÓ

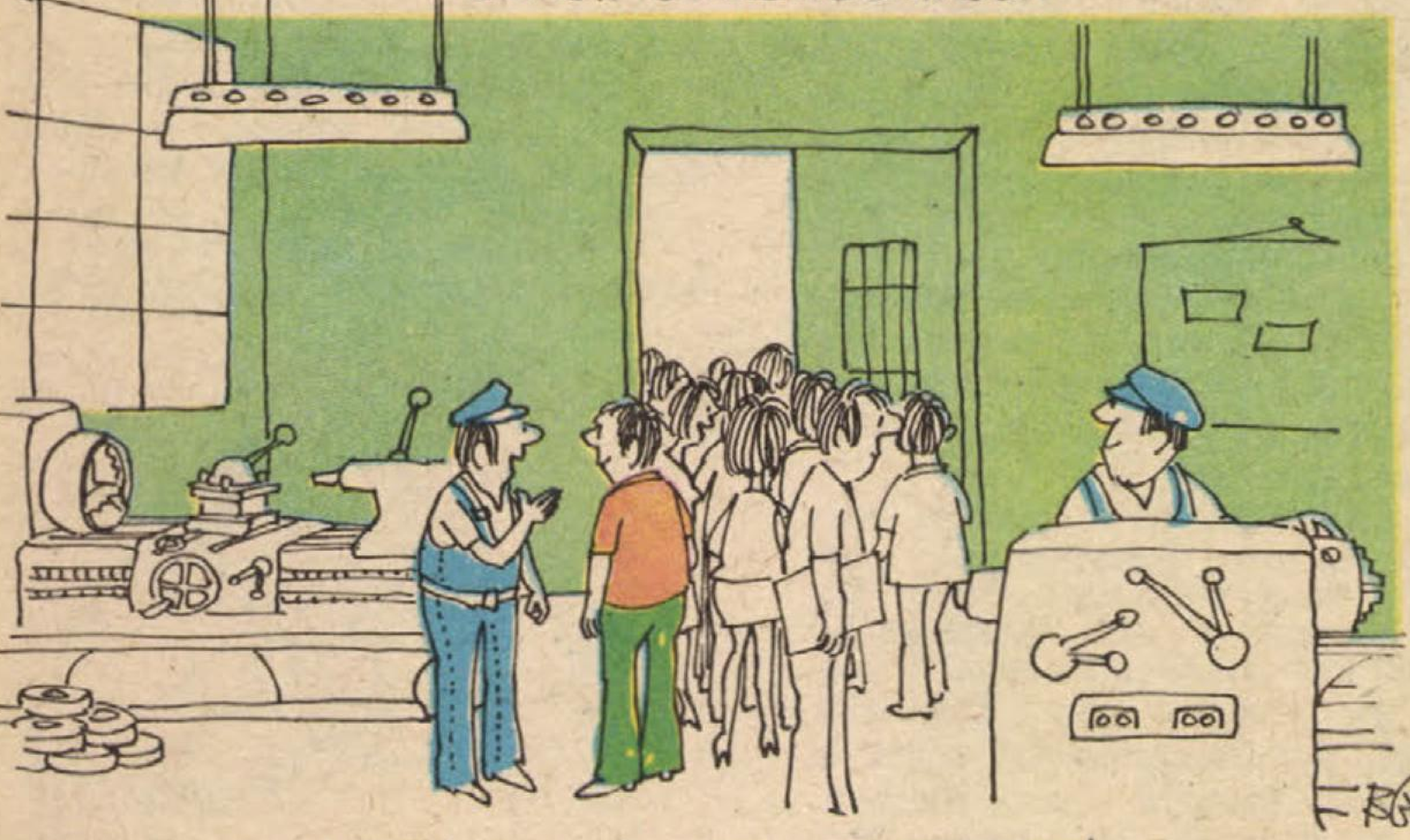
– Nesze a két pont, amit miattad vesztettünk el!

JÁTÉKOS APA

– Kérem, hogyan lehet itt visszajutni a játékosztályra?

DIÁKOK GYÁRLÁTOGATÁSON

– Innen könnyen bejuthatsz az egyetemre!

Dirib-darab

Remélem, hogy lesz még olyan kor, amikor a filozófia a tömegek szórakozásává válik.

*

KÖZMONDÁSOK

— Járt utat a járatlanért el ne hagyj... — mondták Kolumbusz Kristófnak.

*

SEGÍTŐKÉSZSÉG

Az öngyilkosjelölt egy szakadék szélénél állt. Arra sétált egy ember, aki megkérdezte az öngyilkosjelölttől:

— Mit csinál?

— Öngyilkos akarok lenni, de nem merek... — válaszolta ez.

A jövevény odalépett az öngyilkosjelölthöz, belelökte a szakadékba, s miközben a zuhanó test után nézett, így szólt:

— Az ember mindig segítsen felebarátain...

*

A rossz hadvezér vesztett csatákkal dicsekszik.

*

HŐSIESSÉG

X. kiállott a bástya fokára és letekintett az alant elcsörömpölő villamosokra.

*

EGÉR-TÁRSADALOM

Egyik egér így szólt a másikhoz: — Te, azt a lyukat edd ott, én meg itt a mellette levő sajtot eszem...

*

ABSZÚRD TÖRTÉNET

Egy mérlegen olyan sokat mértek, hogy a végén egészen kilógott a mérleg nyelve...

*

BÜSZKESÉG

Így szólt valaki:

— Nekem olyan fejem van, hogy a Vízműveknél is nyilvántartásban vagyok...

*

EGY ROSSZ VEZETŐRŐL

Hibát hibára halmozott, így jutott fel oly magosra.

*

PÁRBESZÉD

— Azt hiszem, mi egy úton haladunk...

— Valóban egy úton, de nem egy i r á n y b a n...

*

Így szólt valaki:

— Ha rossz a kedvem, mindig önmagamhoz fordulok vigasztalásért...

*

IRODALOM

Az elmúlt évben jó termés volt: száz verskötet, kétszáz regény és negyven színdarab került a kritikusok kaszája alá...

Sz. J.

Az átszálló jegy

Szép az idő, elég volt ebből a meleg pongyolából! Vedd ki Bözsikém a rózsaszínű nájlont a háromajtós szekrényből — kérte özvegy Ébnerné a lányát.

Bözsi, Kovács főorvos ötven év körüli felesége, megkereste a szekrényben a pongyolát és átadta az anyjának, aki — legnagyobb csodálkozására — egy százforintost talált a köntös zsebében.

— Nini, mit találtam benne — mutatta a lányának. — Úgy látszik, hogy ősszel, amikor utoljára viseltem, véletlenül benne hagytam. Nem is értem, hogy akkor miért nem hiányzott?

— Örülj neki mama, hogy most megtaláltad. Vegyél magadnak rajta valamit. Talán egy új sálat, ha kedved van hozzá.

— Inkább neked adom, vegyél a férjednek egy nyakkendőt, díszzsebkendővel. Nem is kell sokat hozzátenned a százashoz.

Találkozott a pillantásuk, némán egymásra néztek, egyet gondoltak. A fiatalabb asszony formálta szavakba az emlékezést:

— A tíz fillér...

— Az — bólintott Ébnerné. — Mikor is volt?

— Azt hiszem negyvenegyben.

Bözsi akkor tizennégy éves volt. Anyja varrásból, apró javításokból tartotta el a kéttagú családot, a lány nem tudott munkát szerezni. Egy kora reggelen Czondrákné, a szomszédasszony elújságolta, hogy az óbudai Goldbergerben felvétel van. „Keveset fizetnek — mondta Czondrákné —, de a kevés is valami, különösen maguknak. Fél nyolckor kell jelentkezni!"

— Odamegyek mama, — határozta el magát a lány. — Adj huszonnégy fillért villamosra, nem mehetek gyalog innen Kőbányáról Óbudára, mert elkésnék. Visszafelé majd hazasétálok.

— Nem hiszem, hogy van annyi. Fene drága az az átszállójegy. Kár, hogy este tizenöt deka tepertőt vettünk. — Számolta a pénzét. — Tíz, tizenkettő, tizennégy. Még tíz fillér kellene.

— Nézzük át a ruhákat, talán találunk valamelyikben tíz fillért.

Előkerültek a ruhadarabok a barna szekrényből. Papírdarabkákat és kenyérmorzsákat találtak bennük. Már csak egy kék kartonkötény volt hátra. Bözsi nyúlt bele, tágra nyílt a szeme és diadalmasan húzott ki belőle egy tízfilléreset.

— Mama! Pénz! És pont tíz fillér! Együtt van a pénz az átszállójegyre. Valóságos csoda. De hogy maradhatott benne?

— Most ne törd rajta a fejed, fő az, hogy felülhetsz a villamosra. Szaladj lányom a végállomásra.

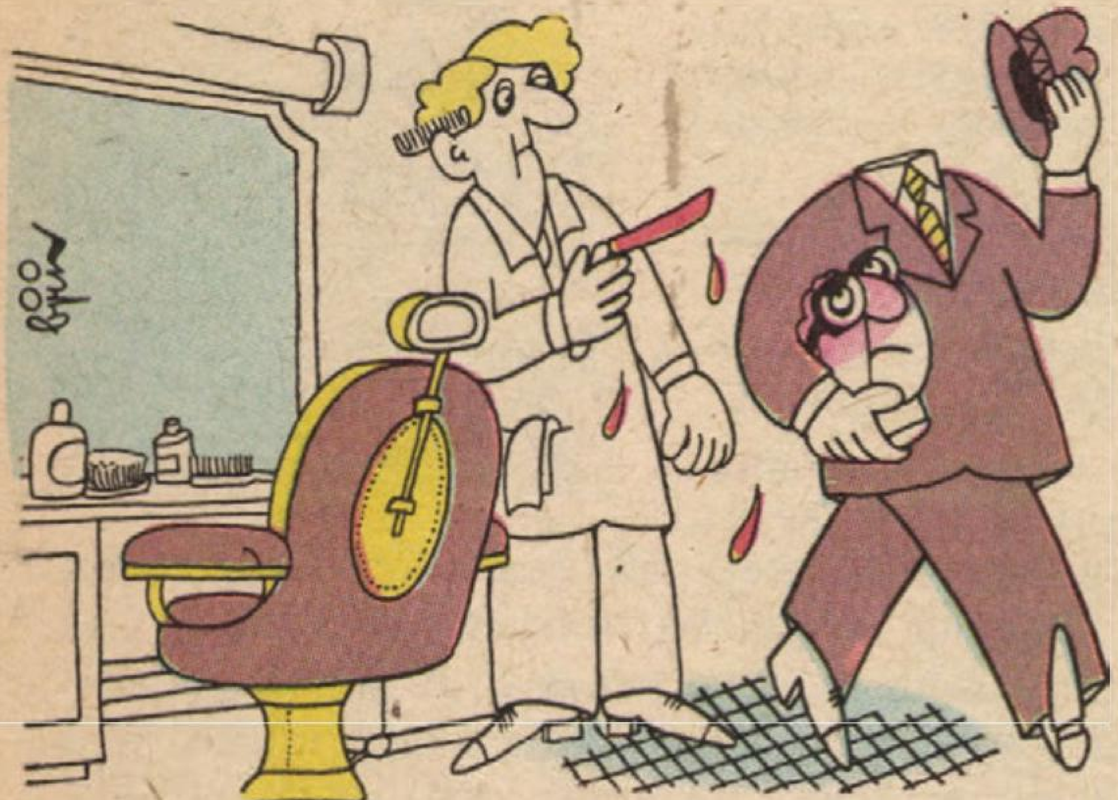
Ez a régi jelenet jutott most eszükbe. Az, hogy milyen nagy boldogságot szerzett akkor a tízfillér. Jobban örültek neki, mint most a százforintosnak.

Palásti László

Megkérdeztük rajzolóinkat:

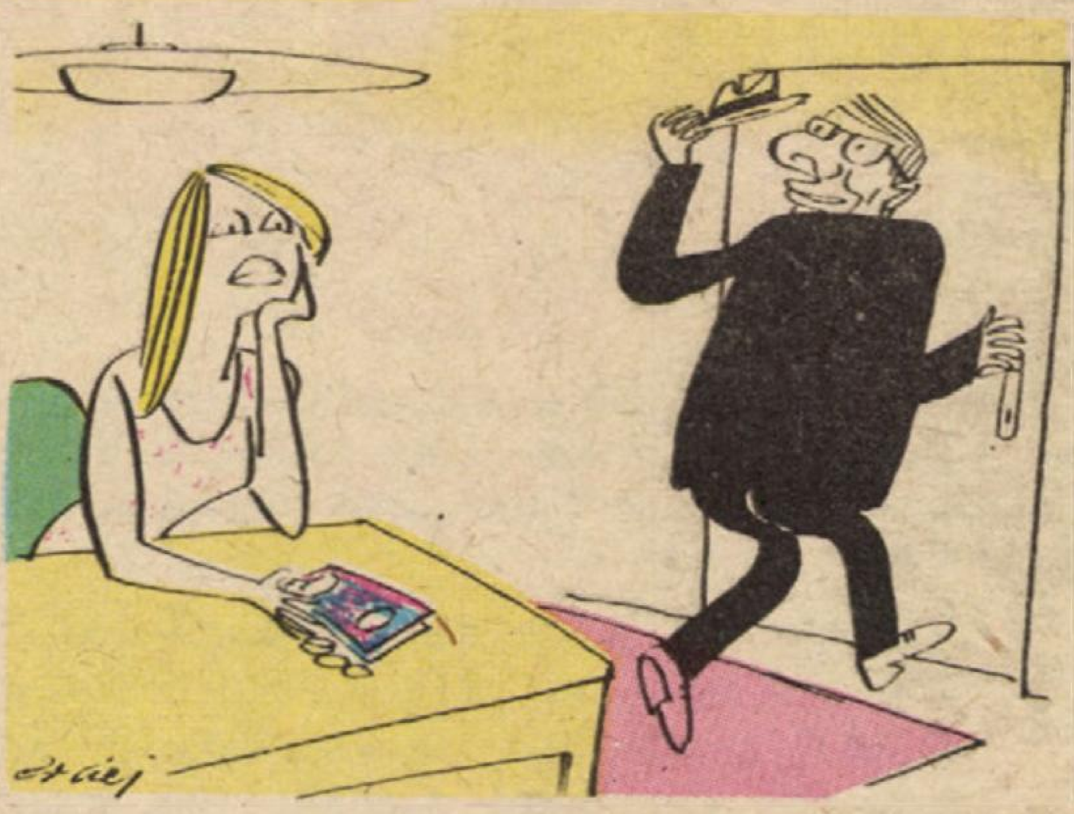
KINEK ADNAK ÉS KINEK NEM ADNAK BORRAVALÓT?

Balázs-Piri Balázs:

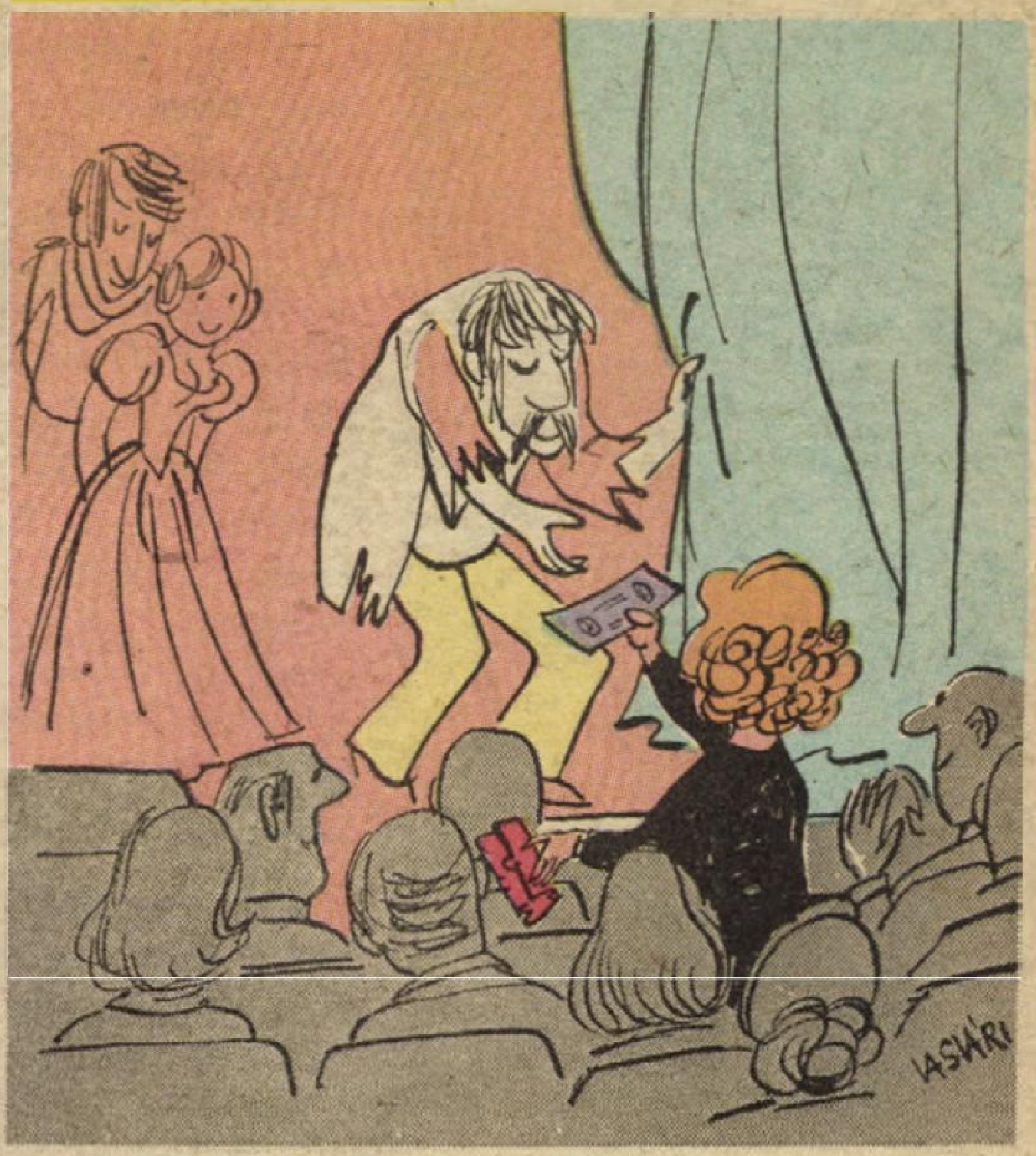
– A fodrászomnak nem adok, ha slendrián munkát végez…

Erdei Sándor:

– A feleségem azt állítja, hogy amit elsején kap, az csak borravaló.

Vasvári Anna:

– Jól játszott, művész úr!

Brenner György:

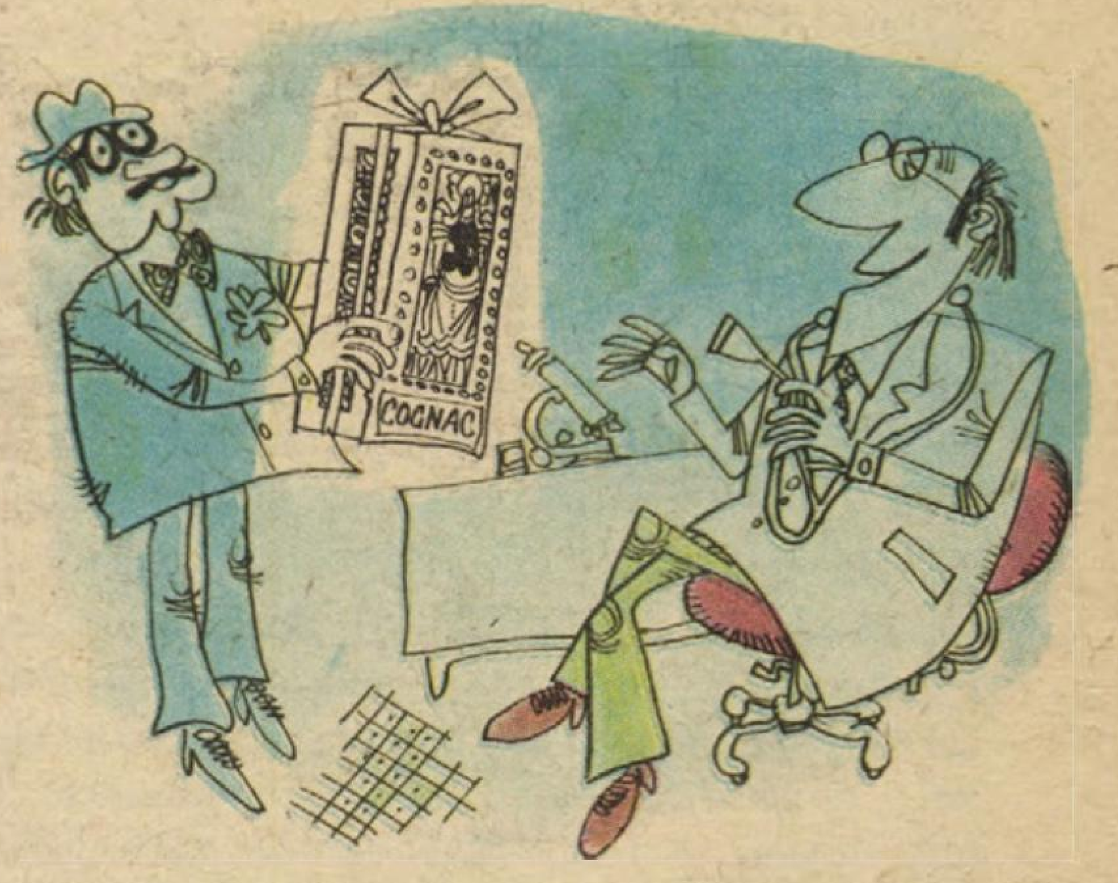
– Remek badacsonyi bort vásároltam magamnak.

Fülöp György:

– Nem támogatom az alkoholizmust, csak üdítő italra valót adok.

Endrődi István:

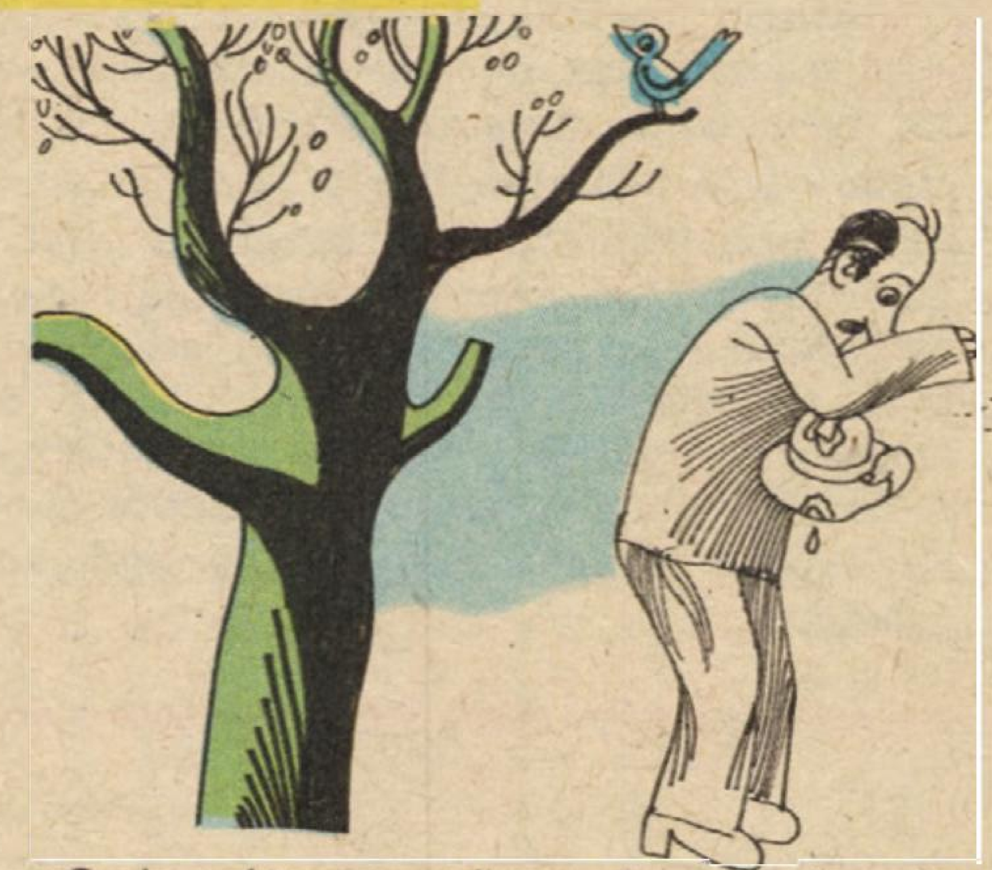

– Nem borravalót, hanem borból valót adok a háziorvosomnak…

Várnai György:

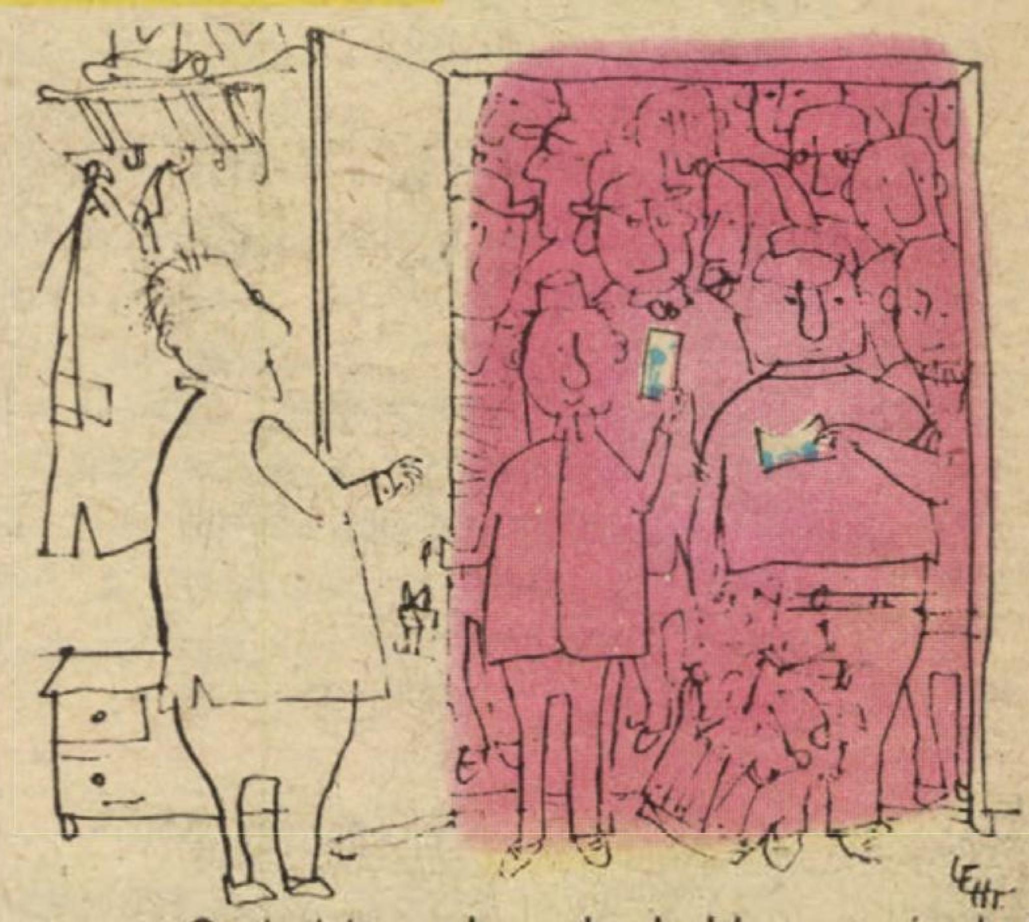
– Annak, aki mutat nekem valakit, aki nem fogad el borravalót.

Mészáros András:

– Csak neki nem adtam, de meg is van a foganatja.

Lehoczki István:

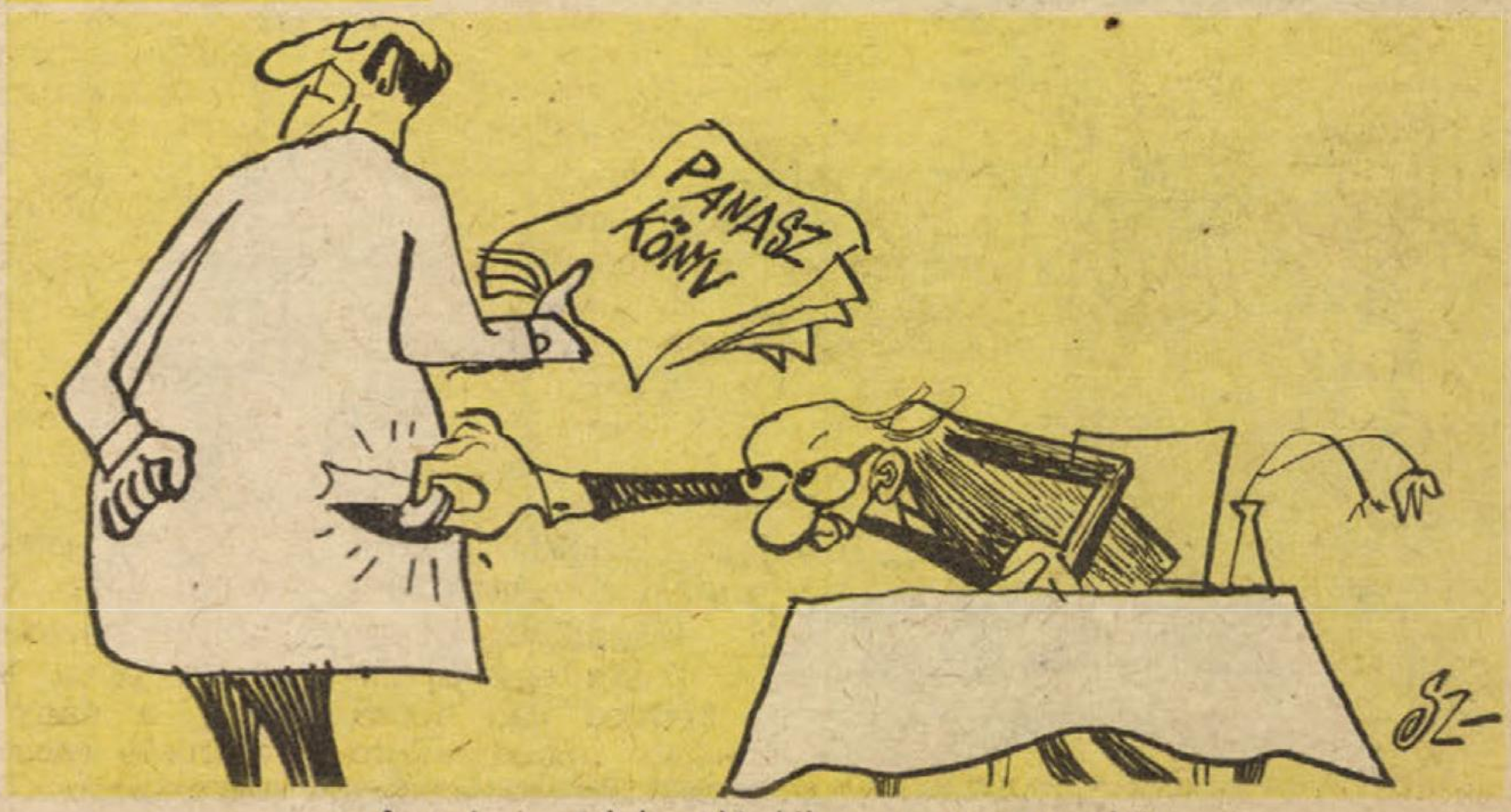
– Csak két embernek: boldognak és boldogtalannak.

Dallos Jenő:

– A pincérnek nem adok, ha hajszálat találok a levesben. Adok viszont, ha egy egész parókát találok benne…

Szűr-Szabó József:

– Annak is adok, aki kihozza a panaszkönyvet.

MÁJUSI MECSEK ARANYAT ÉR

Pécs és Abaliget között — megszámoltam! — kilencvenhatszor kanyarodik az út. A szédülősebb autósok már Remeterétnél leszállnak a „ringlispilről", betérnek a pihenőbe, a többiek elszántan keringenek, kanyarognak tovább, arrafelé, ahonnan vízszagot hoz a szél.

Pécs gazdag város: van szene, érce, van tévétornya és beszakadt pincesora, mindene van, csak folyója nincsen. És ennek köszönheti a karrierjét Orfű és a többi apró falu a környéken. Az alig százlelkes Tekeres például már éppen azon volt, hogy követi a közeli Gyűrűfű példáját, s elvándorol olyan vidékre, ahol megélhetést talál. Szerencsére azonban a pécsiek felfedezték, hogy erre nagyon sok a víz. Egyik sem akkora ugyan, hogy meg lehessen mártózni benne, csak kacsaúsztatásra, meg kenderáztatásra jók, ám ezen lehet segíteni. Segítettek is: ügyes elzáró gátak megépítésével. Egymás után keletkeztek a tavak: egy a fürdőzőknek, egy a vitorlázóknak, egy a halaknak, illetve a horgászoknak. Van már egy negyedik tó is, sőt hamarosan jön az ötödik is! Százával jönnek Pécsen túlról is a vendégek. A tekeresiek is észrevették, hogy valamit hoz a víz: vendégeket, mellékkeresetet, jobb megélhetést, így hát marad a falu. Maradnak a többiek is, köztük a szép nevű Kovácsszénája, amely hánytvetett történelme során most érzi először, hogy kezd rendbe jönni a szénája...

Az orfűi tónál vagy egy kis kaptató, azon felkapaszkodva lehet eljutni a Sárkány-kúthoz. Az út elején tábla figyelmeztet: „Nyílt láng használata tilos!" Tűnődöm, hogy ez vajon a turistáknak szól-e, vagy a sárkánynak? Igaz, ez nem tűzokádó sárkány, ennek láng helyett víz ömlik a szájából, az is csak ritkán. A hivatalos magyarázat szerint azért, mert az egy időszakos karsztforrás. Szerintem azért, mert ez egy nyugdíjas sárkány és évente csak 840 órát szabad dolgoznia. A forrás fölött ott áll Melocco Miklós sárkány-szobra, amelyet a turisták alaposan megrongáltak. Úgy látszik, korunk Szent Györgyei annyira elgyávultak, hogy már csak kősárkányokkal mernek hadakozni...

Egyébként a forrás mélyén szunnyadó sárkány nem csak öreg, de beteg is lehet, torkából hörögve szakad fel a víz. Talán hurutos légzőszervi bántalmai vannak. Nem kellene őt is beutalni a szomszédos, gyógyító hatású abaligeti barlangba?

Abaliget barlangját évszázadokkal ezelőtt fedezték fel, de csak mostanában vehetik birtokba a turisták. Tömérdek cseppkőcsoda várja a barlangban a nézelődőket: koronát, óriásteknőst, tengericsigát, a pisai ferdetoronyt idéző képződmények. Egy helyen elefántfejhez hasonló lecsüngő cseppkő látható. Ormányából és mindkét füléből nagy darabokat letörtek. Souvenirnek, bizonyára. A Cipőtalpak elnevezésű cseppkőből csendesen csöpög a víz. Pedig nem is cipőiparunk gyártotta.

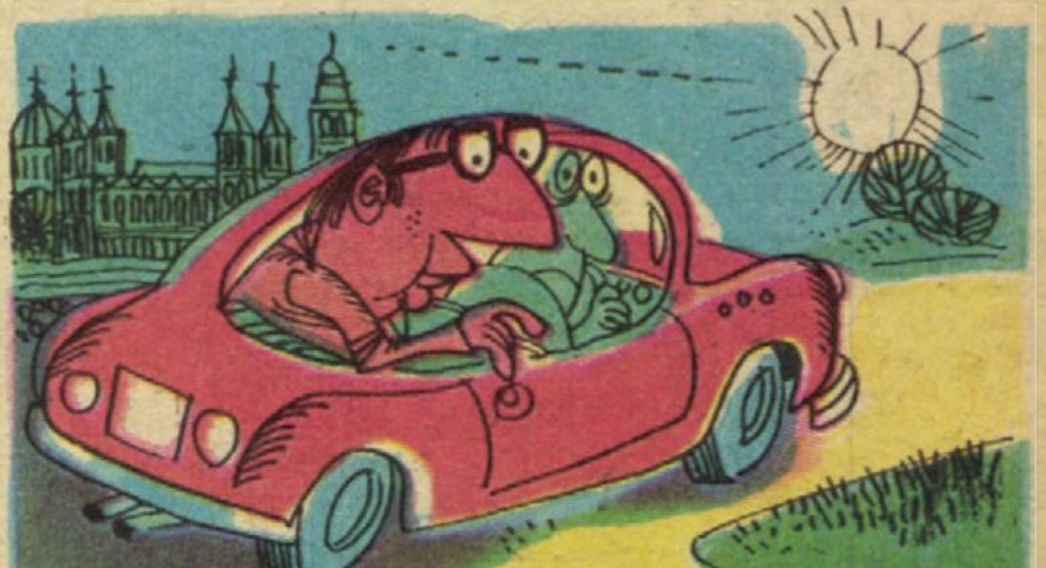
A barlang elé is sikerítettek két kisebb tavacskát, hogy még vonzóbb legyen a környék. A legvonzóbb az, ezen a környéken, hogy szinte minden ingyen van. Ingyenes a sátorverő hely, saját csónakjával mindenki ingyen csónakázhat, a fürdés is ingyenes. Hát még ha némi készpénzt is kaphatna az a turista...

Ingyen sok mindent lehet kapni, pénzért már kevésbé. Betértünk az abaligeti kemping éttermébe, ebédelni szerettünk volna, természetesen pénzért. A pincér sajnálkozva közölte, hogy nyitásra nem készült el a konyha, illetve elkészült, csak még nem jött ki Pécsről a KÖJÁL embere, hogy ráüsse a konyhára a „nihil obstat", azaz „semmi akadálya" bélyegzőt, s kezdődhessék a sütés-főzés. Talán azért késik a köjálos ember, mert gyalog vág át az aranyló májusi Mecseken, s közben zergevirágot, ükörke loncot szedeget.

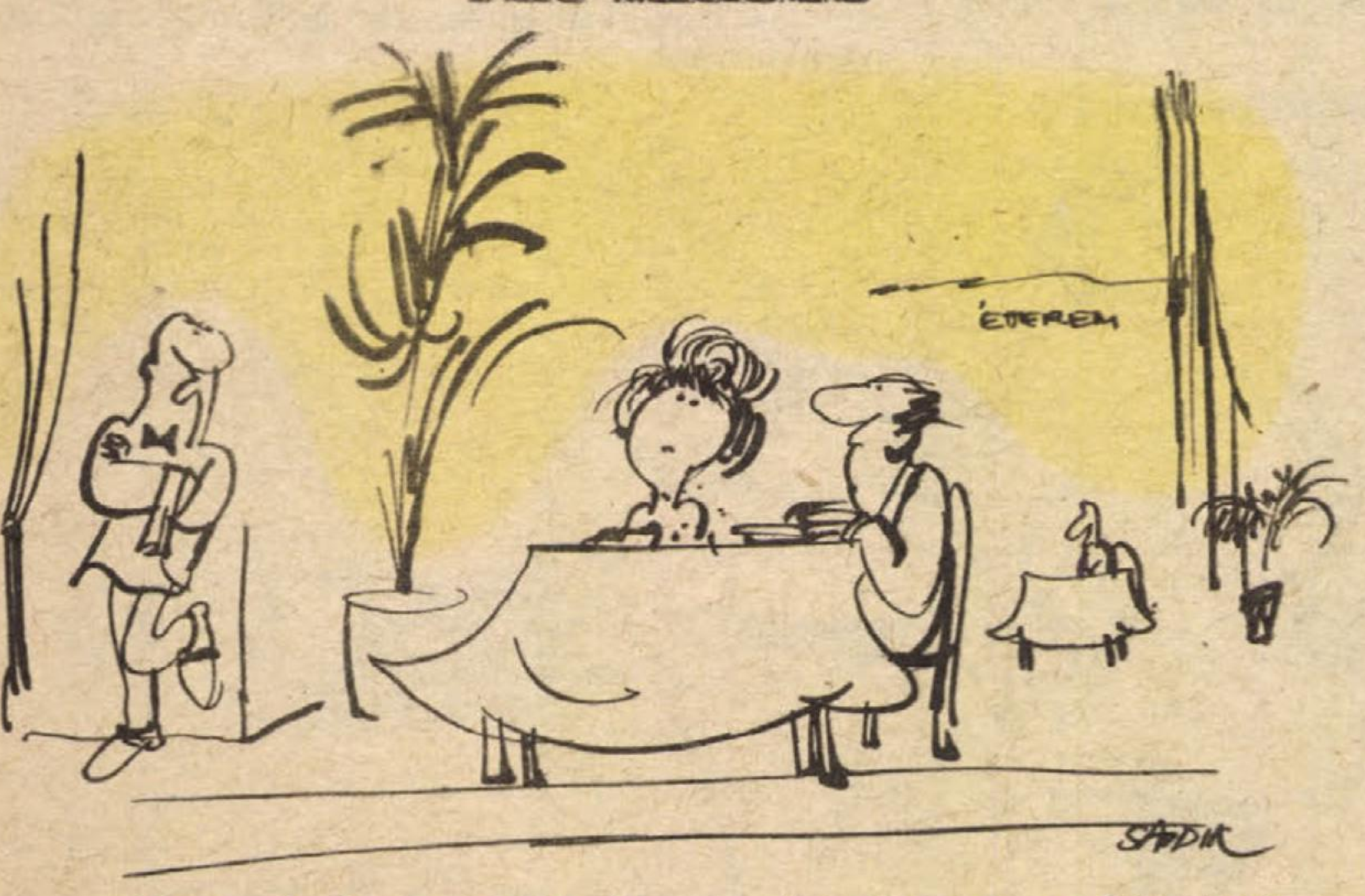
Az urbanizációs ártalmak közül gyakran kifelejtünk egy nagyon fontosat: a nagyvárosba szorult ember szinte elfelejti a fák, a virágok, a madarak nevét. Már csak azért is kellemes egy ilyen mecseki kirándulás májusban, mert ilyen csodálatos virágneveket hall és tanul az ember: bakszarvú lepkeszeg, szarvasbangó, peremizs, majomkosbor.

Abaligettől vissza Pécsig, a húszkilométeres úton — megszámoltam! — százhat kanyar van. Idefelé kevesebb volt. Nincs más megoldás: ide hamarosan el kell jönnöm újból, már csak azért is, hogy a kanyarokat megszámoljam!

Radványi Barna

LASSÚ KISZOLGÁLÁS

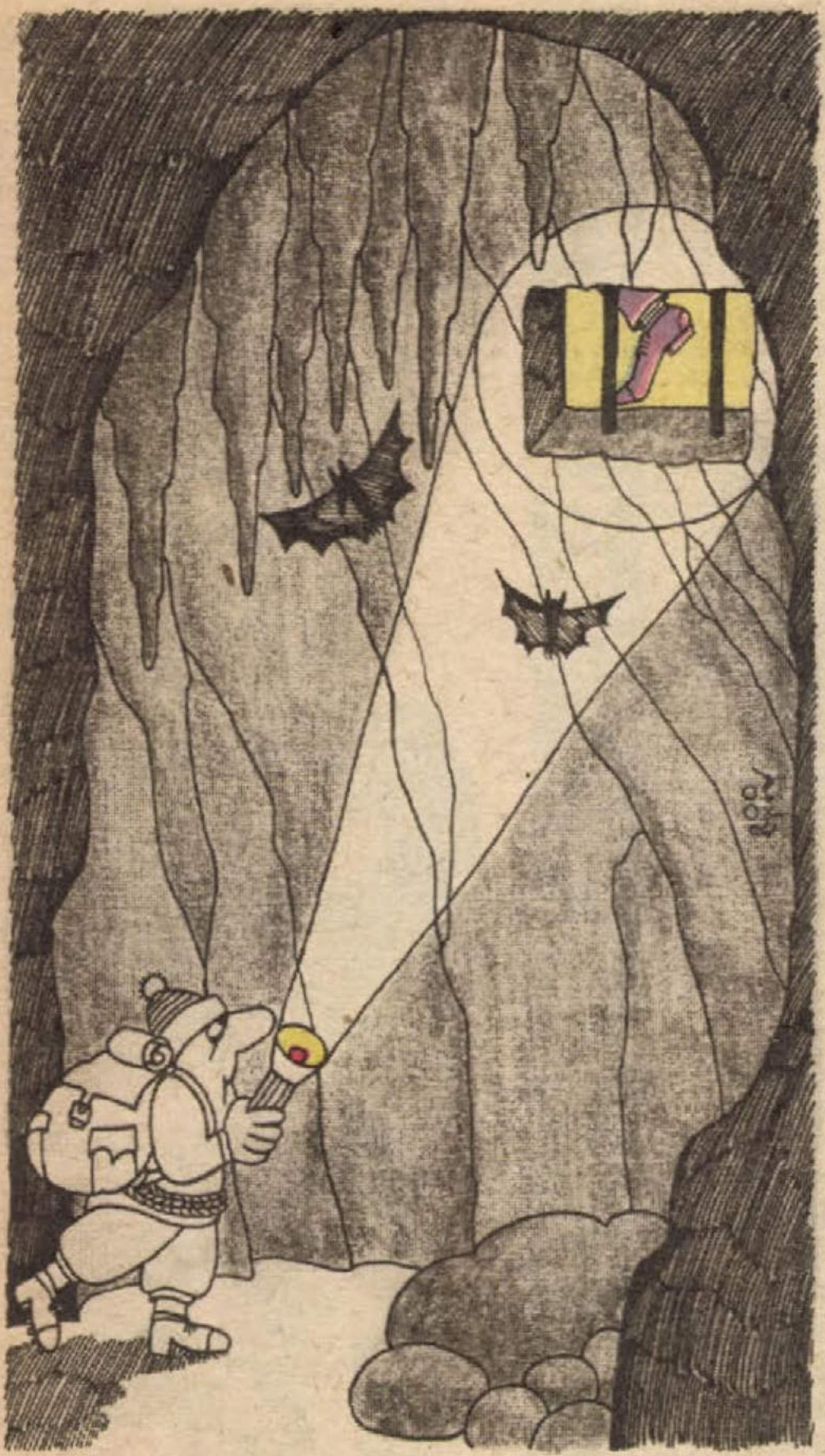

– Olyan sürgős maguknak, hogy megint hízzanak egy-két kilót?

KOMPROMISSZUM

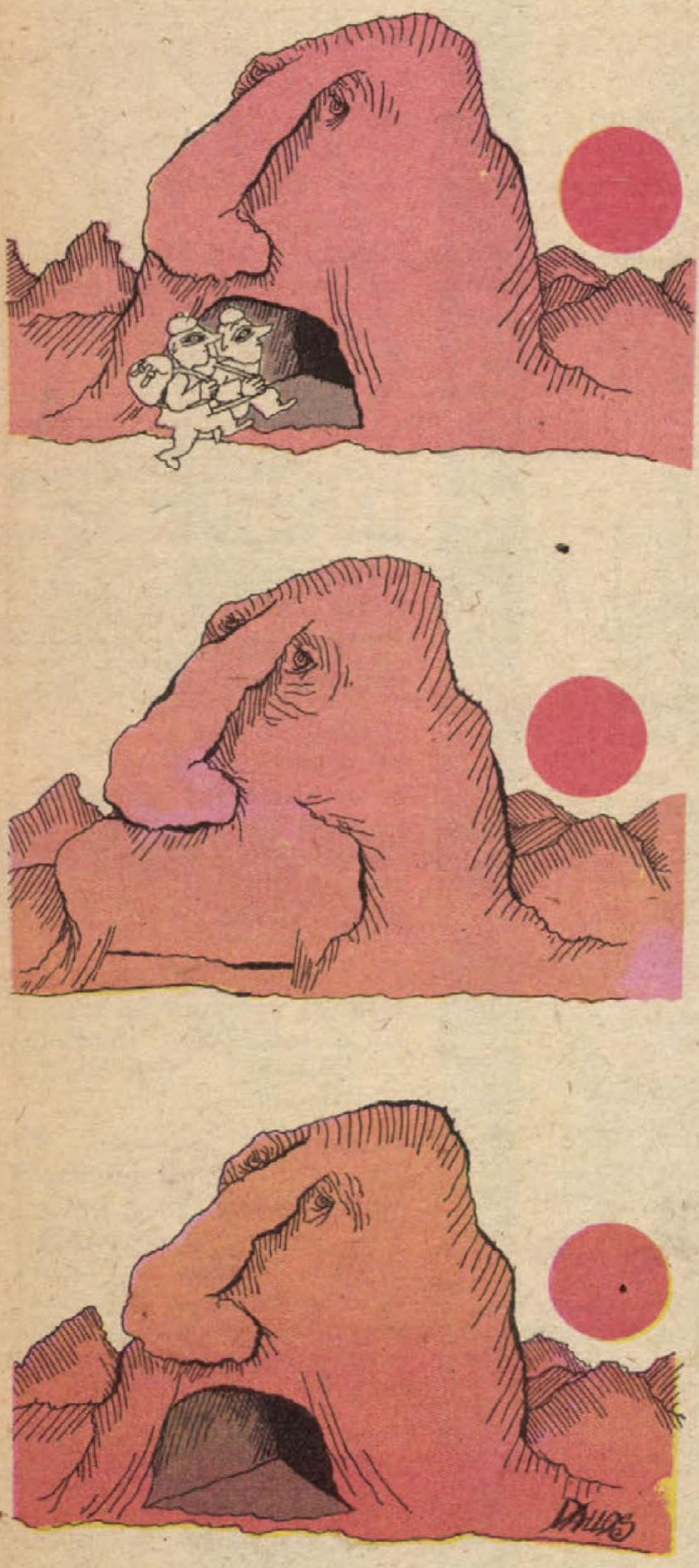
– Ha nem találjátok jónak a konstrukciót, még mindig felhasználható tapétának...

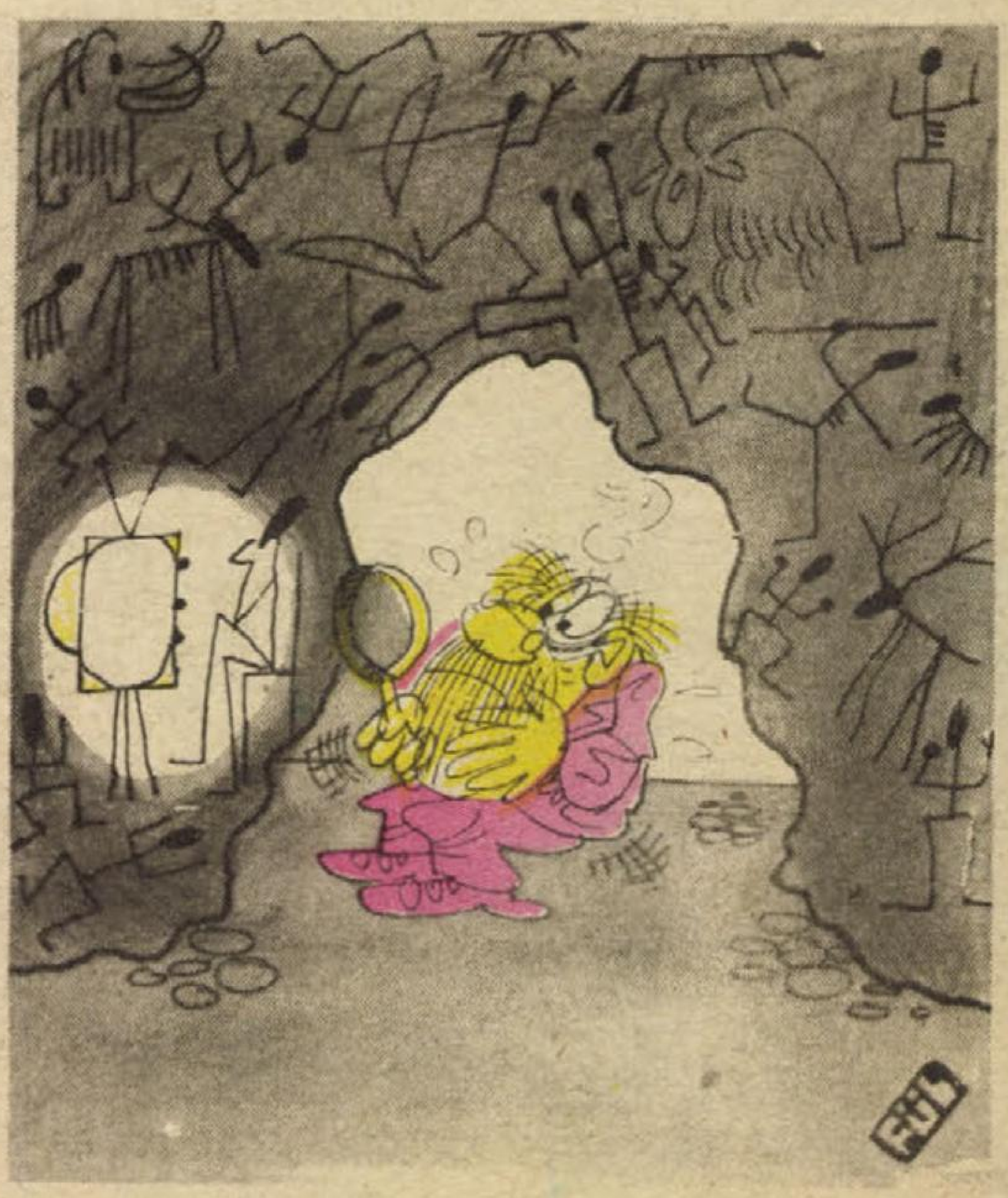

BARLANG

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, LEHOCZKI, DALLOS, SAJDIK, HEGEDŰS, FÜLÖP

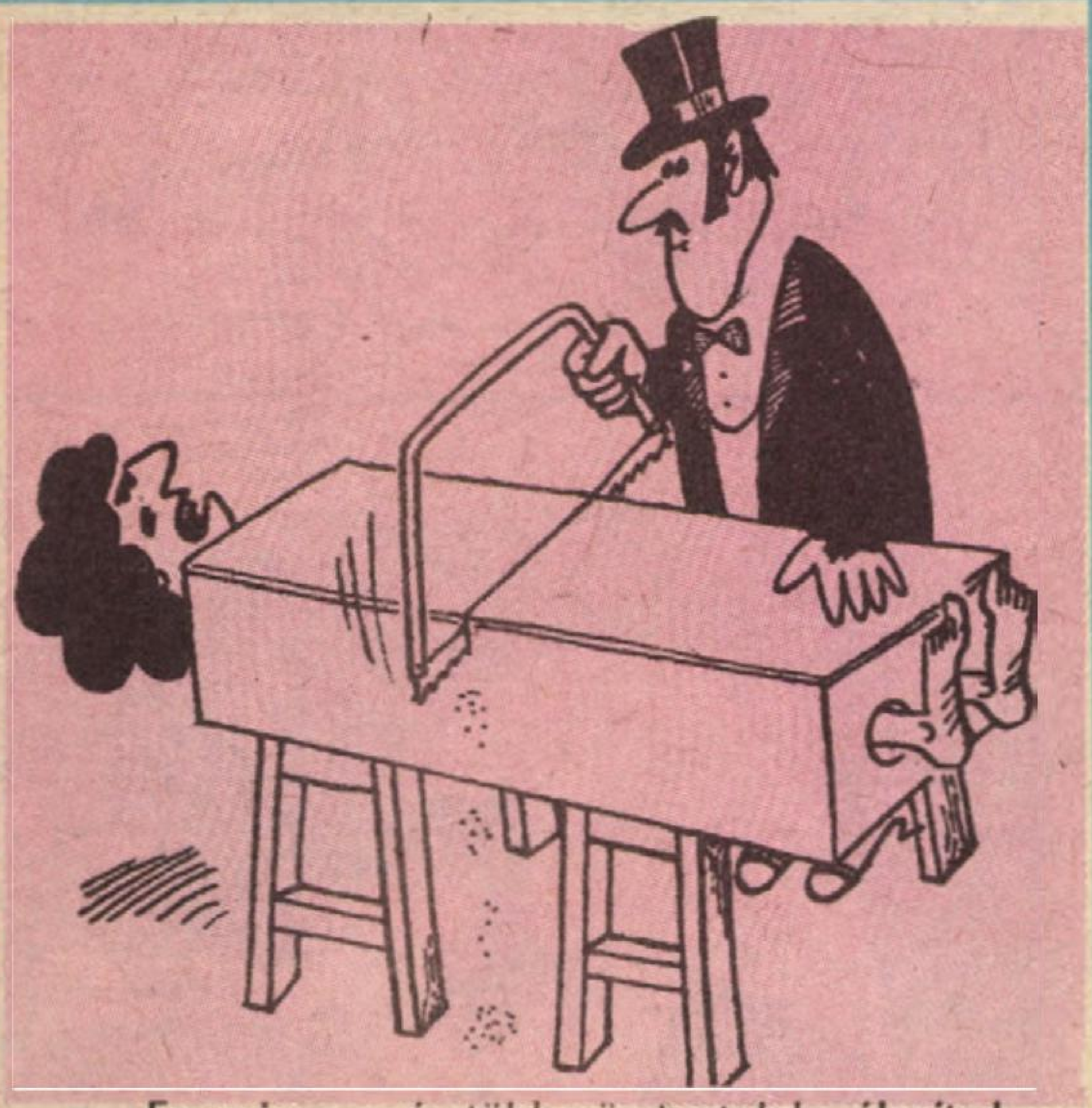
IMPORT HUMOR

SOK HŰHÓ SEMMIÉRT...

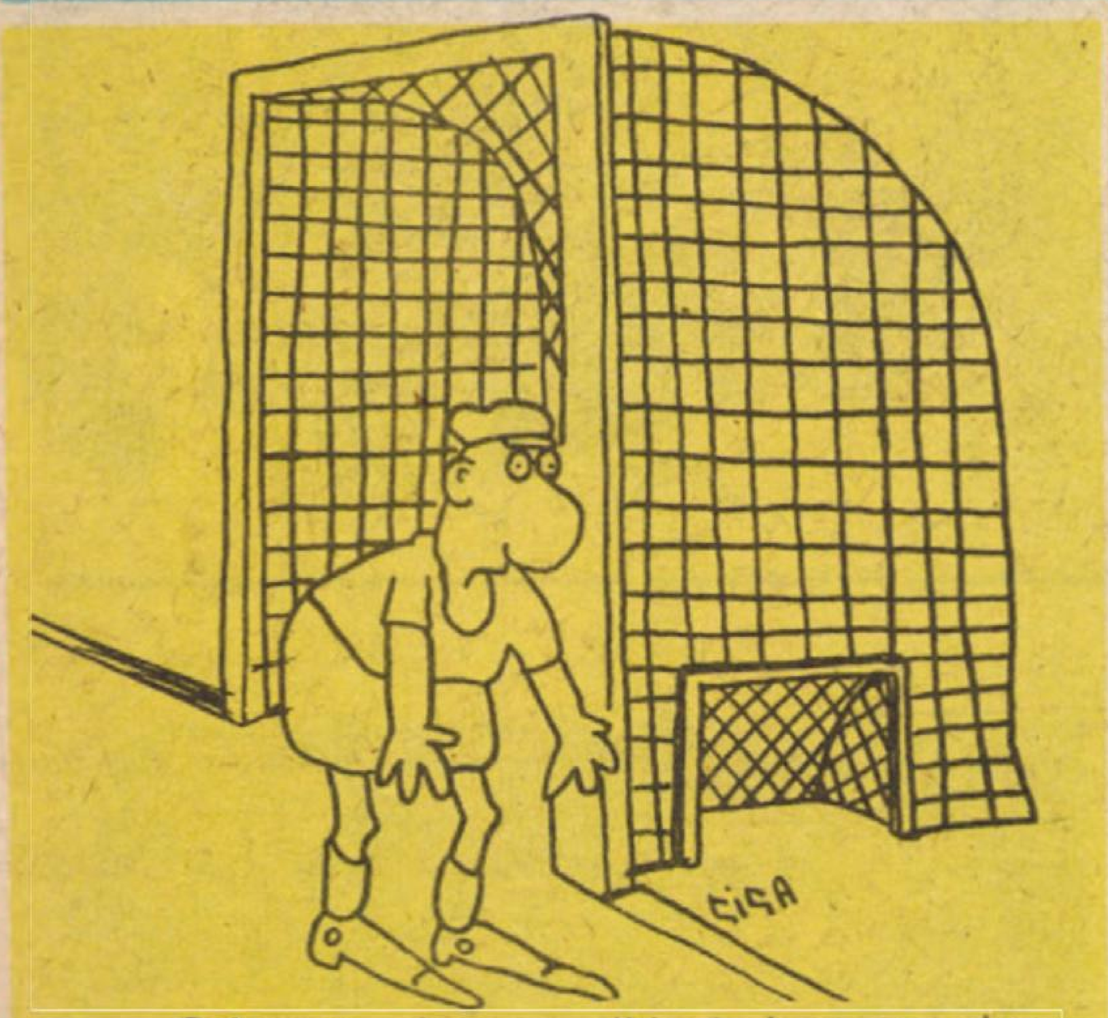

– Másodállást kell vállalnod, Alexej, nőnek a gyerek igényei...

– Francisco, már többször kértelek: élesítsd ki a fűrészt!

– Sohasem akartam elhinni, hogy minden nagykapu mellett van egy kiskapu...

KEZDŐDIK A MECCS

A. DZSALAN: a lift

Vállalatunk üvegből és fémből emelt többemeletes épületbe költözött. Felkiáltottunk örömünkben, amikor az új épületbe léptünk, amely az architektúra legmodernebb kézjegyeit viselte magán.

A legjobban a liftnek örültünk. Azelőtt, a régi épületben gyalog másztuk meg az emeleteket. Most pedig ásítania sincs ideje az embernek és már szállhat ki a liftből. Egyszerű, mint a pofon. Kinyílik az ajtó, belépsz, megnyomod a gombot és a lift már repül veled. Csak arra van időd, hogy elolvasd:

„A LIFT TEHERBÍRÓ KÉPESSÉGE MAX. NÉGY EMBER"

Így utaztunk napokig, hetekig, egy egész hónapig, elégedetten, boldogan.

Egyszer aztán megjelent a liftben egy nagydarab fiatalember, tarka nyakkendővel és tekintélyt parancsoló szemüveggel. Okos pillantásokat vetett ránk a lift sarkában elhelyezett székéről. Feje fölött tábla hirdette:

„UTASSZÁMLÁLÁS"

Ettől a naptól kevesebben fértünk a liftbe. Munkatársaink eleinte morogtak, de aztán lassan megszokták az állandó útitársat.

Hamarosan a másik sarok is megtelt. Az újabb ismeretlen asztalán kérdőívek és tájékoztatók feküdtek. A feje fölött pedig tábla:

„SZOCIOLÓGIAI UTASFELMÉRÉS"

Még kevesebb lett a hely, s idővel tellett, míg lecsendesedtek a kedélyek.

Később egy harmadik ismeretlennel bővült az idegenek száma. Az ő asztalán nemcsak teleírt papírok sorakoztak, de különféle okos eszközök is. Az asztal fölé táblát helyeztek:

„PSZICHOLÓGIAI UTASVIZSGÁLAT"

Ezután a liftbe nagy nehézségek árán már csak egy utas juthatott be. Eleinte morogtak a munkatársak, aztán lecsendesedtek.

Ekkor azonban az utolsó utast is kifúrta a liftből a negyedik idegen. A legfőbb helyen, a lift kellős közepén foglalt helyet és asztala fölött az díszelgett:

„OSZTÁLYVEZETŐ"

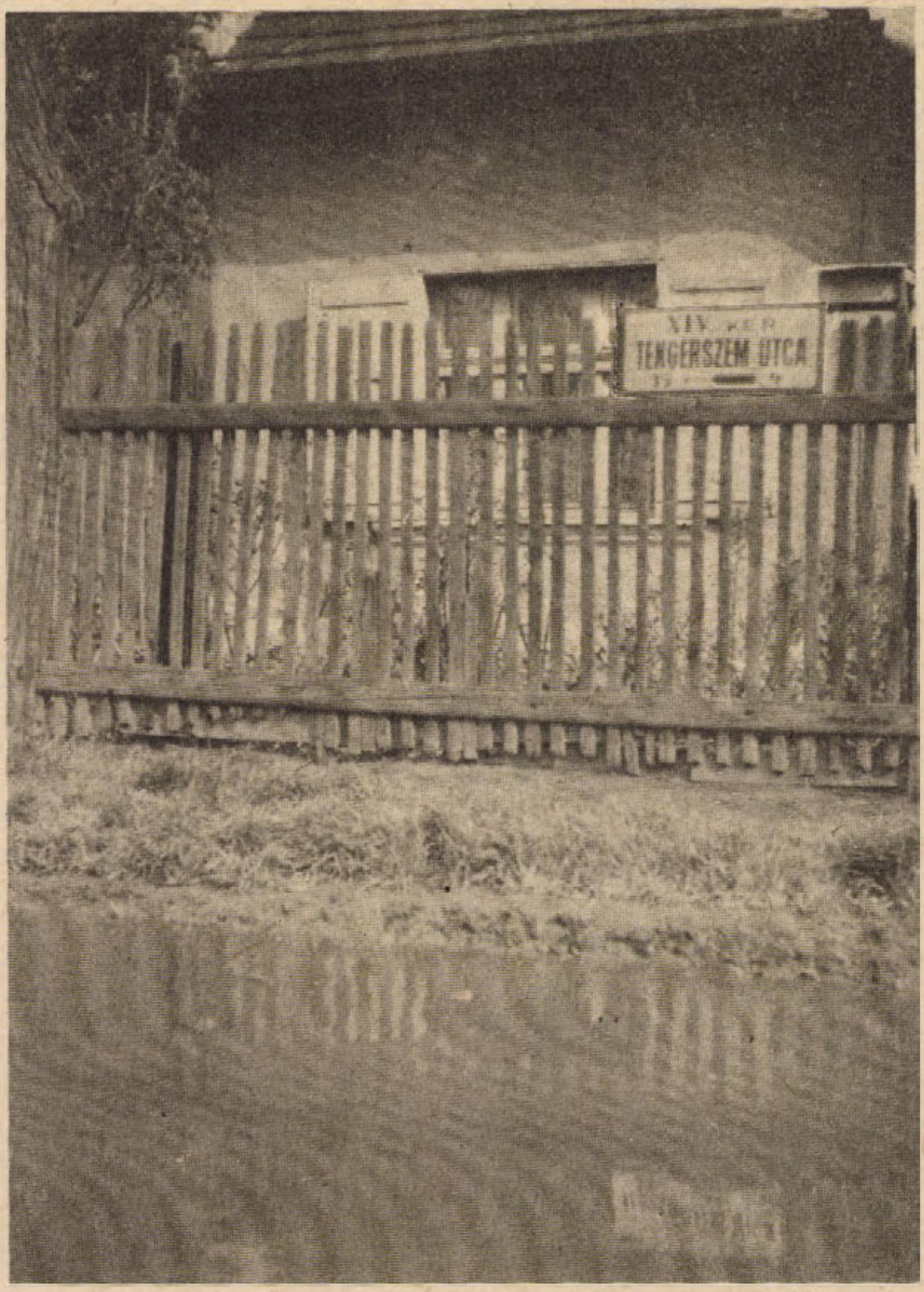
Ettől kezdve munkatársaink ismét gyalog járták az emeleteket. Természetesen morogtak egy keveset, de aztán lecsendesedtek és azt is elfelejtették, hogy lift van a világon. Mindaddig, míg meg nem jelent a lift előtt a felirat:

„TUDOMÁNYOS INTÉZET KÍSÉRLETEIHEZ SÜRGŐSEN UTASOKAT KERES..."

Oroszból fordította:

Barabás Péter

TÜCSÖK és BOGÁR

Közlekedés kizárólag csónakkal? Ez az utca aztán jól választotta meg a nevét!

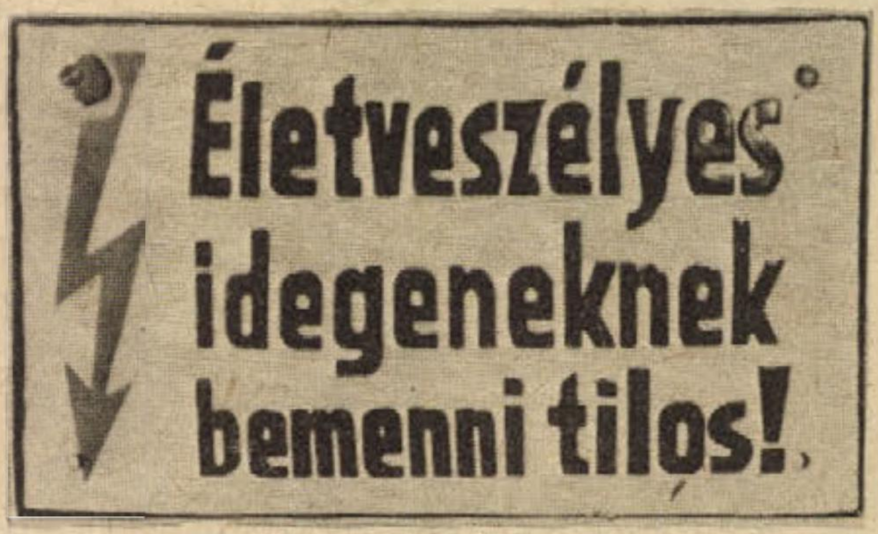
(Zuglóban, a szép Kacsóh Pongrác úti lakótelep szomszédságában fotózta Domonkos Béláné)

. . . és beteg cégtáblák gyógykiállítása a „Tücsök és bogár" c. rovat hasábjain!

(Siófokon fotózta Jánosházi Imre)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

De kérem . . . az ismerősök felfordulhatnak?

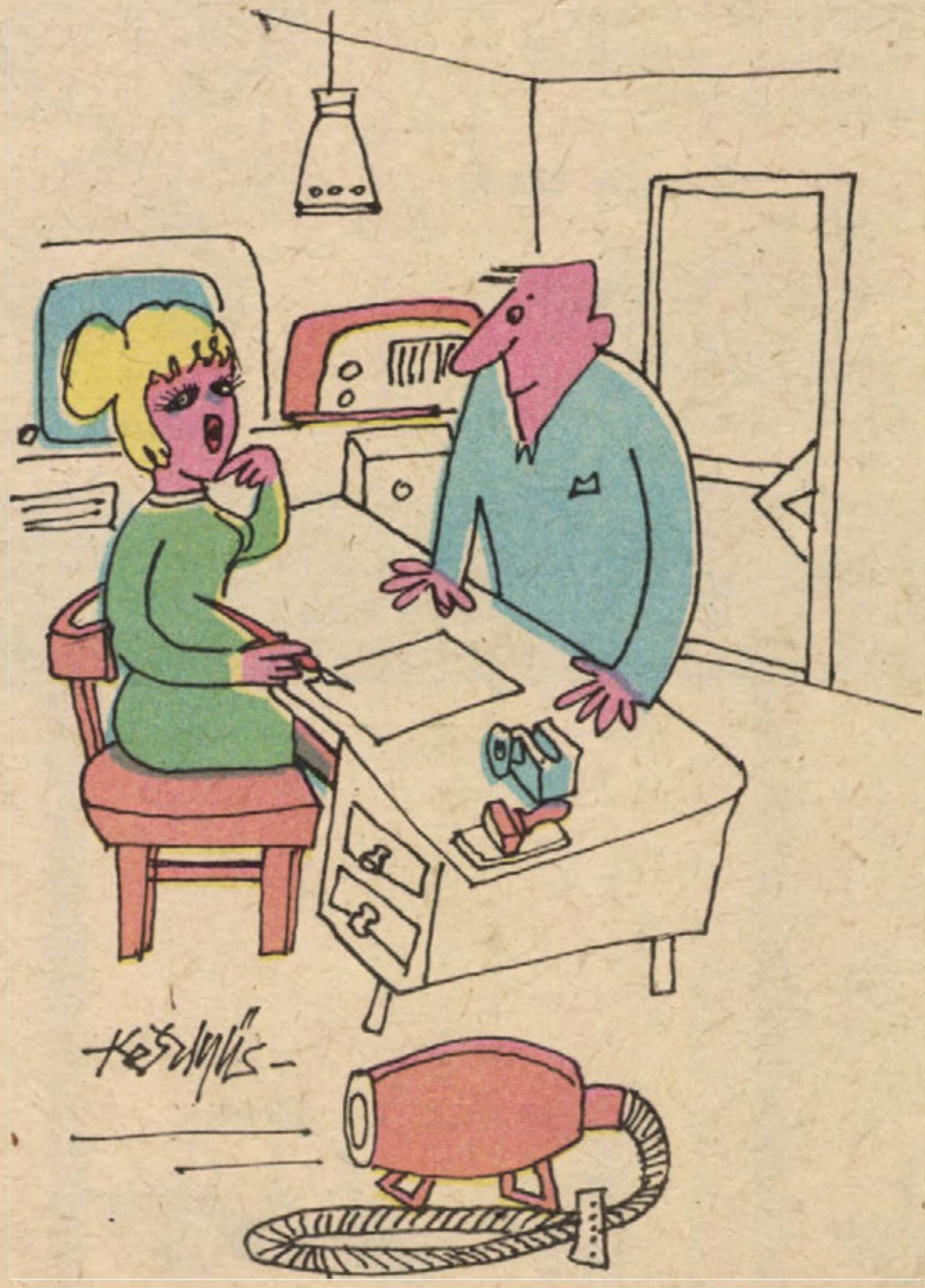
(Pécsett, a „Pollák Mihály" főiskolán fotózta Dr. Szendrődy Dénesné)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A mama kioktatja a fiát:

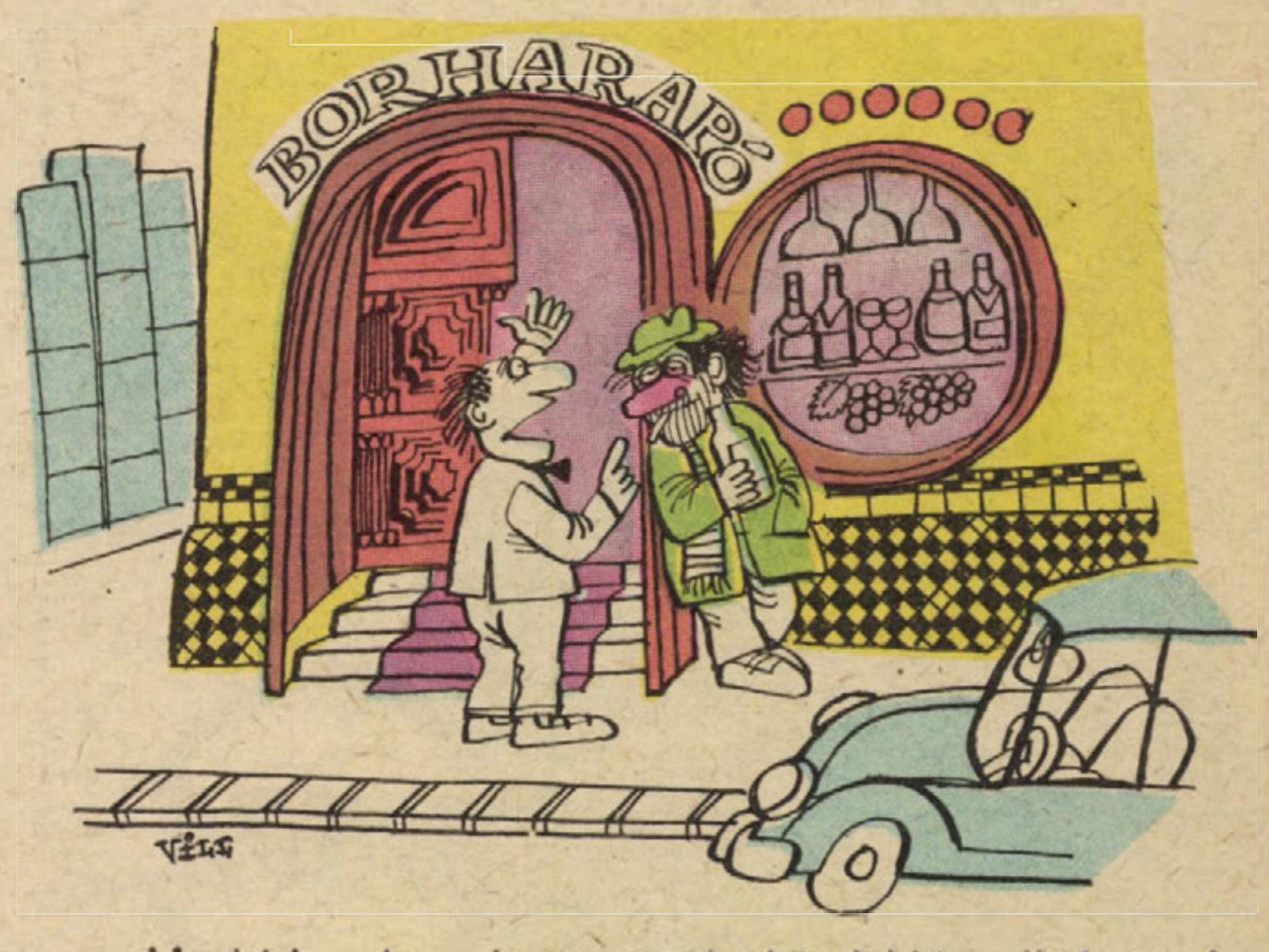
— Fiacskám, ha azt kérdezem tőled, ki jött meg, nem szabad azt mondanod, hogy csak a papa, még akkor sem, ha valóban csak a papa jött haza . . .

A BELKERESKEDELMI KÖLCSÖNZŐBEN

– Kisasszony, száz forintot tessék nekem elsejéig kölcsönözni . . .

ÁTALAKÍTOTTÁK A KOCSMÁT

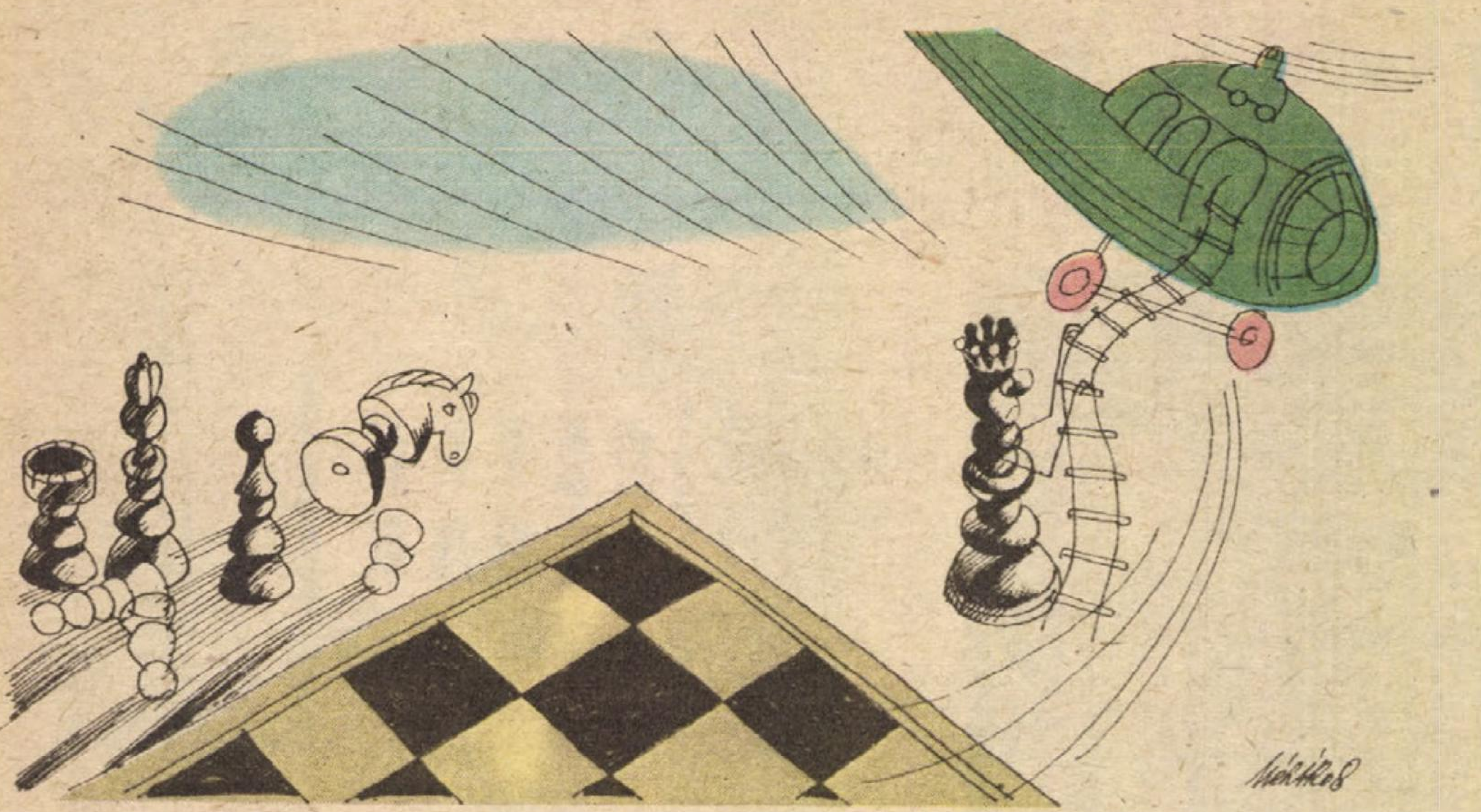

– Megkérhetném, hogy a legközelebbi alkalommal szmokingot öltsön? . . .

MUNKAERŐHIÁNY

– Egy fél zsák cementért négyen jönnek?
– Szükségmegoldás. Ketten hiányoznak a csoportból!

KORSZERŰ BEFEJEZŐ LÉPÉS

CSALÁDI PERPATVAR

– Gyere vissza! Csak viccből mondtam, hogy boszorkány vagy!

KI A NYERTES?

Egyre több a szolgáltatás,
Erről írnak a lapok.
„Segítik a **dolgozó nőt**,
A második műszakot."

Konzervek és félkész étel,
Csibe, kacsa konyhakész,
Vacsora vagy ebédfőzés?
Nagyon könnyű az egész.

A krumplival sem bajlódom,
Tisztítva is kapható,
A levesbe zöldségcsomag,
Azonnal használható.

Ezentúl már nélkülem is
Ragyognak az ablakok,
Megtisztítja a ktsz,
Vagy hívhatok maszekot.

Kilincs törik? A csap csöpög?
A rádiónk zúg, recseg?
Nem bütykölök. Megjavítják
Avatott szakemberek.

Megvarrják az inggallérom,
Felvarrják a gombjaim,
És a zokni-stoppolással
Sem lesznek már gondjaim.

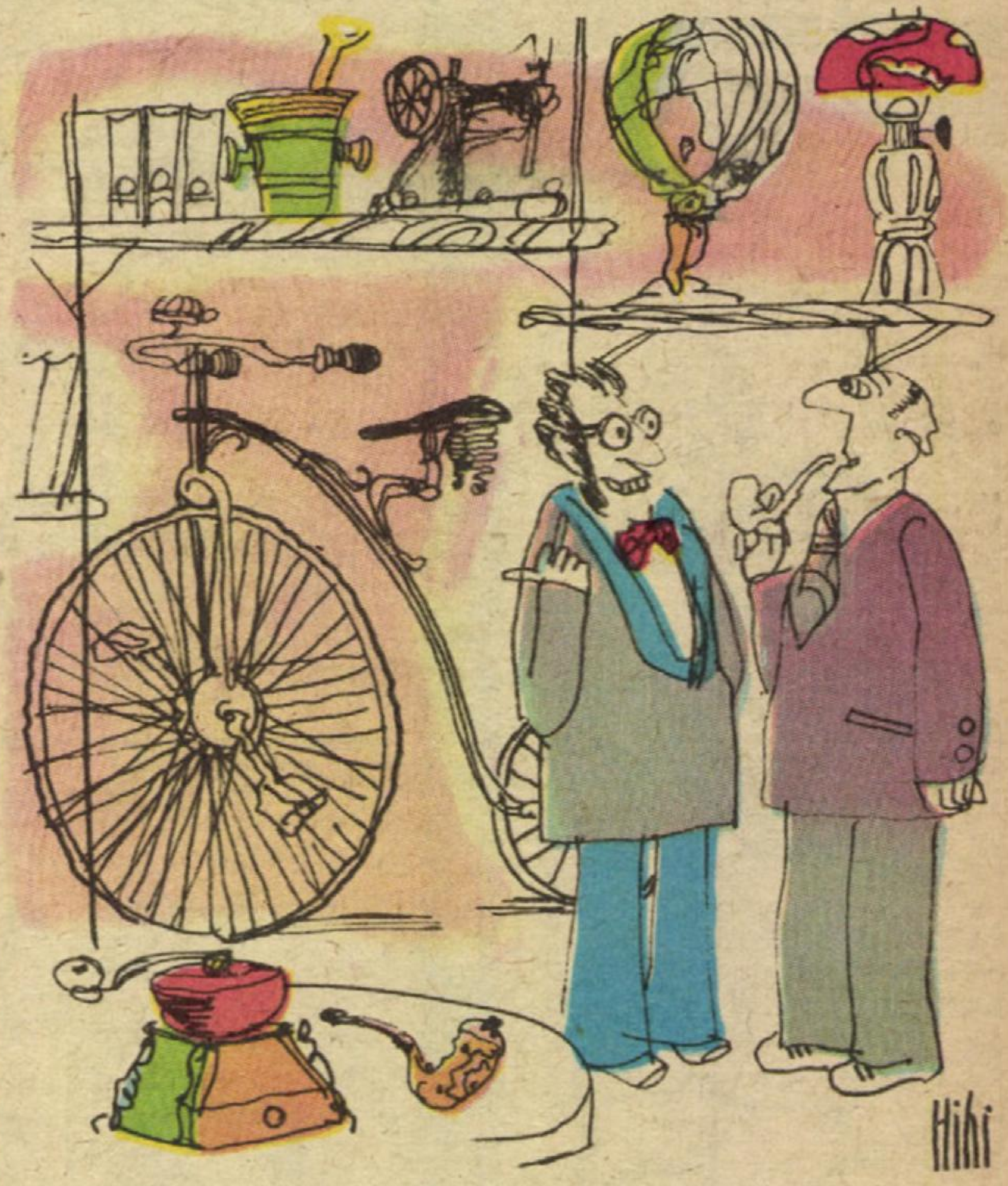
Automata a mosógép,
Kimos, öblít és csavar...
Kedves nejem dolgoztatni
Engem immár nem akar.

Tévé előtt üldögélek,
S eltűnődöm: Ej, nicsak!
Ki a nyertes az egészben?
Mi, **dolgozó férfiak!**

Opauszky László

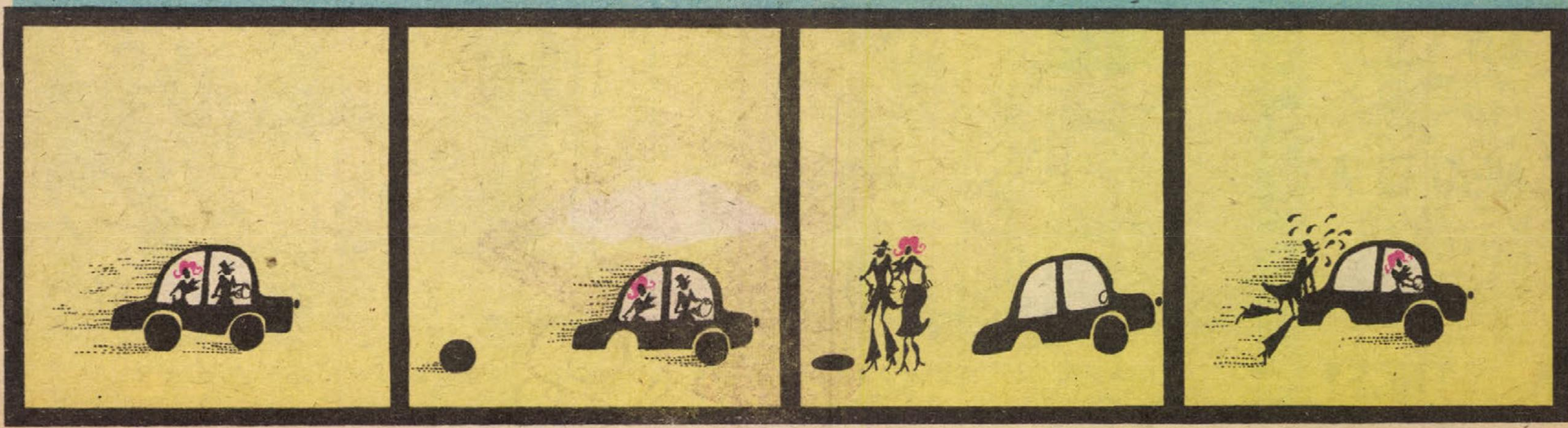

DIVATJAMÚLT TÁRGYAK DIVATJA

– Tetszik? Egy vadonatúj FIAT-ot adtam érte...

DAVIS: ÁDÁM és ÉVA

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

POLITIKAI ÉLESLÁTÁS

A szélsőjobboldali kubai emigránsoknak az a csoportja, amely annak idején részt vett a Disznó-öbölben lezajlott és csúfos kudarccal végződött inváziós kísérletben, pert indított az amerikai kormány ellen. Az inváziós csőd után megalakították a Disznó-öböl Veteránjainak Szövetségét és pompás selyemzászlót is készítettek. Ezt a zászlót a Kennedy Emlékkönyvtárban helyezték el. A „bajtársi szövetség" elnöke, Juan Perez-Franco előbb azzal a kéréssel fordult az amerikai kormányhoz, hogy adják vissza a zászlót a szövetségnek és helyezzék el Miamiban, a csoport klubházában. Washington nem válaszolt. Perez-Franco, az elnök erre a floridai bíróság előtt pert indított az amerikai kormány ellen és az első tárgyaláson a következőket mondotta: „Azért követeljük vissza a zászlót, mert Kennedy annak idején megígérte, hogy e zászló alatt vonulhatunk be majd Kubába. Ma már azonban világos, hogy politikai örökösei ezt az ígéretet sohasem fogják teljesíteni."

Mint látható, Perez-Franco az elmúlt években bámulatos politikai fejlődésen ment keresztül. A zászló vitathatatlanul őt illeti.

GAZDASÁGPOLITIKA

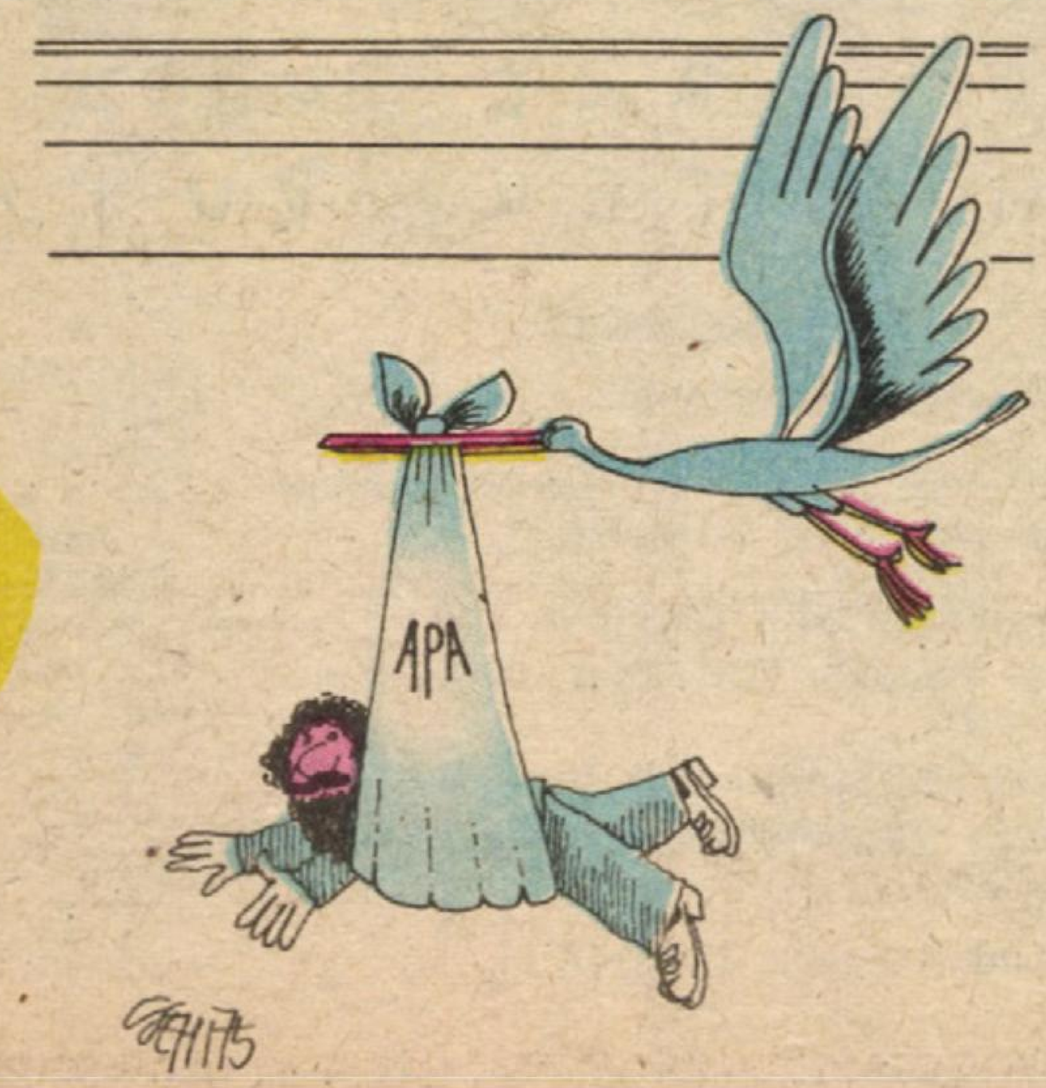
Az Ausztráliához tartozó Új-Guineában a főváros, Port Moresby hatóságai megdöbbenéssel vették tudomásul, hogy a pápua lakosság nem hajlandó elfogadni a kormány által nagy költséggel veretett új pénzt. A terület Pápua-Új-Guinea néven a fokozatos függetlenség felé halad és valószínűleg felvételét kéri majd a Brit Nemzetközösségbe. A régi pénz, amelyet a pápuák elfogadtak, az egyik oldalán II. Erzsébet angol királynő képmását ábrázolta. Az újonnan veretett pénzeken nincs rajta a királynő képmása. Ehelyett az egyik oldalon a terület címere, a másikon jellegzetes állatai szerepelnek. Miután a körzet kereskedelme és pénzforgalma csaknem megbénult, a helyi hatóságok Port Moresbybe kérették a legtekintélyesebb pápua főnököt. A törzsi hatalmasság gyorsan megoldotta a rejtélyt: „Hagyományaink szerint nincs hatalma és értéke az olyan pénznek, amelyen nem szerepel egy nagy főnök vagy egy nagy ős képmása."

A londoni Times a font helyzetére célozva ezt a kesernyés kommentárt fűzi a történethez: „A pápuák majd meg fogják tanulni, hogy igen sokszor annak a pénznek sincs hatalma, amelyen főnök, vagy ős szerepel".

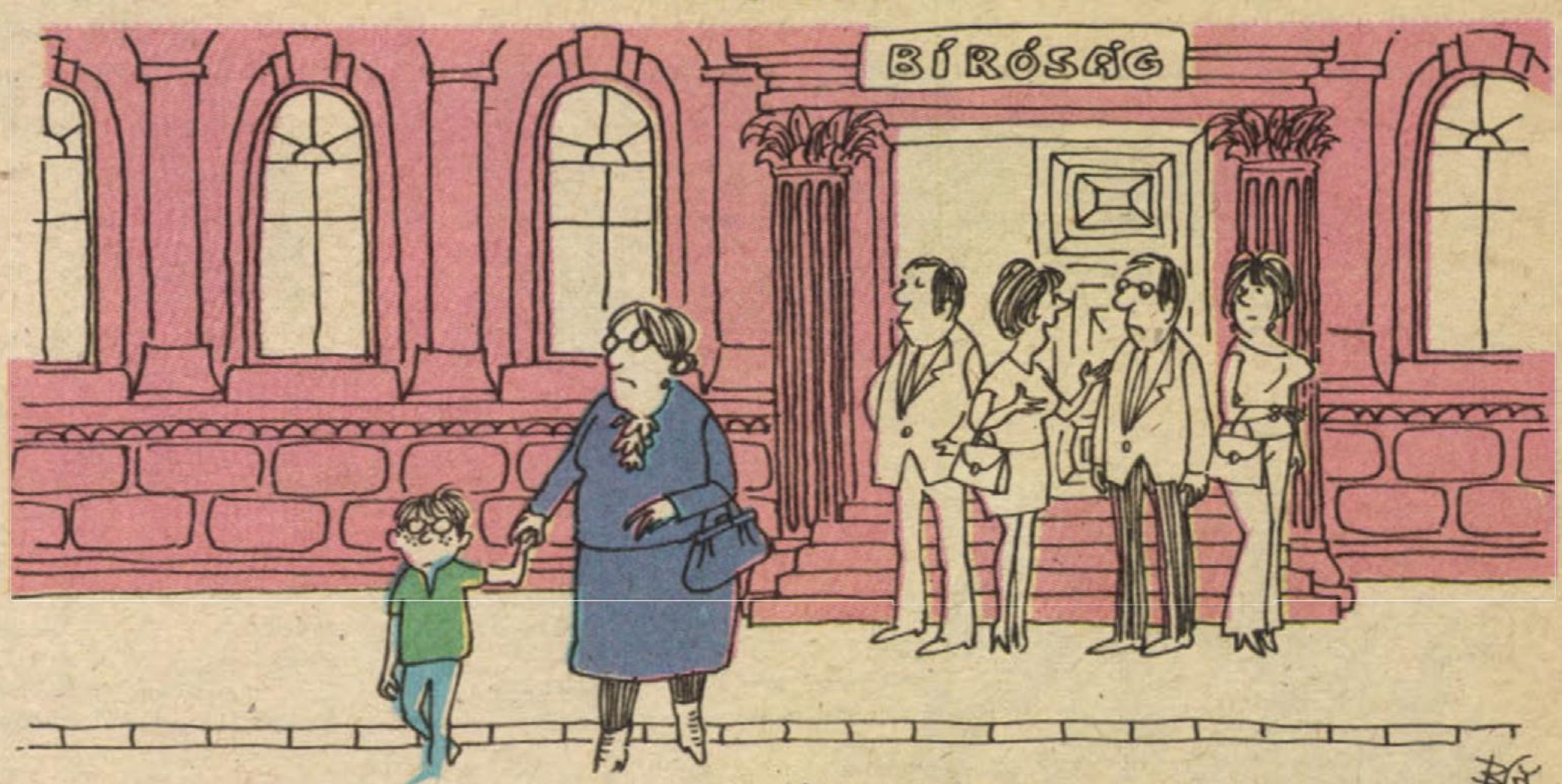
BAJOR CSENDÉLET

Münchenben egy Magyarffy Imre nevű ötvenesztendős disszidenst a Schliersee mellett levő tóparti luxusvillájából átszállították a müncheni vizsgálati börtönbe. A müncheni államügyészség azzal vádolja, hogy vezetője volt egy pénzhamisító és drágakőtolvaj bandának, amelynek ügyei esztendők óta foglalkoztatják a bajor bíróságokat. A szálak azonban csak most vezettek el Magyarffy úrhoz. Eddig München jómódú köreiben Herr Magyarffy igen nagy tekintélynek örvendett, miután a Desch Könyvkiadónál „Csak az első millió a nehéz" címmel könyvet publikált a vagyonszerzés receptjéről. A Süddeutsche Zeitung a következő címmel közölte a letartóztatás hírét: „Csak az első év lesz a nehéz".

ÚJ SZOLGÁLTATÁSOK

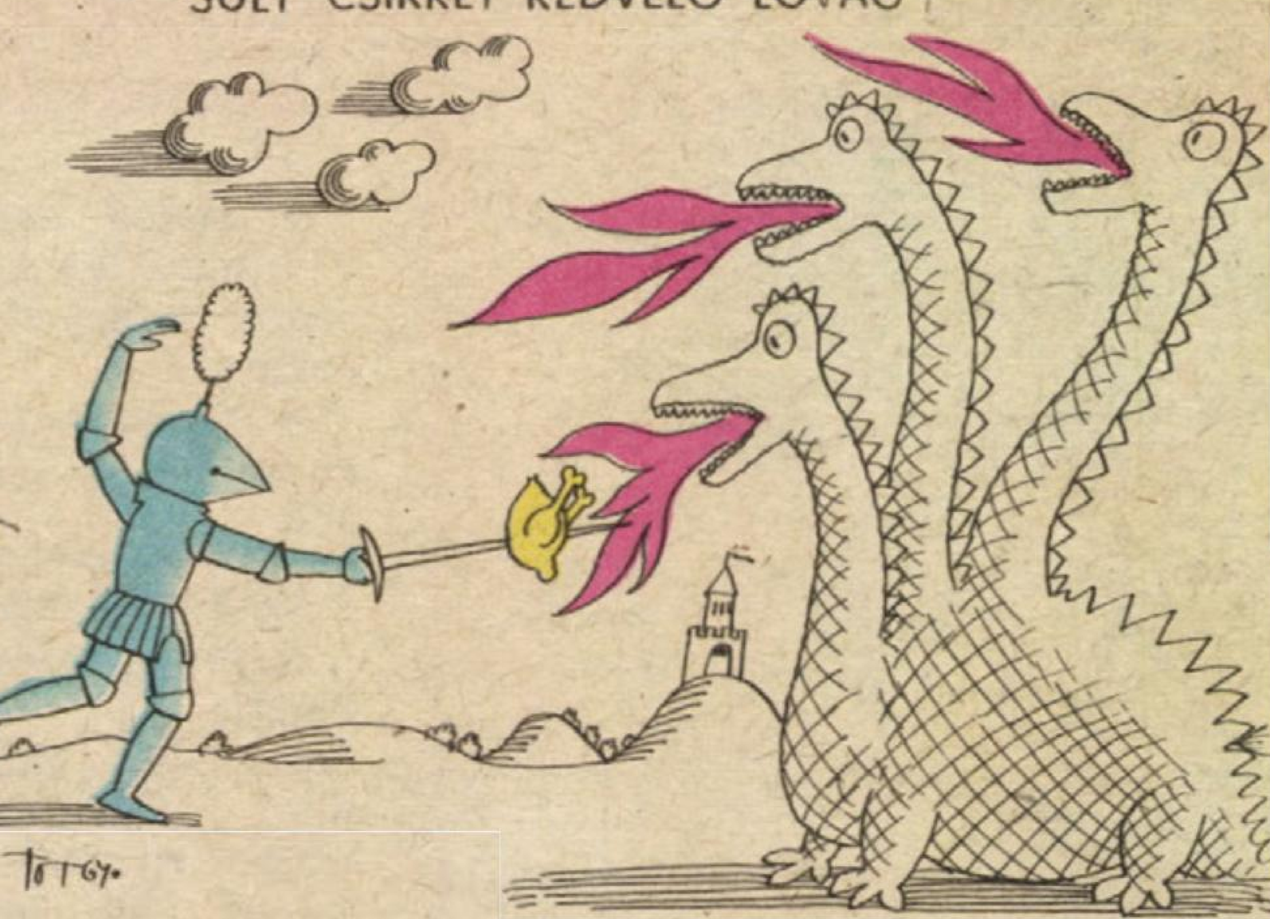

VÁLÁS UTÁN

– Nem értem, miért idegeskedsz, hiszen mindannyiunkat nagymamák neveltek!

SÜLT CSIRKET KEDVELŐ LOVAG

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Miért késtél el?

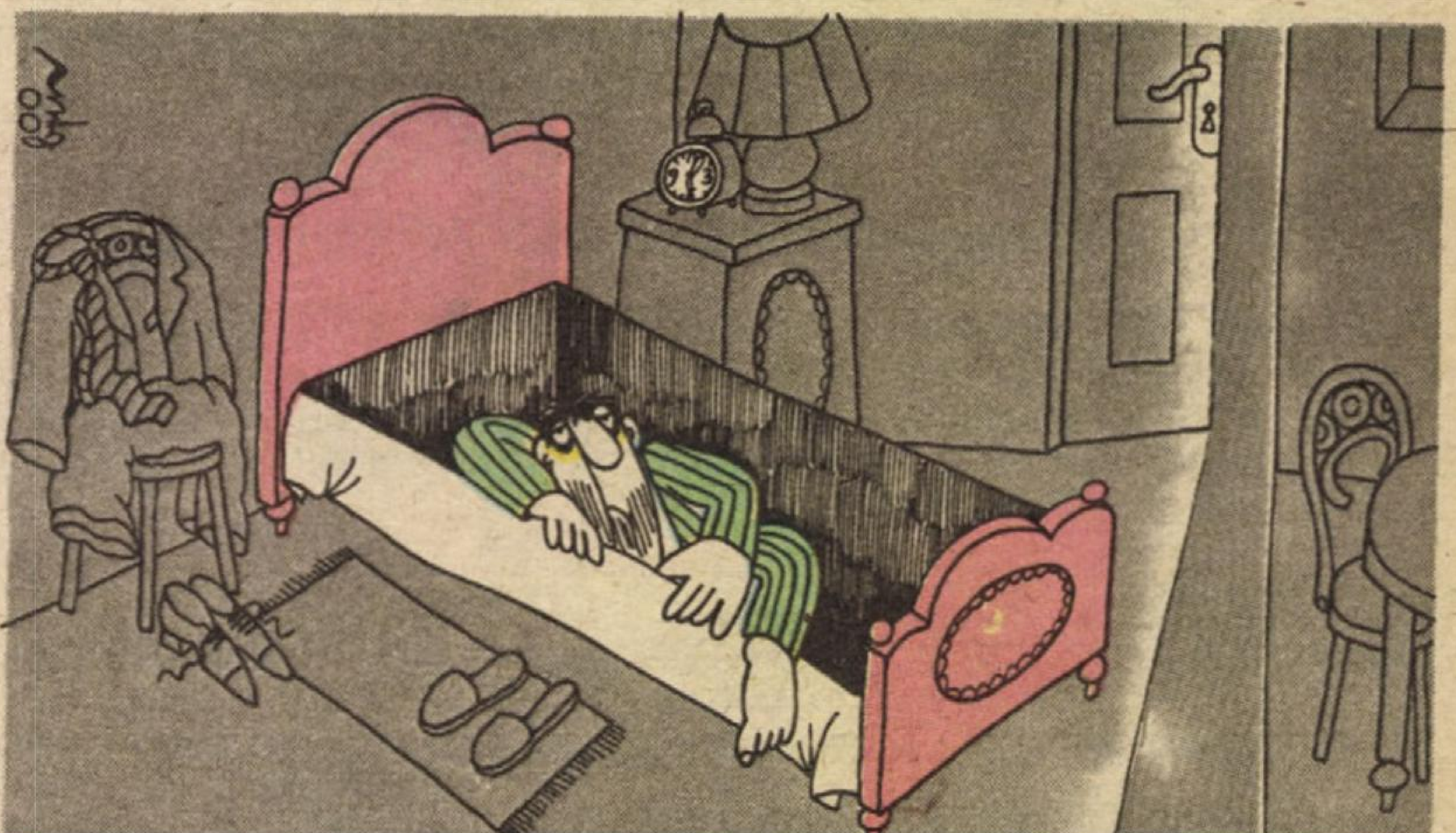
— Későn indultam el hazulról.

— Miért nem indultál el korábban?

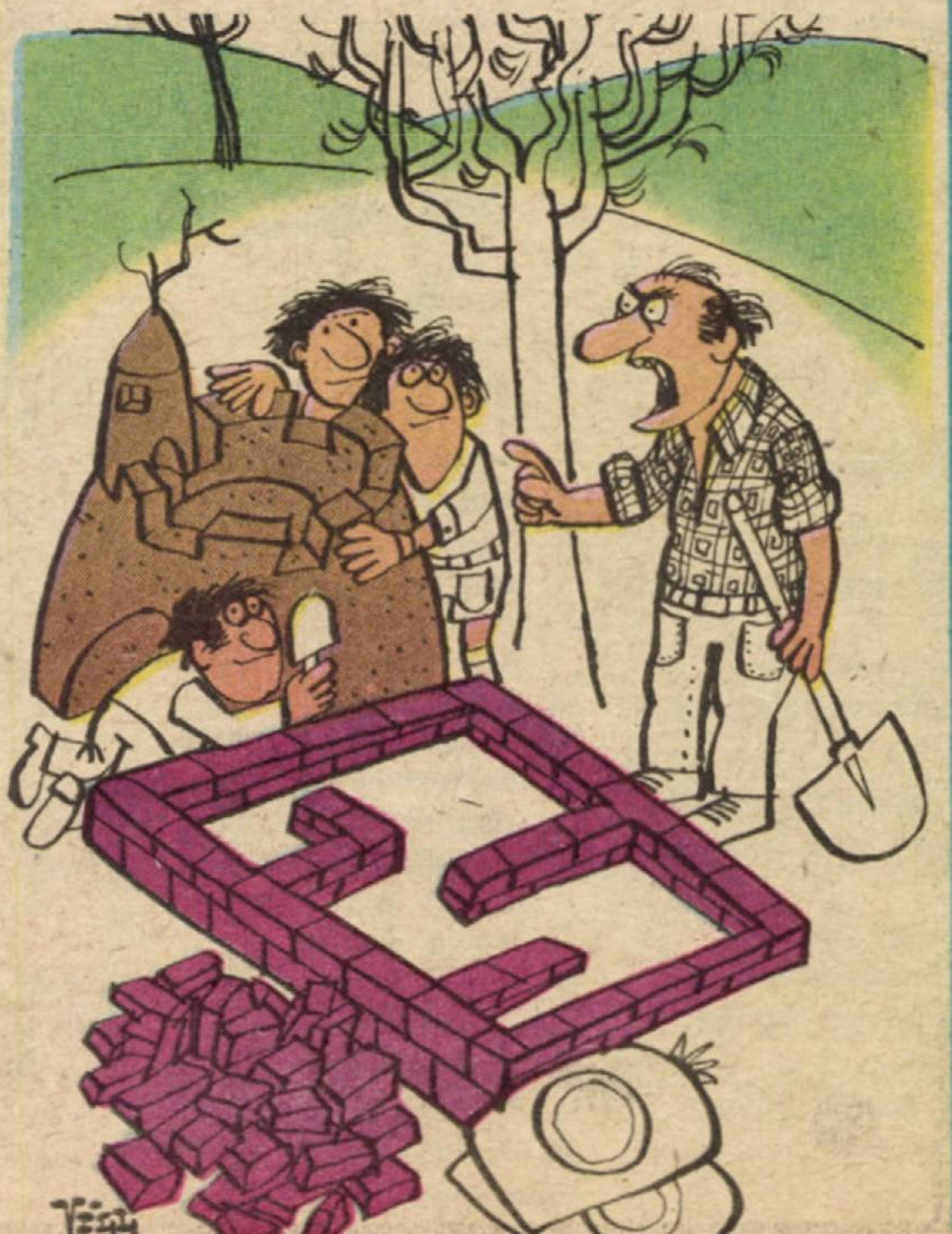
— Mert már késő volt korábban elindulni.

NEHÉZ FELKELÉS

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPITKEZÉS

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

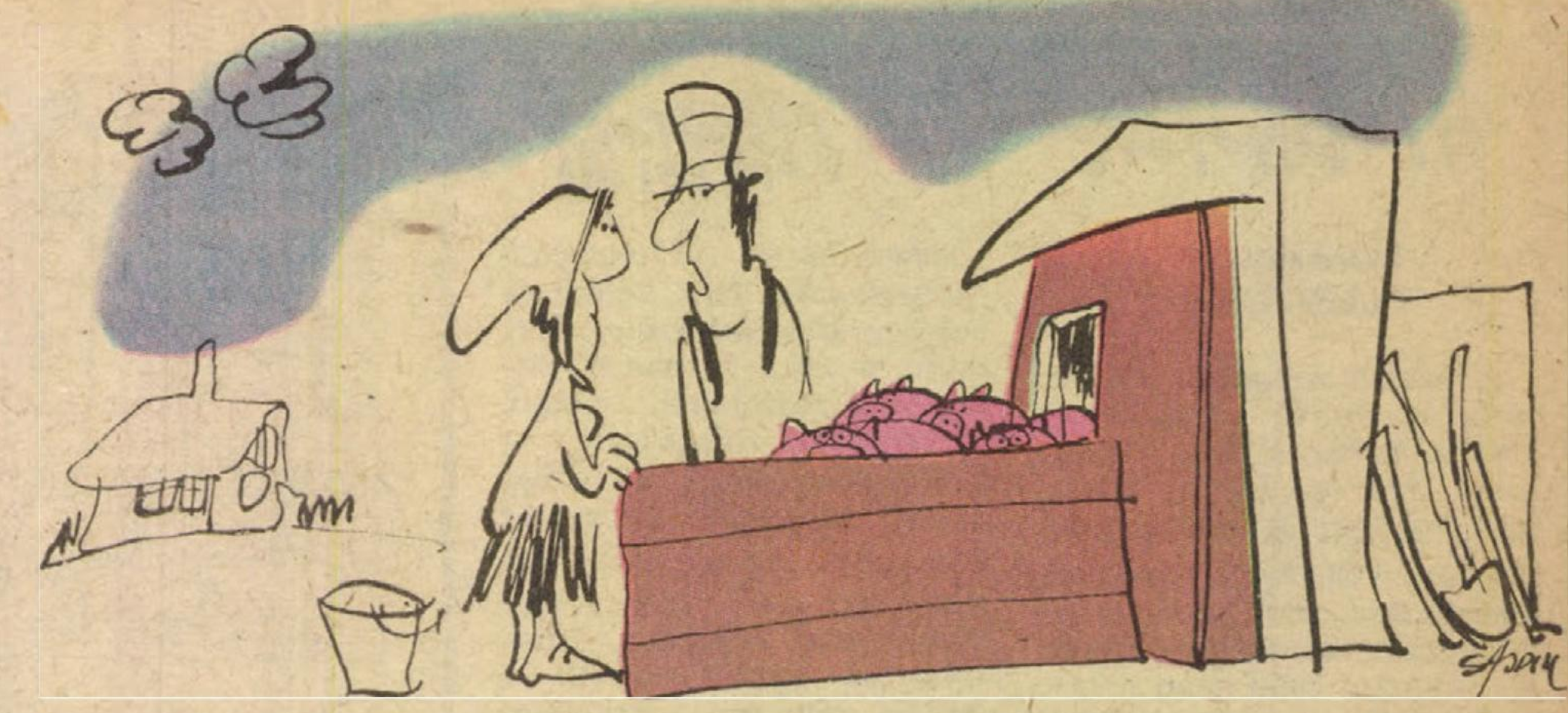
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodában (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

MÁJUSI ESŐ ARANYAT ÉR

IDEGENFORGALOM

– Kössél masnit is a malacok nyakába. Az IBUSZ már holnap hozza az első folklórt kedvelő csoportot . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A család autókirándulásra megy. A férj ül a volánnál.

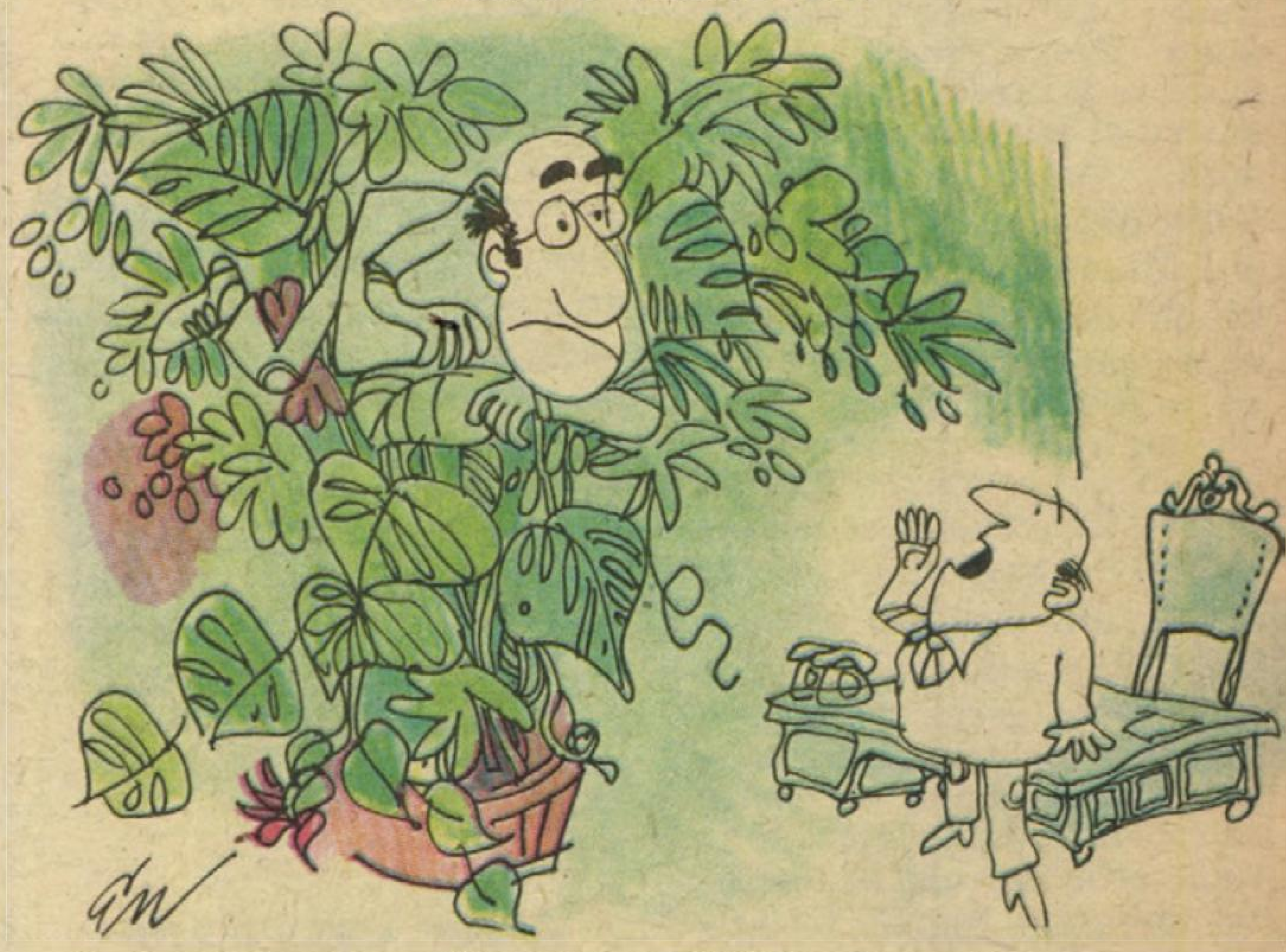
— Lassabban! — mondja a feleség.

— Gyorsabban! — kiáltja az anyós.

A férj türelmét veszti:

— Na, ebből elég! Tulajdonképpen ki vezeti a kocsit? Te vagy anyád?

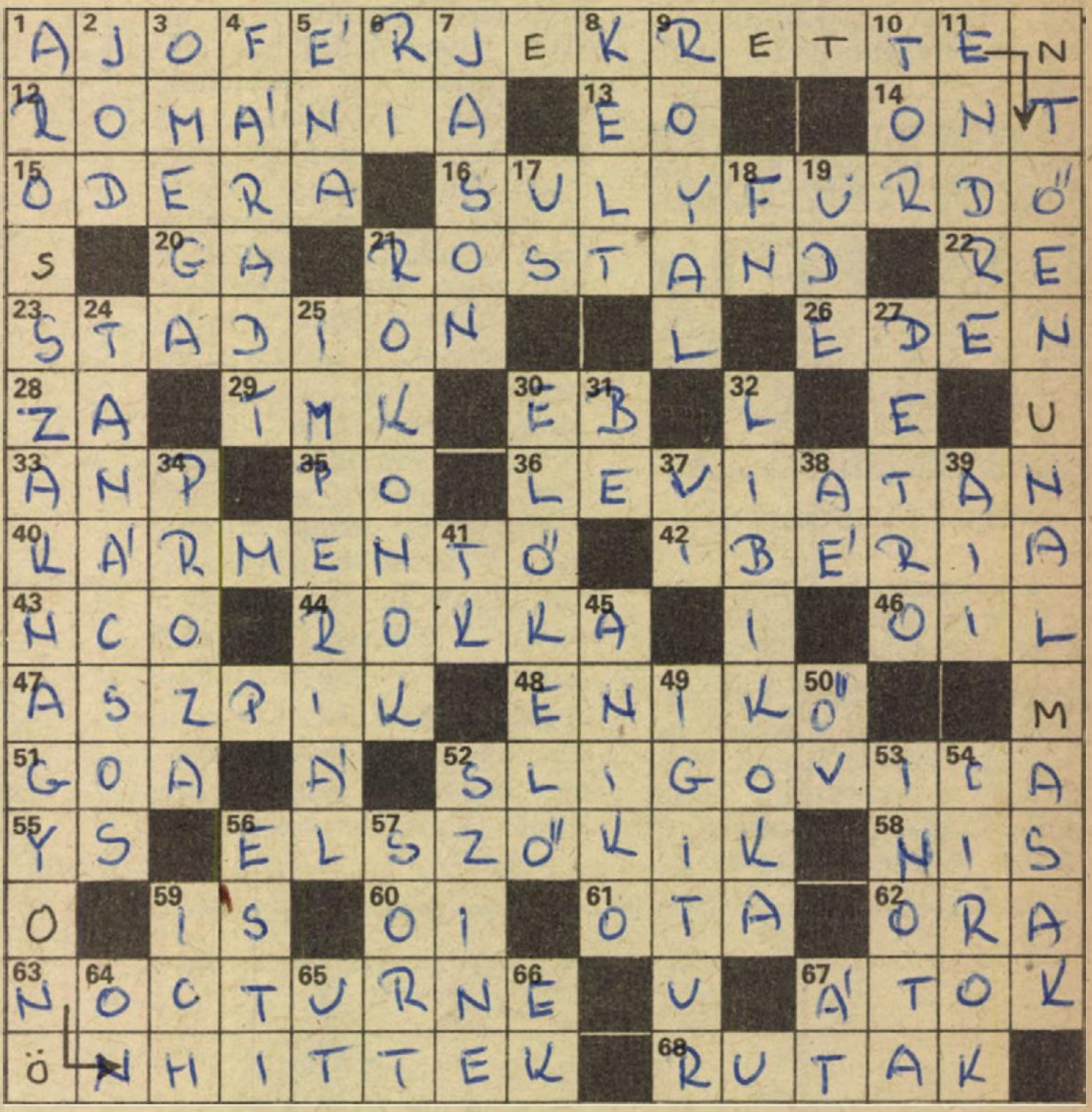
HASZNOS DÍSZNÖVÉNY

– Igazgató úr, előléphet a zöldövezetből. Elmentek az ellenőrök!

Menyasszonyok ne fejtsék meg

keresztrejtvényünket, mert annak vízszintes 1 és függőleges 1 soraiban Oscar Wilde egy szigorú szentenciája található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

12. Európai ország
13. . . ipso
14. Bőven hullajt
15. Lengyelország egyik államhatára ez a folyó
16. Gyógymód gerincbántalmak esetében
20. A gallium vegyjele
21. Francia romantikus költő és drámaíró (1868—1918)
22. Helyrag
23. Sportversenyek színhelye
26. A világháború alatt Churchill külügyminisztere volt
28. Z. A.
29. Termelést megelőző karbantartás
30. Háziállat
33. Összekevert „nap"
35. Olasz folyó
36. Mitológiai szörnyeteg a Bibliában
40. A söntés egy elkerített része
42. A Pireneusi félsziget régebbi elnevezése
43. N. C. O.
44. Lábbal hajtott háziipari eszköz
46. Idegen olaj
47. Kocsonyaszerű eledel
48. Ősmagyar női név
51. Portugál gyarmat volt Ázsiában
52. Kisüsti szilvapálinka
55. Y. S.
56. Másként: olajra lép
58. Jugoszláviai város
59. Szintén
60. A 46. vízsz. eleje
61. Időhatározószó
62. Az időt mutatja
63. Szerenádhoz hasonló rövid zenemű
67. Kegyetlenül rossz kívánság
68. Nem szépek, sőt ellenkezőleg

FÜGGŐLEGES:

2. Halogén elem
3. A görög ábécé utolsó betűje
4. Pihenésre szorul
5. B-vel: mozgásképtelen
6. Bőg
7. Görög mitológiai alak
8. Dátumok előtt szereplő ige
9. Pesti nagy szálloda
10. Nagy eszem-iszom
11. Több magyar király neve volt
17. United States
18. F. N.
19. Friss
21. Móricz Zsigmond regénye
24. Hivatali rang
25. Világhírű magyar versenyló volt
27. Város a romániai Gyergyói-medencében (román neve: Ditrau)
30. A társadalom úgynevezett „felsőbb" rétegeiből való
31. Igekötő
32. A hinták egyik fajtája
34. Nem verses mű
37. Karddal verekszik
38. A. É.
39. A. I. I.
41. A 67. vízsz. mássalhangzói
45. Női név
49. Gaudeamus . . . (tehát — latinul)
50. Némely ruhadarab kelléke
52. Nem a fonákja
53. Várpalotához csatolt veszprémi helység
54. Pázsitfűféle növény
56. Kornél vezetékneve (lásd: Kosztolányi)
57. Rövid nadrág
59. Én — németül
64. Fémes elem
65. A közlekedés fontos kelléke
66. . . . lektikus
67. Igekötő

MAJAKOVSZIJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Aki nem felejti el első szerelmét, az nem ismeri fel az utolsót."

100—100 forintot nyertek:

Gácsi Mátyás, 7633 Pécs, 39-es Dandár u. 9/B.

Menyhárt Margit, 1139 Bp., Fáy u. 12.

Mátyás Józsefné, 8800 Nagykanizsa, Ady u. 15.

A díjakat postán küldjük el.

akinemfelejtiel
zivatar eset ve
nelson viza eol
elás szerencsés
m maszatos he ö
impurum m pancs
sea irak kirgiz
mz el tám ro pe
etika oberon ér
reménység s öse
ilonka h feszl
feltaláló eszem
ena ridol eté
l claudius let
azutolsot örök